

MÜHENDİSNAME

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ YAYINIDIR - ÜÇ AYDA BİR YAYINLANIR

OCAK 2013 / SAYI 39

SÜLEYMAN DEMİREL
6 Kere Gitti, 7 Kere Geldi
9. Cumhurbaşkanı

GİRİŞİMCİLİK
Ertuğrul Kurtoğlu, Ali Sabancı ve
Burak Büyükdemir

1773 İTÜ SATIŞ MEKÂNI
Prof. Dr. Telem Gök Sadıkoğlu ve
Doç. Dr. Gülname Turan

PROF. DR. MİKDAT KADIOĞLU
"Ayyalara bakarak hava tahmini
yaparsanız, ayvayı yersiniz!"

ANADOLU'DAKİ İTÜ'LÜLER
İTÜİZDER-İzmir İTÜ Derneği

UNPLUG!

LET'S RETHINK MOBILE BROADBAND

Technology has traditionally been the domain for the younger generation. What happens when that younger generation grows up? Their new ideas become mainstream ideas. Soon enough basic quality of service will not be good enough for bandwidth hungry media. Even our grandparents will know the difference. Cease the opportunity with mobile broadband solutions from Ericsson

<http://www.ericsson.com/unplug>

Büyük keşifler **tecrübe** ve **bilgi**^{*} ile hayat bulur.

1997 yılında demir aldığımızda dünyanın en büyük medya merkezlerinden birini inşa edeceğimizi, ciromuzun yarısını yurtdışından yapacağımızı kim söyledi? Bugün yurt içinde 15, yurt dışında 7 olmak üzere 22 şirketimizle **Teknolojik Avantaj** ve **Mükemmellik** ortak noktasında buluşan farklı sektörlerde iş yapmakta; Orta Asya, Rusya, Orta Doğu ve Afrika'da başarılı projelere imza atmaktayız.

Bilgi Grubu

İnşaat ve Elektromekanik Grubu

Üretim ve Sanayi Grubu

Sağlık Grubu

^{*} Piri Reis Haritası günümüze kalan, Amerika kıtasını gösteren en eski haritalardan biridir. Osmanlı amirali Piri Reis tarafından 1513'de çizilmiş olup, Avrupa ve Afrika'nın batı kıyıları ve Güney Amerika'nın doğu kıyıları gösterir. 16. yüzyıl Avrupa ve Müslüman denizcilerinin coğrafya bilgilerini içeren değerli bir tarihi belgedir.

AKFA HOLDİNG
www.akfaholding.com

6 - KAPAK

6 Kere Gitti, 7 Kere Geldi 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel

16 - TEMA: GİRİŞİMCİLİK

Ertuğrul Kurtoğlu, Ali Sabancı ve Burak Büyükdemir

34 - BURS

Sadi Abalı, Doç. Dr. Mustafa S. Yazgan ve bursiyer Emine Seda İzgi

48 - 1773 İTÜ SATIŞ MEKÂNI

Prof. Dr. Telem Gök Sadıkoğlu ve Doç. Dr. Gülname Turan

54 - DÜNYADAKİ İTÜ'LÜLER

Prof. Dr. Ali Erdemir, bilimin Oscar'ı R&D-100 Ödülü'nü 5 kez kazandı

60 - STK'LI İTÜ'LÜLER

Beyaz Nokta Gelişim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı M. Tınaz Titiz

66- SPOR

İTÜ'nün efsane olduğu dönem yöneticilerinden Hüsnü Akın

70 - GÖNÜL VERENLER

Harun Erdenay, 8 yaşından 22 yaşına kadar İTÜ'de basketbol oynadı

74 - DAMAK TADI

Ömer Güllü, Güllüoğlu 5 kuşaktır ağızları tatlandırmaya devam ediyor

78 - SÖYLEŞİ

Prof. Dr. Mikdat Kadioğlu; "Ayvalara bakarak hava tahmini yaparsanız, ayvayı yersiniz!"

88 - İLKLER

Kaptan Nildeniz Sütçü Şen ve Seda Turhan

94 - YERLEŞKELER

Prof. Dr. Afife Batur Maçka'yı anlattı

96 - FAKÜLTELERİMİZ

İşletme Fakültesi-Dekan Prof. Dr. Öner Günçavdı

102 - ANADOLU'DAKİ İTÜ'LÜLER

İTÜİZDER-İzmir İTÜ Derneği

108 - KONUK YAZAR

Sefer Yüksel, HaberTürk Gazetesi Finans Editörü

110 - VAKIF

İTÜ Vakfı Genel Sekreteri Kenan Çolpan

114 - TEKNOLOJİ

Timur Sirt

116 - GEZİ

Sudan / Prof. Dr. Orhan Kural

122 - İTÜ24.COM

Gökçe Sezgin; "İTÜ24 herkes her şeyi bilsin fikriyle ortaya çıktı"

teknosergroup.com

BİZ HAZIRIZ!

Odaklandığımız her alanda liderliği hedefliyoruz.
Çünkü sahada ve yanınızda olmayı seviyoruz...

65 hizmet noktası avantajı
ile 81 ilin tamamına
ulaşabilen yaygın
hizmet ağı

100 'ün üzerinde
BT sertifikası
sahibi uzman
kadro

700 'ün üzerinde
çalışan

100 'ün üzerinde
bakım
sözleşmesi

Yüz bini aşkın İTÜ mezunu ile buluşmanın en kolay yolu

İTÜ Mezunları Derneği'nin 1992 yılında yayımlanmaya başladığı, ancak Temmuz 2007'de 36. sayısında ara verdiği İTÜ Mezunları Dergisi tekrar İTÜ camiası ile buluştu.

Dergimiz MÜHENDİSNAME yenilenen yapısı ve yeni ismi ile yayın hayatına döndü. Geçtiğimiz aylarda 37 ve 38. sayısıyla büyük ilgi çeken dergimizin 39. sayısını hazırlıyoruz.

3 ayda bir yayımlanan ve en az 5000 adet basılan "MÜHENDİSNAME" bedelsiz olarak İTÜ'lü iş dünyasına, iş

dünyamızın üst düzey yöneticilerine, büyük müteahhit kuruluşlara, İTÜ'lü akademisyenlere ve İTÜ Mezunları Derneği üyelerine ulaşiyor.

Ayrıca derneğimizin web sayfası üzerinden yayını yapılan, iPad ve iPhone uygulamalarıyla da kullanıcılara ulaşan dergimiz 100.000'i aşkın İTÜ mezunu ile buluşuyor.

Reklam Ücretleri

İç sayfalar	1.300 TL+KDV
Kapak içleri	2.500 TL+KDV
Arka kapak	3.000 TL+KDV

Teknik Özellikler

Boyut: 21 x 27.5 cm, +5'er mm taşma payı
CMYK, 300 Dpi Tiff ya da PDF

Rezervasyon için irtibat telefonları

0212 219 29 71 / 0530 232 68 96

www.itumd.org.tr

MÜHENDİSNAME

İTÜ Mezunları Derneği Adına İmtiyaz Sahibi
Erol Bilecik

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Pınar Efendioğlu

Yayın Kurulu

Erol Bilecik, Haluk Taner, Çağatay Özdoğru,
Aysun Barın, Esra Öztezcan, Sibel Kerimoğlu, Timur Sirt,
Veli Tan Kırtış, Azmi Bakdur, Ali Rıza Efendioğlu,
Pınar Efendioğlu, Cem Yazıcı

İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Mastlak İSTANBUL

Tel: 0212 328 34 54 3 Hat

GSM : 0533 772 08 17

Faks : 0212 328 34 57

E-posta : bilgi@itumd.org.tr

Yapım

Marjinal | PORTER
NOVELLI

Yayın Koordinatörü

Murtaza Gürler
murtazag@marjinal.com.tr

Editör

Aysun Babacan, Leylan Yener

Sanat Yönetmeni

Cemal Özken

Katkıda Bulunanlar

Öykü Yağcı, Banu Adıyaman, Eda Cabbar,
Tamer Küçükceran, Serra Ardem

Reklam Satış ve Pazarlama

Sibel Üstünişik
0212 219 29 71 - 0530 232 68 96
sibelu@marjinal.com.tr

Marjinal Porter Novelli

Cumhuriyet Caddesi El Irak Apt. 165/5
Harbiye 34373 İstanbul

Baskı

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İş Merkezi A Blok Kat 2
34310 Haramidere İstanbul
Sertifika No: 12026
Tel: 0212 412 17 00

Yayın Türü: Yerel, süreti, üç aylık

Reklamlar, reklam veren şirketin sorumluluğundadır.
Dergimizde yayımlanan yazılar, kaynak belirtilmek suretiyle
kullanılabilir. Fotoğraflar izin alınmadan kullanılamaz.

Mühendisname, Basın Meslek İtkeleri'ne uyumayı taahhüt eder.

Erol Bilecik
İTÜ Mezunları
Derneği Başkanı

***Efendiler!
Avrupa'nın bütün
ilerlemesine,
yükselmesine ve
medenileşmesine karşılık
Türkiye tam tersine
gerilemiş ve düşüş
vadisine yuvarlanmıştır.
Artık vaziyeti düzeltmek
için mutlaka Avrupa'dan
nasihat almak, bütün
işleri Avrupa'nın
emellerine göre yapmak,
bütün dersleri Avrupa'dan
almak gibi birtakım
zihniyetler belirdi.
Halbuki hangi istiklâl
vardır ki, ecnebilerin
nasihatleri ile ecnebilerin
plânları ile yükselebilsin.
Tarih böyle bir hadiseyi
kaydetmemiştir.***

6 mart 1922 - TBMM

Atatürk

Zengin içerikli bir Mühendisname daha

9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, dergimiz Mühendisname'nin onur konuğu oldu. İTÜ'de öğrencilik günlerini, siyasete nasıl ve neden girdiğini anlattı. Cumhurbaşkanımızın, söyleşinin başındaki şu sözleri bizlere çok önemli bir görev yükledi. "Çok güzel bir mecmua çıkarmışsınız, tebrik ederim. Fevkalade yüksek kalitede kitap gibi bir mecmua! Bundan sonraki sayılarınızda bu sizi, bu kaliteyi muhafaza etmeye zorlar. Keşke düzelterek gitseydiniz, çok tepeden başlamışsınız. Biz size yardımcı oluruz."

Spor sayfalarımızda İTÜ'nün efsane olduğu dönemin yöneticilerinden Hüsna Akın'ı konuk ettik. İTÜ'ye gönül verenler köşemizin konuğu ise 8 yaşından 22 yaşına kadar İTÜ'de basketbol oynayan Harun Erdenay oldu.

STK'lı İTÜ'lüler köşemizi ANAP'ın kurucuları arasında yer alan eski bakanlarımızdan M.Tınaz Titiz'e ayırdık. Titiz, sorun çözme kabiliyeti gelişmiş bir toplumu amaçlayan Beyaz Nokta Gelişim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı olarak sorularımızı yanıtladı.

Türkiye'ye meteorolojiyi sevdiren Prof. Dr. Miktad Kadioğlu ile çok keyifli bir sohbet de bu sayımızda yer alıyor. Kadioğlu, havalar konusunda uyardı; ayalara bakarak hava tahmini yaparsanız, ayvayı yersiniz! Dünyadaki İTÜ'lüler köşemizin bu sayımızdaki konuğu ABD'de çok önemli buluşlara imza atan, bilimin Oscar'ı R&D-100 Ödülü'nü 5 kez kazanan Prof. Dr. Ali Erdemir'di. Mühendisname'nin bu sayısında Dekan Prof. Dr. Öner Günçavdı İşletme Fakültesi'ni anlattı.

Tema konumuz Girişimcilik'te İTÜ'lü büyüğümüz Ertuğrul Kurdoğlu, ünlü işadamı Ali Sabancı ve e-tohum'un kurucusu Burak Büyükdemir görüşlerini aktardılar. Damak Tadı'nda 5. kuşak İTÜ'lü Ömer Güllü, Güllüoğlu'nu ve baklavayı anlattı.

Kadın kaptanlarımız Nildeniz Sütçü Şen ve Seda Turhan İlkler sayfalarımızın konuğu olurken, Prof. Dr. Afife Batur, Maçka yerleşkesinin tarihini anlattı. Anadolu'daki İTÜ'lülerde İTÜİZDER'in (İzmir İTÜ Derneği) konuğu olduk. İTÜ Vakfı Genel Sekreteri Kenan Çolpan, vakfın organizasyonlarını ve yeni projelerini Mühendisname'ye anlattı.

Bu sayımızın konuk yazarı ise HaberTürk Gazetesi Finans Editörü Sefer Yüksel oldu.

6 Kere Gitti, 7 Kere Geldi, 9. Cumhurbaşkanı

9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, dergimiz Mühendisname'nin onur konuğu oldu. İTÜ'de öğrencilik günlerini, siyasete nasıl ve neden girdiğini anlattı.

Sorulara başlamadan önce şunu söylemek isterim. Çok güzel bir mecmua çıkarmışsınız, tebrik ederim. Fevkalade yüksek kalitede kitap gibi bir mecmua. Bundan sonraki sayılarınızda bu sizi, bu kaliteyi muhafaza etmeye zorlar. Keşke düzelterek gitseydiniz, çok tepeden başlamışsınız. Biz size yardımcı oluruz. Yalnız bizden ne istediğinizi bizim iyi bilmemiz lazım. Onun için ben sizi meşgul etmekten ziyade sizin benden istediğiniz şeyleri söyleyeceğim.

Hazırım. Siz sorun ben cevap vereyim.

İTÜ'lü olmak sizin için ne ifade ediyor?

İTÜ'lü olmak, benim için bir şansı ifade ediyor. Şu manada bunu söylüyorum. 60 seneyi aşan bir süredir İTÜ'lüyüz. Bu 60 senenin her zamanında İTÜ'lü olmaktan memnuniyet duyduk, gurur duyduk. Ve "iyi ki İTÜ'lüyüz" dedik. Bu başkasını rahatsız etmez. Biz kendimiz için söylüyoruz. Kimseyi küçümseyen

bir tavır değil bu. Kendimiz için kendi tavrımızdır.

İTÜ'yü Türkiye ve dünya üniversiteleri arasında nerede görüyorsunuz.?

Türkiye üniversiteleri arasında birincilikte görmek isterim. Birincilik, İTÜ'lüler için bir komplekstir. Çok eskiden beri, uzun zamandan beri öyledir diyelim. İTÜ, Türkiye'nin Yüksek Mühendis Mektebi olarak, daha sonra İstanbul Teknik Üniversitesi olarak, Türkiye'nin

seçkin bir eğitim merkezidir. Ve çok seçkin bir meslek grubunu yetiştirir. Hem meslek grubunun, yani mühendislerin hizmetleri sayesinde, hem bizatihi bu eğitim merkezinin kendisinin faaliyetleriyle yüksek itibar sahibidir. Bu yüksek itibarını her zeminde ve her zaman muhafaza etmiştir. Daha önceleri Türkiye’de yüksek okullara öğrenci alınırken imtihan yoktu. Onun için çoğu zaman, liseleri birincilikle bitirmiş öğrenciler seçilir gelirdi. Bu nedenle biz başarıyı çok önemsemiş bir grubuz. Daha doğrusu bu büyük müessesede okuyanların hepsinin başı çok diktir. Birinciliğin dışında bir dereceyi kolay kolay kabul etmezler. İçlerine sindirmezler. Onun için, “nerede görmek istiyorum diye sorarsanız”, “hep birincilikte görmek istiyorum” derim. Uzun süre hep birincilikteydik zaten.

Yeni üniversiteler yetişti. Birbirleriyle gayet tabii rekabet içindeler. Bizim üniversitemizle de rekabet içine girenler oldu. Şimdi bunu belgelendirirken neye bakalım. Bilhassa öğrenci tercihlerine bakarak değerlendirme yapılırsa, biz

“

Bizim zamanımızda okulun 600 veya 700 öğrencisi vardı. Öğrencilerin yüzde 90’ı yatılıydı. Birinci sınıftaki öğrenciler, son sınıftaki öğrencileri tanırdı.

”

zaman zaman birincilikten geriye düştük. Üniversitemizi tercih edenlerin sayısı ikinciliğe, üçüncülüğe düştü. ODTÜ, Boğaziçi gibi üniversiteler geldi. Başka faktörler de var bunun içerisinde. Ama direndik. Yine yüksek yerlerdeyiz. Birinciliği muhafaza etmek her zaman zordur. Fakat birincilikten başkasına razı olmayız. Biz birinciyiz. Birinciliğe alışkınız. Birincilikten vazgeçmeyiz. Bugün nereden bakarsanız bakın; “İTÜ, birinciliğe layık bir üniversitedir.”

Rekabette İngilizce eğitimin sizce etkisi oldu mu?

Vardı. Çünkü zaman, öyle bir zamandı ki, dünyada

sınırlar kalktı. Küreselleşme ile uluslararası işbirliği çok gerekli bir hale geldi. Bilhassa mühendislik ve mimarlık gibi istisnai meslekleri icra edenler için.

Yalnız Türkiye’de değil, Türkiye dışında da iş sahaları açıldı, imkanlar arttı. Ve Türkiye’nin yalnızca kendi ülkesini değil, dışarıda imar yapacak kadar bir iş gücü meydana getirmesi halkının dinamizminin eseridir. İyi okumuş mühendislerinin girişimciliğinin eseridir. Bu arada yabancı dille okumak, bir nevi moda haline geldi. Gençlerin bir nevi talebi, arzusu haline geldi. Bunun karşısında üniversitede ülkenin yerel lisansı ile eğitim

METAG İNŞAAT TİCARET A.Ş.

İNŞAAT SEKTÖRÜNDE 45 YILLIK TECRÜBE İLE YOLUMUZA EMİN ADIMLARLA DEVAM EDİYORUZ...

Hava Alanları

Köprüler & Kavşaklar - Oto Yollar

Tahıl Siloları (Anahtar Teslim)

Binalar (Anahtar Teslim)

- Toplu Konut ve Villalar

- Hastane ve Sanatoryumlar

- Oteller ve Turistik Tesisler

- Banka - Ticari Merkez ve Ofis Binaları

- Bina Restorasyonları

- Okul- Cami ve Kütüphaneler

- Özel Yapılar (Kule- Su Depoları vb.)

Endüstriyel Tesisler (Anahtar Teslim)

- Tekstil Sanayi

- Gıda Sektörü, Şeker Sanayi

- Kireç Fabrikaları

- İnşaat Malzemeleri Sanayi

- Petrol Rafinerileri

Deniz Yapıları

- Limanlar, İskeleler, Rıhtımlar

Akarsu Yapıları & Sulama Tesisleri

Pompa İstasyonları & Arıtma Tesisleri

Tarihi Eser Restorasyonları

www.metag.com.tr

yapması iddiaları da yer aldı. Bir orta yol bulundu.

Dünyada 20 bin üniversite var. Bu 20 bin üniversitenin içerisinde, 5 bin tanesi Amerika'da. Ve 500 iyi üniversitenin içerisinde Amerika, İngiltere, Japonya, Çin üniversiteleri var. Bizim üniversitemiz dünya çapında bir üniversitedir aslında. Ama bu sayı çok yüksek bir sayı. Bu sayının içerisinde çok önde yer alabilmek önemli bir şey. Ama yine de bizi memnun edici bir derecede önde yer alıyor. Daha ileri noktalarda yer almasını isterim.

seneye indirildi. Biz yine 6 sene okuduk. Aşağı yukarı bizim girdiğimiz zamanlar okulun 600 veya 700 öğrencisi vardı. Bir de yurttta, öğrencilerin yüzde 90'ı yatılı. Birinci sınıftaki öğrenciler, son sınıftaki öğrencileri tanırdı. Hepsi aynı yerde yemek yerdi. Gümüşsuyu'nda aynı yerde okunurdu. Her şeyimiz Gümüşsuyu idi. Laboratuvarımız orasıydı. Kütüphanemiz orasıydı. Dershanelerimiz orasıydı. Genellikle elbise dahi giymezdik. Bir pantolon bir gömlek, pijamadan bir kat üstte! Çalışmaktan üstüne başına bakacak hali olmayan insanlar gibi görünürdük. Tek eğlencemiz

mimari de yoktu. Daha sonra açıldı. Elektrik ve makine yeni kurulmuştu. Yani okulun ana şubesi, inşaat şubesiydi. Kök odur. O ihtiyaç üzerinden kurulmuş zaten. İstanbul Teknik Üniversitesi'nin çıkardığı mühendisler, hemen hemen otuzlu yılların ortasına kadar inşaat mühendisidir. Daha sonra mimar, makine ve elektrik mühendisleri gelir. Daha sonra maden. Bugün de dünyada ne kadar mühendis varsa hepsini yetiştiriyor.

Üniversite bakımından çok fakirdi Türkiye. Bugünkü İstanbul Teknik Üniversitesi, dünya

Sizin başka tercihiniz olmuş muydu? İTÜ'yu neden tercih etmiştiniz?

Hayır. Başka tercihimiz olmamıştır.

Öğrencilik günlerinizden biraz bahseder misiniz? Nasıldı?

Şimdi, çok güzel bir şey sordunuz. Benim yaşam sürem içinde bugünkü İstanbul Teknik Üniversitesi ile o günkü Yüksek Mühendis Mektebi, daha sonra İstanbul Teknik Üniversitesi iki ayrı dünyadır. Birbirinden çok farklı! Şöyle diyelim; Biz 1941-42 eğitim ve öğretim yılında İstanbul Yüksek Mühendis Mektebi'ne girdik. 1944 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi oldu. 6 sene okumak üzere girdik, 5

sinemaydı. Beyoğlu'na çıkılırdı. Ama öğrenci derneği, film getirip okulda da gösterirdi.

İçine çok kapalı, eğitim ve öğretim dışında çok fazla bir şey düşünmeyen hocalar ve öğrenciler. Aynı yerde yer, içer, yatar, kalkar, okur! Oraya gencecik öğrenci olarak girer, neredeyse bayağı delikanlı olarak çıkar. Yani 6 sene uzun bir süre. O günkü şartlar içerisinde kitap yoktu. Basılmış kitap yoktu. Not tutardık o notlardan çalışır, imtihanlara girer, o şekilde okur giderdik.

Çok disiplinli hocalarımız vardı. Bizim girdiğimiz zaman daha çok inşaat şubesi,

üniversitelerinde ne kadar mühendislik varsa, hepsini okutan ve laboratuvarlarını, kütüphanelerini ihtiva eden, geniş kampüslere sahip ve 20 bini aşan öğrencisiyle, o günlere göre çok gelişmiş, uygar, sadece mensuplarının değil, milletimizin övüneceği bir eğitim müessesesidir.

Ben 1965'te başbakan oldum. Siyasete girdim, seçimi kazandım. 1967'de rahmetli rektör Bedri Karafakioğlu hocamız beni ziyarete geldi. Dedim ki 'Hocam benim elime bir kuvvet geçti, mezun olduğum müesseseye bir şey yapmak isterim. Benden bir şey isteyin.' O arada 1945 ile 1965

Yolu, tarzınıza yansıtın.

AVIS *Prestige*

Bazen her saniyesinden zevk aldığınız, uzaklarda bir hafta sonu geçirmek istersiniz. Bazen ilk anda sizi görenleri etkilemeniz gerekir. Bazen alıştığınız konfordan ödün vermek istemezsiniz. Ya da bazen sadece keyif almak istersiniz. İşte bu gibi anlar için size Avis Prestige serisini hazırladık.

Lüks performans araçları, üst düzey koforlu sedanlar ve stil sahibi özel modeller, seyahatinizi çok özel kılmak için Avis Prestige serisi ile hizmetinizde.

Dünyanın her yerinden anında rezervasyon için:

www.avis.com.tr 444 **AVIS**
2847

 avisturkiye avisturkiye

 Koç

AVIS

**We try
harder.**

arasında Taşkılla ve Maçka' da İTÜ'ye verildi. Ama kullanılacak vaziyette değildi. Sonra ben dedim ki Hoca'ya: 'Siz gidin bir alan bulun, kampüs yapalım.' Sonra hoca bana geldi, dedi ki: 'Maslak'ta bir arazi var, 7 bin dönüm. Milli Savunma'nın arazileri içinde. Eğer burayı alabilirsek biz o zaman yeni kampüsü burada kurarız.' Ben; 'konuşayım' dedim. O günün Genelkurmay Başkanı Cemal Tural'dı. Dedim ki; 'Paşam, bu bir müessese! Bu müessesenin ihya olması lazım! Bu araziye verelim İTÜ'ye.' Uzun gidip gelmelerden sonra, o araziye İTÜ'ye verdik. Sonra Maslak'taki tesisler

kurulmaya başlandı. Zaman içinde bu arazinin bir kısmını muhafaza edemedik. Ama hâlâ, 3 bin dönümü aşan arsa üstünde çok güzel bir üniversite vardır. Yani Maslak'taki üniversite kampüsü, şahsen benim için bu üniversitenin gelişmesine el uzatma bakımından çok sevindiğim bir olaydır.

İTÜ'nün gelişmesine katkılarımız içerisinde, Rektör Prof. Dr. Gülsün Sağlamer'in zamanında toplanmasına yardımcı olduğumuz 100 milyon dolar yardım zikredilmelidir. Bu paranın bir kısmı ile öğrenci yurtları yapılmıştır. Bir kısmıyla

altyapı tesisleri yapılmıştır.

Benim şahsen katkıda bulunduğum diğer bir hizmet; konservatuardır. İTÜ'ye bağlı bir konservatuar kurulması doğru olmuştur. Daha sonra kurulan üniversitelerin hemen hepsinde bu yola gidildi. Tuzla'da bir okul vardı. Onun İTÜ'ye verilmesini sağladık.

Yani bugünkü İTÜ; laboratuvarlarıyla, kendi yetiştirdiği öğretim kadrolarıyla, her şeyiyle hakeza bir üniversitedir. Bizim okuduğumuz 1940'lı yıllarda öğretim kadroları daha çok Avrupa menşeydi. Bugün bu öğretim kadrolarımızın hemen hepsini kendi müessesesi yetiştirmiştir. Çok önemserim.

Siyaset okulu olarak İTÜ'yü nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bizim jenerasyonumuz, 2. Dünya Savaşı sonunda, İTÜ'den mezun olup, hizmete girmiştir. O yıllar siyaset bakımından da çok çalkantılı yıllardı. Mühendislerin sayılarına bakarsak siyasetle çok meşgul olduğunu söyleyemeyiz. Fakat yüksek görevler aldıklarını söyleyebiliriz. Mühendislerin siyasete girmelerinde biraz benim rolüm oldu. Teşvik ettim; bir de ayrıca biz hükümet olup icraya geldiğimiz zaman tanıdığımız arkadaşlarımızı getirdik. Bunların bir kısmı sonra siyasete kaydılar. Bugün de mühendislerin siyasete çok heves ettiklerini sanmıyorum. Daha çok kendi yollarında gitmek istiyorlar. Siyaseti kendi aralarında yaparlar ama pek fazla heves etmezler. Yine de, 2 cumhurbaşkanı, 3 başbakan iyi bir rekordur.

Sizin siyasete kayışınız nasıl oldu?

Benim siyasete girişim bir önemli hikayedir. Ben 1949 Şubat'ında İTÜ'den diploma aldım. Okul bizi

Isı Makinaları Dersi'ne girmedik diye, 1948 Haziran'ında mezun etmedi. Sonra 1949'da geldik, Isı Makinaları'nı okuduk, sonra mezun ettiler.

Sonra devlete mecburi hizmetimiz vardı. Çünkü bizi devlet okutmuştu. Nisan'da geldim, müracaat ettim; "işte diplomam, hizmete hazırım" dedim. Milli Eğitim Bakanlığı bakıyordu o zaman görevlendirmeye, beni Elektrik İşleri Etüt İdaresi'ne verdi. Altı ay sonra beni, Amerika'ya gönderdiler. Amerika'ya ilk gönderilen mühendislerden birisi benim. Amerika'da bir sene 3 binden fazla mühendisin görev yaptığı baraj, sulama, elektrifikasyon işlerinde görev yapıp geldim. Sonra biz Türkiye'de baraj yapmaya başladık.

Seyhan Barajı, bizim gözdemizdir. Türkiye'nin ilk defa yaptığı bir iştir. Muhteşem bir olaydır. Ondan sonra, arka arkaya birçok şey yapmaya koyulduk. Beni Devlet Su İşleri Genel Müdürü yaptılar. 30 yaşındaydım. Müstesna bir halim var. Çizgim böyle. Ondan sonra Türkiye'de ihtilal oldu. Her şey allak bullak oldu. Çok iyi hizmet yapıyorduk. 7-8 tane baraj-sulama yapıyorduk. İhtilalin getirdiği insanlar oraya buraya döküldü. Ben de; 'tekrar devlete gitmem' dedim.

1961'de seçim oldu. Seçim, Türkiye'ye başka bir istikamet verdi. 1961'de askerlik apıyordum. 1962'de siyasetin içindeydim. Çünkü başladığımız işler yarım kalmıştı. 'Şunları tamamlayalım' diye girdik. Hep anlatırım:

"Havuzun kenarında birçok insan toplanmış, kış günü, soğuk. Havuza bakıyorlar. Bir kız çocuğu havuzun içinde çırpınıyor. Herkes birbirine bir

şey diyor ama kimse atlayıp kızı kurtarmıyor. O ara birisi atlamış oluyor. Kız çocuğunu kurtarıyor. İkisi birden titriyor. Herkes; 'aferin, bravo' diye tebrik ederken adam, 'beni havuza kim itti' diye soruyor.

Açıkçası, biz bir havuza itildik. Ondan sonraki kısmında 1965'te seçim kazandık, tek başına iktidar olduk. Bizim siyasetteki başarımız, müdahale gelinceye kadar parlaktır. Ben, 40 yaşında başbakan oldum. Siyasete girişimiz böyle oldu. Siyaset heves etmekten çok, bir vicdani mecburiyettir benim için. Ben, işlerin yarım kalmasını istemedim. Sonra da; "siyasete girildiği zaman çıkılmaz" onu anladık. Kapısında: "girilir" yazıyor. "Çıkılır" yazan kapısı yoktur!

"İTÜ'LÜ Olmak" sizin hayatınıza ne kattı? Kendinizi ayrıcalıklı hissettiniz mi?

Benim yaşam tarzımı istikametlendirdi. Yani disiplinli bir yaşam, açık-net bir zihin, gerçekçi bir düşünce istikameti ve sebepten neticeye giden bir muhakeme. Böyle bir yaşam tarzı, eğitimin verdiği değerlerle olabilmıştır. Eğitim beni, çağdaş yaşam istikametine ve kartezyen düşünceye itti.

Gençler başta olmak üzere tüm İTÜ'lülere iş ve hayatlarında ne tavsiye edersiniz?

Gençler önce mesleklerini

iyi öğrensinler. Bunun tavizi yoktur. Mühendislik mesleğinin demagojisi yoktur. Eğer iyi öğrenmediyseniz, öğrenmiş gibi yapamazsınız. İyi öğrenmişseniz, disiplinli çalışmayı da adet haline getirmiş olmanız lazımdır. Ve başarı, vazgeçemeyecekleri hedeftir. Öğrencilerin de yetişkinlerin de. Başarı ona talip olanındır.

Ben meslektaşlarıma; "başarıya talip olmalarını" tavsiye edegeldim. 'Aklın ve bilimin dikte ettiği istikametten hiç ayrılmayın' dedim. Akıl ve bilim insanlara aydınlık yollar göstermiştir. Bu yolların büyük bir kısmını kişi, eğitimde alır ama büyük bir kısmını da hayatta alır. Fakat eğer girilen kapı doğruysa, çıkılan kapı da doğru olacaktır. Bugün mühendislik, sadece Türkiye'nin hizmetinde olmak demek değildir. Dünyanın hizmetinde olacaksınız. İnsanlığın hizmetinde. Yani insanlığın hizmetinde bir mesleğin sahibisiniz. Mükemmeliyetçilik isterim. Bir şey yapıyorsanız iyi yapın. İyi yapamıyorsanız başka bir şey yapın. Bunu söylerim.

Türkiye'nin bu günkü durumunu siyasi ve ekonomik açıdan değerlendirir misiniz?

Türkiye; toprak bakımından 36'ncı, nüfus bakımından 16'ncı büyüklük itibariyle 192 dünya ülkesi içerisinde. Ekonomi bakımından, 16 ile 18'inci büyük dünya devleti.

Son elli sene zarfında (1950-2000) yüzde 4,5-5 büyüme hızını gerçekleştirebilmiş nadir ülkelerden. Adam başına 50 dolar gelir seviyesinde Cumhuriyet Türkiye'sinden (1923), 10-12 milyon nüfuslu, adam başına 10 bin dolar geliri bugünkü 75 milyonluk Türkiye'ye gelebilmiştir.

Cumhuriyet büyük bir transformasyondur. Bu transformasyon, Büyük Atatürk'ün gösterdiği istikametini muhafazası sayesinde olmuştur. Türkiye her şeyi O'na borçludur. Hepimiz O'nun açtığı yolda yürüdük geldik. Çağdaş (muasır), Uygur (medeni), Zengin (müreffeh), Demokrat Büyük Türkiye! Siyasette de öyledir, diğer hususlarda da öyledir.

Türkiye bugün, her şeyi olan bir memleket. Cumhuriyetin başlangıcında iğneden ipliğe her şeyi satın alan Türkiye iken bugün; traktörden, gemiye, otomobile, velhasıl aklınıza ne geliyorsa, her şeyi yapan bir Türkiye'dir. Bu "yapan"ın içerisinde de, benim okulum ve meslektaşlarım vardır. Her nereye giderseniz, onları göreceksiniz.

1923'te Türkiye'nin elektriği hemen hemen yok gibi, 77 milyon kilovat saat elektriği var. 1950'de 1 milyar kilovat saattan az elektriği var, 1950'de 21 milyon nüfusu var. Nüfusun yüzde 30'u ancak okumuş. Bugün yüzde 90'ından fazlası okuyuyor. Türkiye, 15 milyon çocuğu okul veren bir ülkedir. Velhasıl nüfusunun yüzde 80'inin köylü-çiftçi olduğu 1950 senesine göre, Türkiye bugün nüfusunun ancak yüzde 30'u çiftçi olan bir ülkedir. Ve çiftçiliği, kağı, çarık, karasaban, karaöküz ile yapan bir Türkiye yerine, traktörle yapan bir Türkiye vardır. 1950'de 3 bin tane traktörü bulunan Türkiye'nin, bugün 1,5 milyon traktörü vardır. Çok şey değişmiştir. Türkiye geniş çapta şehirleşmiştir. Yüzde 80-85 kırsal nüfustan, yüzde 25'lere inmiştir. Daha yapacak çok işimiz var. Kendine yetecek kadar her şeyi vardır. İzmir Karaburun'dan, Iğdır Aralık'a kadar asfalt yolda gidersiniz. Akşam olunca 35 bin köyün, 35 bininde de elektrik vardır, televizyon vardır. En ücra dağın başında telefon vardır. Elli milyon dönüm toprağına, devletin yaptığı işler sayesinde su gitmektedir. 5 milyon dönüm toprak ancak sulanıyordu.

Büyük projeler icra etmiştir Türkiye. "GAP Projesi" gibi! Daha iyisini ve daha çoğunu yapacak. Türkiye yüzde 7 kalkınma hızını yapabilmelidir.

Bir takım sıkıntıları var Türkiye'nin. Bu sıkıntıları aşarak büyümede devamlılığı yapabilmeli, siyasi istikrarlılığını muhafaza edebilmeli, ekonomik istikrarını muhafaza edebilmeli ve mutlaka siyasi iktidarlar seçilerek gelip, seçilerek gitmeli.

Zaman içinde halkın hoşuna giden devirler olur veya olmaz. Devirleri halk açmalı, halk kapamalı. Bizim edindiğimiz tecrübe o. Halkta kudret var, potansiyel var. Benim kanaatimce -60 senedir bu ülkenin hizmetindeyim- Türk Vatandaşı, kalkınmanın ve ileri gitmenin kaynağı olan elini, ülkenin altına sokmuştur. 1923'de 1000 doktoru bulunan Türkiye'nin, bugün 130-140 bin doktoru vardır.

Bugün 20 bine yakın mühendisi mezun ediyor okullar. Onun için canımızı sıkan bazı şeyler olsa da bunların geçici olduğunu, geleceğin mutlaka cumhuriyetimizin lehine olduğunu söylemek isterim.

Kendimize olan güveni ve geleceğimize olan ümidi hiç kaybetmeyelim.

Bakın, şurada duvarda bir çocuk var, o benim. Şurada bir adam var, sandığa oy atıyor, o da benim. Onun üstünde bir adam var, şapkasını unutmuş, unutmamış aslında ardında duruyor, o orada, o da benim. İlkokul, ortaokul, lise diplomalarının üstünde İTÜ diploması var. Bana sordunuz; 'İTÜ ne ifade eder' diye. Bakın, ne ifade ediyor. Orada üç şey var: Halk var, diploma var. Okul var, köprü var, baraj var, medeni eserler var ve bir de kendisi var o adamın.

Çok teşekkür ederiz.

Farkımız, uzmanlığımız.

İşe başladığımızdan beri yarım yüzyıldan fazla oldu. O günden bugüne, dünyanın farklı coğrafyalarından 16 ülkede, 300'den fazla projeyi hayata geçirdik. Boru hatları ve rafinerilerin yanında enerji santralleri, otoyollar, kara ve deniz terminalleri gibi birçok eser... Hepsi, ilk günden beri, Tekfen İnşaat güvencesiyle inşa edildi, uzmanlığımızın imzasını taşıyor.

Tekfen Tower, Büyükdere Cad. No: 209 34394 4. Levent / İSTANBUL
Tel: (90.212) 359 35 00 Faks: (90.212) 359 35 08
business@tekfen.com.tr • www.tekfeninsaat.com.tr

TEKFEN İNŞAAT

Ekonominin olmazsa olmazı: **Girişimcilik**

Girişimcilik konusunu İTÜ'lü duayen işadamı Ertuğrul Kurdoğlu, Pegasus'u kısa zamanda devler arasına sokmayı başaran Ali Sabancı ve e-tohum'un kurucusu genç işadamı Burak Büyükdemir ile konuştuk.

Ertuğrul Kurdoğlu

"Kitabımda da dediğim gibi, ben buraya hayallerimle geldim, realist hayaller kurup bunun peşinde gitmek lazım, çünkü hayal dediğiniz Şey tecrübe ile kazanılmaz."

Ali Sabancı

"Fikri olan girişimci adayları iş planlarını öncelikle kağıda döksün, ardından iş planlarını icra etmek için iyi bir ekip kursunlar. İyi bir ekip için para önemli ama daha da önemlisi doğru insanlara fikri satabilmek"

Burak Büyükdemir

"Girişimcilerin egoları yüksektir. İki dominant karakter yan yana olduğu zaman çatışır, kavga ederler. Ekibin birbirini puzzle gibi tamamlaması gerekir."

Gerçekçi hayaller kurup onların peşlerinden gidin

50 yıllık ticaret hayatı başarılarla dolu bir İTÜ'lü büyüğümüz Ertuğrul Kurdoğlu ile girişimciliği konuştuk.

İTÜ'ye gelinceye kadar neler yaptınız. Nerede doğup, büyüdünüz?

Ber Artvinliyim. 80 yıl önce Artvin'in Şavşat kazasında doğdum. 6 erkek 1 kız kardeşim vardı. Babam rahmetli mal müdürüymüş o zaman. Annemin "İstanbul'a gideceğiz, çocuklarımı okutacağım" zorlamasıyla İstanbul'a geliyoruz.

Rahmetli annemin azimkarlığı belki de bizim bütün hayatımızı değiştirmiştir. O yıllarda bile eğitimin ne kadar önemli olduğunu idrak etmiş. Bu kadar çocuğu İstanbul'a götürüp nasıl okutacakmış. Halen çözemediğim bir meseledir bu.

Babam da İstanbul'a tayinini istiyor. Tesadüfen Teknik Üniversite'nin Ambar Müdürü oluyor. Benim mühendis olmamın da böylece yolu açılmış oluyor. Babamla birlikte çocukken giderdim Teknik Üniversite'ye. Büyüyünce ben de mühendis olacağım derdim. O zamanlardan böyle bir sevgi başlamıştı.

Okul bittikten sonra neler yaptınız?

Daha sonra dediğim gibi oldu. Teknik Üniversite'ye girdim. 1956 yılında mezun oldum. Mezuniyetten sonra 5 ay İller Bankası'nda çalıştım. Daha sonra askere gittim. 1958 yılında askerden döndükten sonra Samsun'da Karayolları'nda çalışmaya başladım.

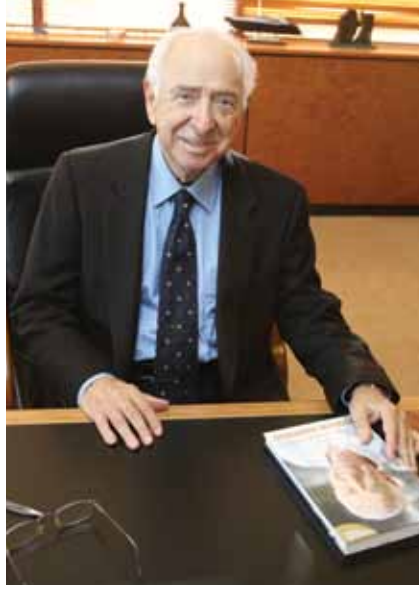
Stajımı da Karayolları'nda yapmış oldum. Bu da İstanbul'a gelmemiz gibi hayatımı temelden etkileyen noktalardan

biridir. Karayollarında çalışmasaydım su işleriyle hiçbir ilgim olmayacaktı.

Atatürk Barajı'nın ihalesini almamızın ve başarıyla tamamlamamızın en büyük etkenlerinden biri Karayollarında büyük işler almak ve tamamlamak olmuştur. Bunun öncesinde hayatımda Devlet Su İşlerinin kapısını açmamıştım. Sahibi olduğum Seri İnşaat pek çok karayolu ve rafineri projesini tamamlamıştı ama şirketim Seri İnşaat'ın daha önce herhangi bir baraj inşaatı tecrübesi olmadığı için Devlet Su İşlerinden Atatürk Barajı'nı yapmak üzere belge almasının imkan ve ihtimali yoktu. İşte bu noktada, İki arkadaşım, birinin şirketi Enerji Su diğeri Palet İnşaat; "Ertuğrul, Atatürk Barajı inşaatı için üçümüz girelim" diye teklifte bulundular... Gerekli belgeleri temin ettik ve Atatürk Barajı işini üstlendik. Yani ihaleye girmemiz bir macera gibi oldu. Biz de şaşırдық biz nasıl girdik, nasıl aldık bu işi diye. Devasa bir proje olduğu için biz de ilk etapta şaşırдық fakat sonunda muvaffak olduk. Çok da küçük farklarla aldık ihaleyi.

Atatürk Barajı'nın ihalesinde ilk üçteki teklifler 103, 105 ve 108 milyar liraydı. Aralarında 2'şer milyar fark vardı. Bu da çok büyük bir tesadüftü esasında. Daha sonra ortağımınla birlikte ihalenin başındaki Genel Müdüre gittik. Ortağıma bizden sonraki rakam 120 milyar olsaydı ne olurdu, sor bakalım dedim. Genel müdür katıyen vermezdi cevabını verdi.

Başarılarınızda İTÜ'lü olmanın katkısı ne olmuştur sizce?

Muhakkak ki İTÜ'lü olmamın katkısı olmuştur. Burada mühim olan sizin buluşlarınızla yaptığınız katkıdır. Siz bu işe bir şey katabiliyor musunuz, mühim olan bir şey katabilmek. Ben işlerimde çok hiperbolik bir çıkış yaptım, serbest olarak çalıştığım iş hayatımda çok muvaffak oldum. 1969 yılında kendi firmamı kurmuştum. 50 yıldır serbest çalışıyorum yani.

Özel sektörde kendi şirketim Seri İnşaat'ta ilk 10 yıl içerisinde çok fazla şey kazandım. Büyük işler tamamladım.. Bunların hepsi Karayolları, Türkiye Petrolleri, saha tanzimleri gibi işlerdi. 400 kilometreye yakın devlet yolu yaptım. Bu, neredeyse İstanbul-Ankara arası karayolu demektir.

Şirketimin adı Seri İnşaat. Hayatımda inandığım bir şey var; çok ve seri iş yapmak kadar faydalı bir şey yoktur. Yani bir işi süratle, bir an evvel bitireceksiniz. Bu hem sizin kârınıza hem devletin kârıdır.

Siz Türkiye'nin en girişimci insanlarından birisiniz, her konuda da başarılı olmuştunuz, bir girişimcide bulunması gereken temel özellikler nelerdir?

Kitabımda da dediğim gibi, ben buraya hayallerimle geldim, realist hayaller kurup bunun peşinde gitmek lazım, çünkü hayal dediğiniz şey tecrübe ile kazanılmaz.

Halbuki dünyaya hayallerle gelirsiniz ama hayallerinizi korkudan kaybedebilirsiniz. Korkarsanız hayalleriniz kaybolur. Onun için azim ve cesaretle bu hayallerin peşinden koşmanız lazım ki yapabilesiniz. Ama hayallerinizde realist olmanız gerekir. Ütopik hayaller olmayacak. Bu benim için en büyük düstur olmuştur.

Atatürk Barajı'ndan sonra bir çok alanda daha yatırımlarınız oldu değil mi?

Daha doğrusu çocuklarımdın oldu. Ben onların teşebbüslerinde yardımcıları oldum. Mesela büyük oğlum Burger King'i Türkiye'ye getirdi ve çok büyüdü. Milyar dolarlık bir büyüklüğe ulaştırdı. Küçük oğlum ise Ata Menkul Kıymetler'i, yatırım firmasını kurdu. O da çok başarılı olmuştur. Kızım ise Alman moda markası Escada'yı Türkiye'ye getiren kişidir. 6-7 tane mağazası var.

Onlar da sizin gibi girişimci bir yapıya sahipler.

Evet onlar da yeni yatırımlar yapıyorlar.

“

400 kilometreye yakın devlet yolu yaptım. Bu, neredeyse İstanbul-Ankara arası karayolu demektir.

”

Toplam kaç alanda yatırımlarınız var?

Aile olarak 20 şirketimiz var. En büyük yatırımlar Burger King için yapılıyor. Bayağı komplike bir iş. Ekmek fabrikası, patates fabrikası, et fabrikası, süt fabrikası yapacaksınız. İki ekmek fabrikası yaptık. Daha sırada bir sürü proje yapılmayı bekliyor. Ben çok kollara ayrılmaktansa entegre işler yapmayı tercih ediyorum. Bir işi entegrasyonu yaparak dört başı mamur hale getirmek istiyorum.

Dünyada Mc Donalds'ın ve Burger King'in faaliyette olduğu ülkeler arasında Mc Donalds'ı "Burger King Türkiye" olarak bu kadar büyük farkla bir tek biz geçtik.

Bu merkezin ilgisini çekti mi? Dünyada diğer ülkelerden farklı olarak rakibini geçmesi?

Çekmez olur mu. Çin yatırımını bizimle birlikte yapmak istediler. Çocuklarım Burger King'in Çin'deki idare meclisinde yönetici olarak bulunuyorlar.

Atatürk Barajı'nda ortaklarınız vardı. Diğer yatırımlarda da ortağınız var mı?

Ata İnşaat'ta iki ortağım vardı. Onlardan Sedat Üründül ile Burger King'de de ortağım. Yüzde 30 hissedardır. Şu anda 94 yaşında ama hala yazihanesine gelir.

Türk insanın hamurunda girişimcilik var mı? Nasıl değerlendirirsiniz?

Çok var. Hem de nasıl biliyor musunuz. Bakın, dünyada Çin'den sonra bütün inşaat işlerinde ikinci sırada, yatırım işlerinde Türkler gelir. Çok geniş kapasiteli, dışa açılmış, cesur girişimcilerimiz var. Çok iyi çalışıyorlar. Kitabımı daha çok üniversite öğrencisinin

okumasını istiyorum. Onlara yol gösterici çok şey var içerisinde.

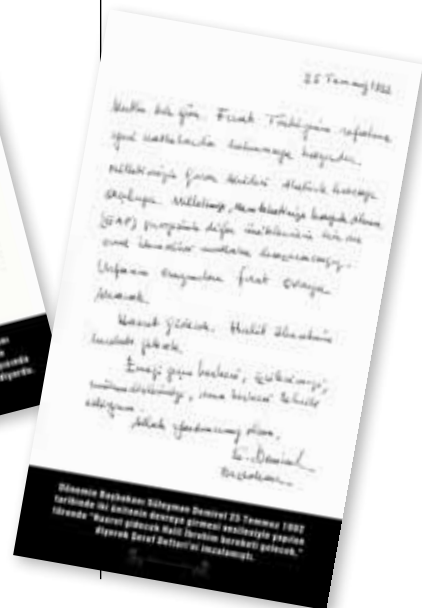
Okuldan yeni mezun mühendisken bunları hayal ediyor muydunuz?

Elazığ'da Keban Barajı yapılıırken, bazı kara ve demiryolları su altında kalıyordu. Ben de şantiye şefi olarak yolları yükselterek su altında kalmasını önliyordum. O zaman bazen gider baraj inşaatını seyredirdim. 30-35 tane kamyon çalışıyordu.

Biz Atatürk Barajı'nı inşa ederken 85 tonluk tam 240 kamyonumuz vardı. Mesela bir ortağım 65 kamyon alalım dedi. Diğeri 80 tane dedi. Benim kafamdaki rakam 240'tı. Nitekim öyle oldu, zira büyük işler yaparken o büyüklükte düşünmemek lazım.

Sizin eklemek istediğiniz bir konu var mı?

Bir kez daha yinelemek istiyorum. Gençlere realist hayaller kurmalarını ve o hayallerinin peşinden gitmelerini öğüt veriyorum.

Atatürk Barajı'nı yapmaya nasıl cesaret ettim bilmiyorum

Atatürk Barajı, Türkiye'nin mihenk taşlarından biri olmuştur. Yapılabilirliği son derece zor bir işti. Keban Barajı'nı İtalyan Fransız konsorsiyumu on senede yaptı. 16 milyon metreküp dolgusu vardır. Halbuki Atatürk Barajı'nın dolgusu 5 misli, yani 85 milyon metreküptür. Biz, kontratı 10 yıl için yaptık ama 8.5 senede bitirdik ve teslim ettik.

İlahi bir gücün bizi ittiğini söyleyebilirim. Çok zor bir karar vermiştik. "Gövdeyi kum ve çakılla yapacaksınız" diyorlardı. Bazalttan yapmak gibi zor bir karar verdik ve bunda başarılı olduk. Bazalttan 60-70 milyon metreküp dolgu yapmak akıllı olacak bir şey değildi. Buna nasıl cesaret ettim bilemiyorum.

O zamanlar Barajlar Dairesi'nin 25 yıllık başkanı Refik Akova bana dedi ki, "Ertuğrul Bey, siz ayda 400 bin metreküp dolgu mu yapacaksınız? "Hayır, 400 bin değil, 1 milyon 400 bin metreküp yapacağım" dedim. Oldukça şaşırıldı ve inanmaz gözlerle baktı bana. Fakat dediklerimizi yapınca herkes inandı.

Neredeyse bugün cesaret eder misin dersiniz cesaret edemem.

Hayallerinin peşinde Teknik Üniversite'den bir mühendis

“Hayaller öğrenilerek kazanılmaz ama korkularımızdan dolayı kaybedilebilir. O nedenle hayallerimizden vazgeçmeden, cesaretle peşinden gitmemiz gerekir...” cümlesiyle açılıyor Ben Buraya Hayallerimle Geldim kitabı. Ata Holding'in kurucusu Ertuğrul Kurdoğlu'nun 50 yıllık özel sektör tecrübesini paylaştığı kitap, hem Atatürk Barajı gibi önemli bir yapının yapım sürecine ışık tutuyor hem de ülke tarihinin önemli bir dönemini mercek altına yatırıyor.

1950'lerde İTÜ Mühendislik Fakültesi'nden mezun olduğunda çalışma azmiyle dolu bir genç olarak önce Samsun'a, ardından eşi ve üç çocuğuyla Elazığ'a uzanan iş yaşamının ilk yıllarında oluşturduğu ilkelerinden hiç sapmayan Ertuğrul Kurdoğlu, 1969'da Seri İnşaat'ı kurdu. Bu şirket çatısı altında yaptığı başarılı işler, 26 Ağustos 1983 Cuma

günü Atatürk Barajı gibi anıtsal bir projeyi üstlenme onuruna erişmesiyle doruk noktasına ulaştı.

Her günü ayrı bir emek ve alınteri gerektiren böylesi büyük bir proje başlı başına bir kitap konusu. Bunun yanı sıra Ertuğrul Kurdoğlu'nun, Türkiye Cumhuriyeti'nin erken dönemlerine rastlayan gençliği ve ülkenin son seksen yılda değişen çehresi de Ben Buraya Hayallerimle Geldim'i her kesimden okurun ilgisini çekecek bir kitap haline dönüştürüyor. Özellikle çocuklarını okutmak için Arhavi'den İstanbul'a taşınmakta ısrar eden, geleceği gören bir kadın olan annesi Fatma Hanım, kitap boyunca sevgiyle anılıyor. Ertuğrul Kurdoğlu kitaba yazdığı giriş yazısında da hayatındaki iki önemli kadına, annesine ve eşine özellikle teşekkür ediyor.

Kitabın içeriğinden oluşturulmuş 40 dakikalık bir DVD'yle birlikte kitapçılarda bulunabilen Ben Buraya Hayallerimle Geldim'in bütün geliri, İTÜ Geliştirme Vakfı'na bağışlanacak. “İTÜ'ye değer katan kurumlar: ARI Teknokent ve ARI Kültürel A.Ş.” ara başlığı altında, Ertuğrul Kurdoğlu'nun mezun olduğu okula olan bağlılığını en güzel şu cümleler anlatıyor: “Ertuğrul Bey'in İTÜ Geliştirme Vakfı'nda, bu vakfın iki iştiraki olan kurumlarda, ARI Teknokent ve Kültürel A.Ş.'nin yönetimlerinde yer almasının ve kendisinde bu gücü bulabilmesinin en önemli itici gücü, 'her yaşta İTÜ'lü olabilme' konusundaki sevgi ve bağlılıkla ifade edilebilecek bir

aidiyet duygusundan başka bir şey değildir.”

İşte Atatürk Barajı gibi Türkiye'nin yüz akı olmuş böyle bir projenin özünde de bir “İTÜ'lü olma” bilinci yatmaktadır. Ertuğrul Kurdoğlu, eğitiminde büyük emeği olan annesine duyduğu minnet gibi, onu yetiştiren kuruma olan minnetini de her fırsatta göstermiştir. Ben Buraya Hayallerimle Geldim, okurken bu minneti her satırında hissedebileceğiniz bir kitap.

Satışa çıktığı ilk haftalarda D&R mağazalarındaki çok satanlar listesinde ilk 10'a girmeyi başaran Ben Buraya Hayallerimle Geldim, hayallerini çalışma azmiyle destekleyen bir mühendisin gelecek nesillere bir hediyesi.

Ertuğrul Kurdoğlu çağdaş Türkiye'nin önünü açan bir mühendis. Onun hayatı ve deneyimleri ise gelecek kuşaklara örnek oluşturacak; hatta özel bir Türkiye tarihi olarak okunabilecek nitelikte.

Ben Buraya Hayallerimle Geldim, Ertuğrul Kurdoğlu, Kesişim Yayıncılık, 2012

Gönderinizin rahatı yerinde...

 SURATKARGO

Milli Takımlar Kargo Sponsoru

0530 202 0 202
www.suratkargo.com.tr

Fikir yetmez, önemli olan icraat ve doğru iş planı

Ünlü işadamı Ali Sabancı, “Fikri olan girişimci adayları iş planlarını öncelikle kağıda döksün, ardından iş planlarını icra etmek için iyi bir ekip kursunlar. İyi bir ekip için para önemli ama daha da önemlisi doğru insanlara fikri satabilmek” diyor.

Girişimci kimdir, girişimcilik sizce ne demek? Girişimcinin genel özellikleri veya sahip olması gereken özellikler nelerdir?

Sıkça gündeme gelen bir soru var, girişimci olunur mu, doğulur mu? Bana göre olunur, bunun genlerle alakası yok. Ama girişimci olup olmadığına nasıl karar veririz? Bunun kesin bir cevabı var; risk alıp denemeniz lazım, denemeden bilemezsiniz.

Ama bence bir girişimcinin kendi işini kurmadan önce mutlaka bir başkasının şirketinde çalışması lazım. Kariyerinizin başında kendi işinizde çalışmaya başlarsanız ne kadar başarılı olduğunuzu göremeyebilirsiniz. Etrafınızdakiler “patron”a, yani size karşı çıkmakta, yapıcı eleştiride bulunmakta güçlük çekebilirler. Halbuki başkasının şirketinde kim olduğunuz değil, ne yaptığınız önemlidir. Mesela ben üniversite eğitimimi tamamladıktan sonra iki sene New York’ta Morgan Stanley’de çalıştım ve bu tecrübe bana müthiş bir iş disiplini kazandırdı.

Kontrollü risk almanın yanı sıra, girişimcilerin bir diğer önemli özelliği de projelerine inanmaları. Girişimcilere tavsiyem aynı anda bir kaç projeye odaklanmak yerine, en çok potansiyeli olan projeye soyunmaları ve sadece

o projeye odaklanmaları. Ve en önemlisi biraz önce de belirttiğim gibi “denemeleri”. Sonunda hata da yapabilirsiniz, fakat hata yapmak hiç önemli değil, bilakis hata yapan insan aksiyon alan insanın göstergesidir.

Girişimcilik ülkemizin gelişimi için neden önemli? Türkiye’de girişimciliği değerlendir misiniz?

TOBB Genç Girişimciler Kurulu olarak 2009 senesinden beri 38 üst kurul üyesi arkadaşım, 79 ildeki İl Başkanlarımız ve Türkiye genelinde 6500 üyemiz ile Girişimcilik Ekosisteminin gelişmesine ve güçlenmesine katkı sağlayan projeler üzerinde çalışıyoruz. Geçtiğimiz bu üç yılda Yozgat’tan Kütahya’ya, Kayseri’den Bitlis’e, 45 ilimizi ziyaret ettik, tüm il kurullarımızla görüşme imkânı bulduk ve en önemlisi 50 üniversitede 25.000’e yakın öğrenci ile buluştuk.

Bence Türkiye girişimcilik konusunda hızlı bir ivme ile yükselmeye devam ediyor. Sadece geçtiğimiz bir kaç ay içerisinde İstanbul’da Webrazzi Zirvesi, Endeavor Uluslararası Seçim Paneli, Galata Business Angels Buluşması, G3 Forumu gibi birçok uluslararası çapta girişimcilik etkinliği gerçekleşti.

Ayrıca ülkemizde GittiGidiyor, Markafoni, Trendyol, Peak Games, Çiçeksepeti, Yemeksepeti gibi bir çok girişimci şirketine de son yıllarda “Venture Capital” yani “Girişim Sermayesi” yatırımı yapıldı. Bütün bu gelişmeler gösteriyor ki Türkiye girişimcilik konusunda bir “hot spot” olmaya devam ediyor.

Ülkemizin girişimcilik konusunda yakaladığı bu yükseliş trendi ile birlikte daha çok küresel başarı elde edecek girişimciler çıkarmamız için yapmamız gereken en önemli şey, mevzuat, inovasyon, finansman ve

kültürün sac ayağını oluşturduğu girişimcilik ekosisteminin güçlendirilmesi için çalışmaya devam etmektir.

Siz de bir girişimcisiniz. Siz hangi evrelerden geçtiniz?

Ben şu anda ikinci kariyerimi yaşıyorum. Birincisi Sabancı Holding'deki, ikincisi Pegasus'un da sahibi olan Esas Holding. Ben kendimi ikinci kariyerimde buldum. Çünkü şimdi girişimciliği teşvik eden bir ortamdayım. Tekrardan başlasam (ki hâlâ Pegasus dışında yeni işlere giriyorum) aynen şimdi yaptığım gibi yapar, yanımda ve önümde duracak iyi bir ekip kurardım.

İyi ekip beni yüceltiyor, sizi de yüceltir, yüceltecek.

Esas Holding girişimci bir grup olarak algılanıyor. Bu algı sizce nasıl oluştu?

Esas Holding 2000 yılında Türkiye ve yurtdışındaki fırsatları değerlendirmek üzere kuruldu ve kurulduğu günden bugüne 10'dan fazla şirkete yatırım yaptı. 2006 yılında yaklaşık 500 milyon TL olan kombine cirosunu, 2011 yılında yaklaşık 3.300 milyon TL'ye kadar çıkardı.

Esas Holding'in portföy şirketlerinin hepsinin ana amacı

değer ve paradigma değişimi yaratmak. Bu amaca ulaşmak için de girişimci bir yaklaşım ile bütün fırsatlar değerlendiriliyor.

Holdingimizin yenilikçi yaklaşımları, esneklik, risk alabilme ve hızlı cevap verebilme yeteneği şüphesiz ki Esas Holding'in girişimci bir grup olarak algılanmasının en önemli nedenlerinden.

Bunların yanı sıra, portföy şirketlerimizin yeni iş olanakları yaratması, ürün ve hizmetlerine sürekli yenilikler getirmesi, daha önce karşılanmayan tüketici isteklerini karşılaması da

girişimci algının oluşmasındaki önemli nedenlerden.

Pegasus bir girişimcilik öyküsü. Bu başarı nasıl oluştu?

Sabancı Holding'de Strateji ve İş Geliştirme Grup Başkanı olarak çalışıyordum. Soyadıyla Türkiye'nin en büyük holdinglerinden birinin adı aynı olunca kâğıttan kartvizit ağır geldi, üzerime yapıştı. 4 ay düşündüm ayrılmak için. Param vardı, ama ne yapacağımı bilmiyordum, bir tek ne yapmak "istemediğimi" biliyordum. Ardından babama söyledim. "Hayırlı olsun oğlum, sonuna kadar destekliyorum" dedi. Ardından rahmetli Sakıp Amca'ma "Gidiyorum" dediğimde, tatile çıkacağımı zannedip "Yolculuk nereye" diye sordu. Şirketten gittiğimi öğrenince ilk söylediği; "Risk almıyor musun?" oldu. "Alıyorum ama riski bir tarif edelim amca. 34-35 yaşındayım, çok iyi bir eğitimim ve evliliğim var. Şu ana kadar yanlış bir şey yapmamışım. Bir de Allah sizden razı olsun, çok param var. Bu işi şimdi denemezsem ne zaman deneyeceğim?" dedim ve ayrıldım. Havacılık benim değil babam Şevket

Bey'in hayaliydi. Globalleşmeyi yakından takip eden biri olarak, en büyük getirilerinden birinin seyahat özgürlüğü olduğunu noktasından yola çıkarak babamın hayalini hayata geçirmek için çalışmalara başladım. Ulaştırma Bakanlığı da Türkiye'de sivil havacılığın önünü açacak düzenlemeler yapmaya başlamıştı. Bu noktada 2005 yılında o zamana kadar yalnızca charter uçuşlar gerçekleştiren Pegasus'u devraldık ve "geleceğin filosunu" kurmak üzere yola çıktık.

Ülkemiz sivil havacılık sektörüne yepyeni bir yaklaşım getirerek, "Low Cost" modelimizin temellerini oturtarak, 1 Kasım 2005'te ortalama yaşı 5,9 olan 14 uçaklık bir filo ile yola çıktık.

O zamanlar, haftada gerçekleştirdiğimiz 112 tarifeli uçuş ile yurtiçinde 6 destinasyona 1,9 milyon misafirimize seyahat imkânı sunuyorduk. Misafirlerimize sunduğumuz; uygun fiyatlı, güvenli ve zamanında uçuşlarımızla, 2012 yılına geldik. Bugün ortalama yaşı 3,82 olan 43 uçaklık filomuzla, haftada gerçekleştirdiğimiz

1.700 tarifeli uçuş ile 49 milyon misafirimizi 26 ülkede toplam 62 destinasyona taşıyoruz. Official Airline Guide (OAG) raporuna göre 2011 yılında "Avrupa'nın En Hızlı Büyüyen Havayolu" seçildik.

18 Aralık 2012 tarihinde ise; 2023 vizyonumuz çerçevesinde T.C. Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım'ın şahitliğinde düzenlenen bir törenle filomuzla katacağımız yeni uçaklarımızın siparişini verdik. Airbus ile imzaladığımız ve Türk Sivil Havacılık tarihinin en büyük siparişi niteliğindeki anlaşma ile filomuzla 2023 yılına kadar 12 milyar USD değerinde toplam 100 adet Airbus A320neo ve A321neo tipi yeni uçak katacağız. Bu 100 uçaklık siparişimizin ilk uçağını 2015-2016 itibarıyla, son uçağını ise 2022 yılı sonlarında teslim almayı öngörüyoruz. Kısacası Türkiye'de havacılığı biz başlatmadık ama değiştirmeye devam ediyoruz.

Üniversitelerde girişimcilik konusunda neler yapılmalı?

Üniversitelerde de gün geçtikçe girişimcilik bilincinin arttığını ve üniversite öğrencilerinin artık girişimciliği bir kariyer seçeneği olarak algılamaya başladığını gözlemliyoruz.

Ülkemizdeki 168 üniversitenin 70'inde öğrencilerin kurdukları Girişimcilik Kulüpleri bulunuyor. TOBB Genç Girişimciler Kurulu olarak son iki senedir Global Girişimcilik Haftası dahilinde bu Girişimcilik Kulüplerini İstanbul'da bir araya getirip, girişimcilik adına yapılabilecekleri projeleri değerlendiriyor ve kendi aralarında networking yapma fırsatları yaratıyoruz.

Ayrıca KOSGEB ve YÖK arasında imzalanan protokol ile

**İTÜ mezunlarına
ve İTÜ'lü işverenlere
müjde**

Sistem
Network Uzmanlığı

Yazılım Uzmanlığı

İşe almak istediğiniz
elemanlarınızı seçin, 8.000 TL
değerindeki bilişim uzmanlık
eğitimlerinin tamamını
ücretsiz olarak verelim

Başvuru ve Detaylı Bilgi İçin:

İlyas Akça ilyas.akca@smartpro.com.tr

Tel: 0216 338 55 66 Bahariye Cad. Kırtasiyeci Sokak. No.50 Altyol 34710 Kadıköy - İSTANBUL

www.smartpro.com.tr

üniversitelerde artık girişimcilik dersi üniversitelerin tüm bölümlerinde örgün eğitim programlarında zorunlu veya seçmeli ders olarak da müfredata alınmıştır.

Girişimcilik kulüpleri ve seçmeli girişimcilik derslerinin yanı sıra üniversiteler tarafından desteklenen kuluçka merkezleri ve hızlandırma programları aracılığıyla da girişimci ve girişimci adaylarına verilen destek her geçen gün artan bir hızla devam ediyor. Bu tip merkezler sayesinde girişimciler finansman ihtiyaçlarının yanı sıra ihtiyaç duydukları network, yönetim ve hukuki konularda da mentorluk alabiliyor, ve işletmelerini daha kolay bir şekilde büyütebiliyorlar.

Kuluçka merkezleri arasında öncü olarak İTÜ- Arı Çekirdek, ODTÜ- Atom, Özyeğin Üniversitesi- Girişim Fabrikası'nı sayabiliriz.

Tüm girişimcilerimizin üniversitelerin sunduğu bu fırsatları görüp en hızlı şekilde değerlendirmeleri gerekiyor.

Genç girişimcilere neler tavsiye edersiniz?

Bence ülkemizdeki genç girişimcilerin en büyük hatası sahip oldukları fikrin başarı için yeterli olduğunu düşünmeleri. Herkesin şimdiye kadar ticarileşmemiş bir sürü fikri var. Fikir yetmez, önemli olan icraat. Bu da doğru iş planı ile mümkün. Tavsiyem, fikri olan girişimci adayları iş planlarını öncelikle kağıda döksün, ardından da iş planlarını icra etmek için iyi bir ekip kursunlar. İyi ekip için para lazım ama işe başlayan girişimcinin zaten parası yok denilebilir. Ama bu yenilgiyi baştan kabul eden bir yaklaşımdır. İyi ekip için para önemli ama daha da önemlisi

doğru insanlara fikri satabilmek. Onları fikre sadece manevi olarak değil maddi olarak da ortak edebilmek. Para yoksa nasıl maddi ortaklık olacak diye sorarsanız, onun da yolu, güvendiğiniz fikri icra etmek için gerekli gördüğünüz kişilere kuracağınız şirketten hisse vermekten geçiyor. Paylaşmayı bilerseniz doğru ekibi kurarsınız.

Girişimcilere verebileceğim başka bir tavsiye ise girişimlerini başlatırken bile küresel olmasını hedefleyerek başlatmaları. Trendleri yakından izlemeliyiz,

en büyük avantajımız Batı ülkeleri ve orada gelişen trendler. Bunları yakında izleyerek yönümüzü belirleyebilir, hangi sektörlere girmemiz gerektiğini seçebiliriz. Her iş fikrinin orijinal olması gerekmiyor, fakat o fikrin pazarında orijinal olması gerekiyor. Buna ülkemizdeki en iyi örnekler Koton, Kahve Dünyası ve Pegasus. Onlara ne olmak istiyorsun diye sorulduğunda sırasıyla Zara, Starbucks ve Easyjet derler. Şimdi bu üç şirket de kendi sektörlerinde uluslararası arenada rekabet ediyorlar.

NISSAN JUKE. HEYECAN ONUN RUHUNDA VAR.

Size herhangi bir şey hissettirmeyecek bir otomobil üretmenin ne anlamı var ki? İşte bu yüzden tasarımcılarımız ve mühendislerimiz, Nissan Juke'u üretirken, ekstrem sporlardan aldıkları ilhamı yansıttılar. Eminiz ki, bu heyecan ve enerji sizi de sarıp sarmalayacak... Ve Nissan Juke, sahip olabileceğiniz en heyecan verici şey olacak!

Nissan. Yenilik ve **Heyecan**.

SHIFT_

NISSAN
JUKE

Şehrin haylazı.

Girişimci hızlı koşar, arkasını birilerinin toparlaması gerekir

E-tohum'un kurucusu Burak Büyükdemir, İşletme Mühendisliği'nden mezun bir İTÜ'lü. Büyükdemir, girişimciyi şöyle tarif ediyor: "Egoları yüksektir. İki dominant karakter yan yana olduğu zaman çatışır, kavga ederler. Ekibin birbirini puzzle gibi tamamlaması gerekir."

Girişimci tanımı

Çok zor bir soru ama iki-üç tip girişimci var aslında. Bir tanesi "hayat tarzı" dediğimiz girişimciler. Bunlar bakkal, berber, tamirci, ayakkabı tamircisi, restoran ve kafe işletmecileri... Bu insanlar hayatlarını sürdürebilmek için katma değer yaratan, mesela kafe sahibiyse insanların yemek ihtiyaçlarını gideren, berberse saç kesim ihtiyaçlarını gideren ve bunu yaparken katma değer üreten, ancak toplamdaki katma değerleri nispeten düşük olan işletmeciler.

Bir diğeri de "yüksek etkili girişimciler". Bunlar da, bir arama motoru yazan veya uzaya uydusu göndereceğimiz cihazın içindeki yazılımı geliştiren girişimciler. Yani bir yazılım yazıyor ve bir şeyi değiştiriyor. Girişimciliği bu şekilde temelde ikiye ayırmak mümkün.

Girişimci, günün sonunda, bir hizmet, bir ürün ve bunun üzerine bir katma değer katarak kazanç elde etmeyi sağlayan müteşebbistir. Tabii sözcük anlamı çok daha derin anlamlar barındırıyor.

Bizim de uğraştığımız girişimcilik şekli "yüksek etkili" olanlar. Bakkallarla, ev yemekleriyle, vb. ile uğraşmıyoruz. Bizim uğraştığımız kısım internet üzerinde; yeni teknolojiyle daha katma değeri yüksek, toplamda sadece Türkiye'yi değil, dünyayı etkileyecek, inovasyon içeren

girişimler oluyor. Odaklandığımız şey de bu.

Girişimciler dominant ve dışa dönüktürler. Son kararı kendileri vermek isterler ve buldukları ortamda herkesi dinlerler ama karar mekanizmasında kendilerinin önde olmasını isterler. Dışa dönüktürler; insanlarla iletişimi kolaylıkla yapabilirler. Pazarlama, satış, organizasyon kabiliyetleri yüksektir ve şirket içerisindeki insanları yönetmeyi bilirler. Ama buna rağmen analitik ve detaylarda kaybolurlar; bunları planlama özellikleri daha azdır.

Bu nedenle operasyonu yöneten birileri gerekir. Girişimciler hızlı koşarlar ama arkalarını toparlayan birilerinin olması gerekir. Mesela ekiplerde ortaklardan biri girişimciyse, diğerinin de operasyondan sorumlu olacak karaktere sahip olması gerekir. Girişimcilerin egoları yüksektir. O yüzden iki tane dominant karakter yan yana olduğu zaman çatışır, kavga ederler. Ekibin birbirini bir yapboz tahtasındaki parçalar gibi tamamlaması gerekir.

Yöneticilerde ise analitik ve detayları düşünme özellikleri de

vardır. Yöneticiler de dominant ve dışa dönük karaktere sahiplerdir ama onlardaki bir diğer özellik, analitik ve detayları düşünmeleridir. Girişimciler kadar hızlı karar vermezler ama girişimciler fırsatı gördükleri zaman atlarlar. Bunlar, dünya çapındaki girişimcilerin ortak paydadaki genel özellikleri.

Türkiye’de tabii ki ataerkil bir kültür var. Asya’daki kültür daha takım kültürüken, kuzey ülkelerindeki Anglosakson kültürü, daha bireysel ve daha farklı bir ekonomik yapının kültürüdür. Japonya’da şirketler ve takımlar birlikte çalışmaya hâkimdirler ama Anglosakson kültüründe bireysel başarı ve başarısızlık ön plandadır. İngiltere, ABD ve Kuzey Avrupa ülkelerinde başarısızlık ve başarı, hep bireyledir ve başarısızlık çok da kötü bir şey değildir aslında onlar için. Tekrar deneler; girişimcilik ruhlarında bu vardır. Ama başarısızlık, Japonya gibi bir ülkede, bir şirketin yöneticisinin hemen işten ayrılmasına, siyasi bir karakterin kendisini öldürmesine kadar gider.

Türkiye, bu uluslararası geçişte ortada bir yerde yer alır. Türkiye’de baba kültürü, “babacan kültür” hâkimdir. Fatih Terim’den bir örnek veriyorum, onu bir girişimci, yönetici olarak kabul edersek, başarılı olmasının nedeni, o motivasyonu, o baba kültürünü, babacan kültürünü oluşturabilmesinden kaynaklanır. Oyuncular onu severler çünkü baba figürü gibidir; hem bilgili hem de baba kadar yakın bir duygu yaratır.

Türkiye’deki girişimcilerde ve yöneticilerde de benzer bir kültürü algılamak mümkün. Babacılık, yani şirketin veya çalışanların babası olma hali... Saydığım özelliklerin yanı sıra ekonomik kültür ve geleneksel kültür açısından böyle bir durum vardır.

Kültürel değişiklikler

Başarısızlığı yalnızca girişimcinin kendisine bağlamak da doğru değil. Bu, zamana, yere, günün şartlarına, bulduğu inovasyona göre değişiyor. Örneğin İsrail her ne kadar küçük ve kaynakları kıt bir ülke olsa da, girişimcilik orada daha baskındır. Bununla ilgili “Startup Nation” diye bir kitap var. Kitap, neden o kültürde girişimcilerin çıktığından bahseder.

Nokia’nın bir başarı öyküsü olduğunu varsaydığımızda, Nokia, Finlandiya’da ülke ekonomisini değiştiren önemli bir girişimdir. Çıkışı, aslında coğrafi bir ihtiyaçtan dolayı çıkmıştır. Kuzey ülkelerinde soğuk hava ve kar hâkim olduğu için cellular, cell, yani hücre teknolojisi ve cep telefonu teknolojisi bulunmuştur: Kablosuz iletişim sağlamak için. Telsizler belirli bir mesafeye kadar çalışırlar ama cep telefonları hücre teknolojisiyle bütün ülkede çalışabilir. Bu, girişimciliği tetiklemiştir.

Sorunun cevabı olarak, yer, zaman, mekân bile girişimciliği tetikleyen şeylerdir. Nokia’nın başarılı olması, bugün Angry Birds gibi bir şirketin, Roveo’nun yine Finlandiya tabanlı çıkmasını sağlamıştır. Çünkü mobil teknolojileri kuzey ülkelerinde gelişmiştir ve mobil teknolojilerine hizmet sağlayan yeni şirketler ortaya çıkmıştır. Bunlardan bir tanesi Roveo’dur. Finlandiya’da Roveo gibi birçok şirket ve oyun şirketi vardır. Küçük bir oyun şirketinin büyük çıkış yapması, birçok oyun şirketinin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Hepsi birbirini domino taşı etkisiyle tetikler.

Neden Türkiye’den oyun şirketi çıkmadı? Çünkü böyle bir kültür oluşmadı. Orada iyi bir sonuç çıktığı için şirketler birçok çalışan istihdam etti ve oyun yapmayı öğrendiler.

Girişimcinin nelere ihtiyacı var?

Teknik olarak çok fazla şeye ihtiyacı yok. Bugün Türkiye’de şahıs şirketi, limited şirket, anonim şirket kurmak için ikametgâh kâğıdı, nüfus sureti, kira kontratı gibi basit şeylere ihtiyaç var. Ama ek detayları bilmiyorum. Bürokrasimiz de çok uzun değil bu arada; iki hafta içinde bir anonim şirket kurmak mümkün.

Şirket kurmanın bir amacı olmalı; bir şey bulmak, bir ürün ortaya çıkarmak lazım. Yoksa birinci günden itibaren maliyet yaratmaya da gerek yok. Eğer gerçekten katma değer yaratan bir yazılım, bir ürün bulduysam, o şirketi zaten kurarım ben. Müşteri tabanımı oluşturursam çok daha kolay olur her şey. Şirket kurmak için tabii ki ekibe, ofise ihtiyaç var ama bugün internet şirketlerinde buna ihtiyaç bile yok çünkü evden de çalışıp yazabilirim. İnternete bağlı olduğum her yerde bunu yapabilirim. Bunun en güzel örnekleri ABD’deki garaj öyküleridir. ABD’deki birçok başarılı internet hikâyesi, Google, Amazon, Oracle, Apple, hep garaj hikâyeleridir. Apple ilk bilgisayarlarını garajda yapmıştır.

Türkiye’de garajlarımız yok ama evde iş başlatmak mümkün. Kuluçka merkezlerinde, kafelerde bile çalışmak mümkün. Doğrudan bir cevabı yok ama daha çok iyi bir ekibe, iyi bir fikre ve bunu uygulayacak insanlara ihtiyacımız var.

Geleceğin girişimcilerine tavsiye

Bugün genç girişimciler birbirleriyle iç içe. Her ne kadar internet bir fırsat getiriyorsa da, bir yandan da genç girişimcilerin dikkatini dağıtan, odaklanmalarını zorlaştıran bir konu haline de geldi. Bugün genç girişimcilerimiz maalesef okumuyorlar, öğrenmiyorlar, kısa vadede zengin olma hayalleri kuruyorlar.

GİRİŞİMCİLİK NEDEN ÖNEMLİ?

Girişimcilik tüm ekonomiyi tetikleyen bir unsur çünkü ekonomik değeri girişimciler oluşturuyor. Amerika'da yapılan araştırmaya göre 1980'den bu yana yeni istihdamın hepsi 0 - 5 yaş arasındaki şirketler tarafından yaratılmış. Yeni istihdam yaratmak istiyorsak, yeni girişimler yaratmak zorundayız. İstihdam artarsa, ekonomi tetiklenir. Ekonomi tetiklenirse, gayri-safi milli hasılamız artar. Bu artarsa, kişi başına düşen milli gelir artar. O yüzden girişimcilik, yalnızca bireysel olarak değil, ekonominin bütününde toplamdaki katma değerimizi artırmamız için gerekli.

Bu bir inovasyon olabilir; köşedeki bakkal da bir katma değer sağlar, onun katma değeri daha düşüktür ama buna da ihtiyacımız var. Tabii binlerce bakkala ihtiyacımız yok ama yazılım yapan, global anlamda buradaki bilgiyi ihraç edecek binlerce girişimciye ihtiyacımız var. Artık bunu tekstille de sağlayamıyoruz. Neden? Elimizde yaratıcı fikirlerle bunu yazılıma geçirip bunu satacak yeni ve yüksek etkili girişimcilere, yani internet, mobil girişimcilerine ihtiyacımız var. Bugün ABD'de konuşulan konu, Google'ın eski CEO'sunun Ticaret Bakanı olup olmaması çünkü onun gibi bir figür Ticaret veya Ekonomi Bakanı olursa, ABD ekonomisini pozitif etkileyecektir. Bugün sadece Apple'ın değeri ABD ekonomisinin önemli bir kısmını oluşturuyor. Binde bilmem kaç ama ekonomiyi tetikleyen önemli bir faktör. Apple yeni bir telefon çıkarttığında ekonomi heyecanlanıyor, hareketleniyor. Bu nedenle girişimciler ihtiyacımız var.

Bu, medyada çıkan haberlerden kaynaklanıyor aslında. Hemen bir Facebook kurucusu Mark Zuckerberg olmak istiyorlar.

Bugün genç girişimcilerimizin öğrenmeye, bilgiyle donanımaya, daha sonra çok çalışmaya, sabretmeye, bu sabrı sürekli göstermeye ve daha fazla inovasyonla yaratıcı düşünmeye, bu düşüncelerle beraber yeni şirketler kurmaya ihtiyacı var. Genç girişimcilerin düzenli olarak bilgilenmesi ve kurdukları şirketlerde ürüne, hizmete, müşteriye odaklanması lazım. Ancak bunlar olduğunda başarılı girişimciler olabilirler. Bu unsurlar olmazsa, yalnızca para odaklı girişimciler olursa, ekonomi tetiklenmeyecektir.

Türkiye'deki girişimcilik

Ülkemizde yüksek etkili girişimcilerin sayısı oldukça az, internet sektörü de oldukça küçük. Ama son 3-4 senedir bu alana olan ilgi arttı. Hem girişimciler anlamında hem de yatırımcılar anlamında... İTÜ'de yarı zamanlı ders de veriyorum ben. Orada gördüğüm şu ki, artık öğrenciler sadece üniversiteden mezun olduktan sonra iyi bir şirkette çalışma idealiyle gelmiyorlar. "Kendi şirketimi kurarım" düşüncesi hâkim çoğunda. Mezun olduktan sonra kendi şirketlerini kurmak onları heyecanlandırıyor.

Eskiden bu böyle değildi. 1970'lerdeki kapalı ekonomiden gelen, devletçi anlayış kaynaklı, mezuniyet sonrasında bir şirkette, devlette veya özel sektörde çalışma arzusu çok yüksekti. Ancak 2000'lerin sonunda internetin işi tabana yayması, kolaylıkla şirketlerin kurulabilmesi ve fabrika kuracak kadar sermayeye ihtiyaç olmaması insanların, öğrencilerin, girişimcilerin yeni fikirler ile şirket ve ekip kurmalarını kolaylaştırdı.

Türkiye'de son dört senedir başarı hikâyelerinin artması, bu süreci tetikledi ve hızlandırdı. Girişimciliğin önümüzdeki 10 sene içinde yüzdesel olarak artacağını, yalnızca yerel değil, global başarıyı yakalayan yeni şirketlerin de çıkacağını düşünüyorum. Bu tabii sadece girişimcilerden kaynaklanan bir şey değil; ekosistemin, yani toplamda bu tohumların atıldığı toprağın da gübrenmesi, çapalanması, sulanması gerekiyor. Yani ekosistemin de oluşması lazım.

Ekosistem de yalnızca girişimcilerden oluşmuyor. Üniversiteler, devlet, sivil toplum kuruluşları, teknoparklar, yatırımcılar, birçok unsuru var. Bunun ve bunların hepsi tarlayı oluşturmalı. Yoksa bugün dünyayı değiştirecek girişimciyi beklemek Godot'yu Beklemek gibi.

Tohumu betona atarsak, o tohum şans eseri toprağa ulaştığında çatlak arasından filizlenir. Betona binlerce tohum atsak da bir şey olmaz çünkü bizim tarlaya ihtiyacımız var. Tarla da ekosistemin kendisi. Tarla tabii ki bir iki senede oluşmuyor. Avrupa ve ABD'de neredeyse 40 yıl sürmüş. Herkesin bu konuda çalışması ve zamana ihtiyaç var.

Türk tipi girişimci

Girişimciler, kültüre, yere, zamana bağlı olarak ortaya çıkıyor. Türk tipi girişimci kategorisi olarak adlandırdığımız prototip şu: Sanayi devriminden gelen, "patron" adı altında fabrikasını kuran, masada oturan, hafif göbekli bir ikondur. Fırsatları kollar, hafif kurt, hafif tilkidir. Bu bizim 80'lerde oluşmuş, kapalı ekonomiden açık ekonomiye geçtiğimiz, TL'mizin konvertibilite haline geçtiği, tekstille büyüme sağladığımız 80'ler 90'lar döneminin ikonudur. İhracat yaparlar, yurtdışına giderler vb...

Yeni girişimciler ise eski tip işadami değildir.

Artık başarılı olan yeni girişimciler genç, sektörü, bilgiyi yakından takip eden, yurtdışındaki gelişmeleri iyi gören, start-up profilindeki girişimcilerdir. Bu kişiler, katma değer oluşturacak yazılımcı, mobil oyun üreticileri ve donanımcılar. Esas ekonomiyi onlar tetikleyecek. Bankacılık dâhil tüm sektörleri artık teknoloji yönetiyor. Holdinglere ve telekom şirketlerine gitseniz hepsinin ortak noktası teknoloji, yani yazılım, donanım ve bu ortamı sağlayan bilişim teknolojisi (BT) sektörüdür. Bugün ABD ekonomisini canlandıran yalnızca otomotiv sektörü değildir, BT'dir. Zaten otomotivde ve uçakta da yazılımlar baskın artık. Uçak da yüksek teknoloji ürünü zaten. Ekonomideki katma değeri tekstile oluşturabileceğimiz dönem artık çok geride kaldı.

Üniversitelerde neler yapılmalı

Biz E-tohum olarak tüm üniversiteleri geziyoruz. Ben İTÜ'lüyüm, İşletme Mühendisliği okudum ve yaklaşık beş altı senedir de yarı-zamanlı ders veriyorum. İTÜ öğrencisini çok yakından tanıyorum. Kültürümüzü de çok iyi biliyorum. Diğer üniversitelerle kıyasladığımızda İTÜ daha fazla mühendis ve daha fazla kariyer için çalışan insan yetiştiriyor.

Bugün baktığımızda mezunlarımızın tabii ki başarılı girişimleri var. Ama maalesef bunun toplamdaki yüzdesi düşüktür. Mesela ABD'yi örnek alalım: Stanford'a girdiğinizde, ne olarak çıkacağınız bellidir. Yüzde 90 oradan bir girişimci olarak çıkarsınız. Yahoo'nun kuruluşu, SUN'ın kuruluşu... Bugün birçok girişimci Stanford mezunudur çünkü Silikon Vadisi'nin göbeğinde olan bir okuldandır bahsediyoruz.

Tabii Silikon Vadisi olduğu için mi Stanford'dan girişimci çıkıyor, yoksa Stanford'dan girişimci çıktığı için mi Silikon Vadisi oluşuyor, o başka bir konu ama İTÜ'den girişimci çıkar gibi bir algılama yok bugün. Bizim İTÜ'de girişimciliğe bakış açımızı değiştirmemiz gerekiyor. Hem üst seviyede hem de öğrenciler arasında... ODTÜ, Özyeğin, Koç ve Bilkent Üniversiteleri girişimciler yetiştiriyor. Özyeğin Üniversitesi yeni olmasına rağmen tüm odağını girişimciliğe veriyor.

Rektör bu mantıkla işe başlarsa, öğrenciler de o şekilde ilerler. İTÜ olarak çok iyi bilgisayar mühendisleri, yazılımcılar yetiştiriyoruz. Çok iyi işletme mühendisleri, bankacılar yetiştiriyoruz ama girişimci ruhunu kazandırmak için başarılı örnekler göstermemiz lazım. Önceki mezunlar iyi şirketler kurmalı ki, yeni mezunlar kendi şirketlerini kurmaya cesaret edebilsinler. Biz bu spirali oluşturursak, eminim ki 10 sene içinde İTÜ daha fazla girişimci ruhuyla anılacak. Bugün Boğaziçi Üniversitesi'nde bile eskiden gördüğümüz girişimci ruhu bence yok, artık bu

üniversiteden çok iyi girişimciler değil, çok iyi çalışanlar çıkıyor.

Şu andaki ekonomik durum

Girişimciler, ekonomik durumdan bağımsız olarak fırsatı her zaman ve her yerde görebilen kişilerdir. Ekonomik krizde de ekonomik yükseliş sürecinde de fırsat vardır. Girişimciler olaylara böyle bakarlar. Yani siz bulunduğunuz ortamdan bir şey çıkarmaya bakarsınız. Yoksa ekonomi kötü gidiyor, vah vah, kimseye satamıyoruz diye başlarsanız, girişken, girişimci olamazsınız. Girişimciler oradaki fırsatı gören insanlardır. Yer, zaman ve finansman durumundan bağımsız olarak bunu görürler. Türkiye'deki ekonomik durum bence geçmiş 10 seneye göre çok iyi. Enflasyon düşmüş, belli bir istikrar sağlanmış. Bu önemli bir değişkendir. Avrupa ekonomilerinden daha iyiyiz ve büyüyen bir ekonomimiz var. Avrupa'da küçülen ve krize girmiş birçok ekonomi varken, Türkiye'deki ekonomi hakkında ağlayıp sızlamaya gerek yok çünkü şu andaki durum gayet iyi. Tabii dünyadaki krizler genel olarak tüm girişimcileri etkileyecektir.

MUSTAFA HAKAL EREN
1912 - 1980

MUSTAFA HAKAL EREN
1912 - 1980

MUSTAFA HAKAL EREN
1912 - 1980

OSMAN TEVFIK TAYLAN
1912 - 1980

HİKMET BİNAR
1912 - 1980

İTÜ Mezunları, Şimdi Sıra Sizde!

Değerli Mezunlarımız,

Petek taşlarının satışından elde edilen gelir ile yapımına başladığımız Mezunlar yurdu, İTÜ'lü öğrencilerin iyi koşullarda öğrenim hayatlarına devam etmelerini sağlayacaktır.

Siz değerli mezunlarımızı bu kutsal görevde pay sahibi olmaya davet ediyoruz.

Istanbul Teknik Üniversitesi
Mezunlar Konseyi

www.itumk.org

Katılım için www.itumk.org/mm link adresinden başvuruda bulunabilir veya (212) 328 34 54 (3 hat) nolu telefonu arayabilirsiniz.

İTÜ Mezunları Derneği Burs Komitesi Sorumlusu Sadi Abalı ile burs konusunu konuştuk. Abalı “İTÜ’yü kazanmış olan her öğrenci bursu hak ediyor. Burslu okuyan mezunlarımızın da burs vermeye başladığı günleri hayal ediyorum” diyor.

Burs ihtiyacı olduğunu düşünen her öğrenciye burs verebilmeliyiz

İTÜ Mezunları Derneği olarak burs konusu ne kadar önem arz ediyor?

İTÜ Mezunları Derneği'nde İTÜ öğrencilerine burs ve yurt sağlanması konusu en öncelikli iki konu olarak ele alınmaktadır. Bir üniversiteyi üniversite yapan unsurların başında üniversite mezunları ve öğrenciler arasındaki iletişim ve dayanışmanın geldiğine inanıyoruz. Özellikle yaşamının çok pahalı olduğu İstanbul'da yer alan İTÜ için iyi öğrencileri çekebilmek açısından burs

ve yurt konusu çok önemli. Akademik eğitimin kalitesi de çok önemli elbette ama İTÜ bu konuda zaten kendini ispat etmiş durumda. Dernek olarak İTÜ'ye en büyük katkıda bulunabileceğimiz ve etkili olabileceğimiz burs, yurt yapımı gibi alanlarda faaliyetlerimizi öncelikli olarak görüyoruz.

Dernek olarak burs konusundaki stratejinizi anlatır mısınız?

Daha fazla mezunumuza ulaşarak burs sayısını artırmayı

ve bursları daha geniş bir öğrenci tabanına yaymayı hedefliyoruz.

Mezunlarımıza ulaşip, amaçlarımızı anlattığımızda çok olumlu tepkiler alıyoruz. Aslında burs vermeye hazır olan mezun sayımız görünenden çok fazla. Kendilerine ulaşip, konuştuğumuzda çok olumlu tepkiler alıyoruz. Örneğin bu öğrenim yılında öncelikle geçtiğimiz yıllarda da burs vermekte olan mezunlarımıza burs sayısını

artırıp artıramayacaklarını sorduğumuzda çoğundan olumlu cevap aldık.

Üniversite öğrencilerine burs sağlayan kurumların bursiyer öğrenci seçim kriterlerine baktığımızda öğrencilerine ekonomik durumlarının yanı sıra üniversiteye giriş puanlarına çok büyük ağırlık verildiğini görüyoruz. Bu da verilen bursların daha çok giriş puanı yüksek olan bilgisayar, elektronik, makina gibi bölümlerde toplanmasına yol açmaktadır. İTÜ Mezunları Derneği olarak bursların tüm bölümlerden öğrencilere yayılmasına özen gösteriyor ve seçim kriterlerimizi, bu prensibi en doğru şekilde destekleyecek hale getirmek için büyük çaba sarf ediyoruz. Bunu yaparken burs bağışi yapan mezunlarımızın tercihlerini de göz önünde bulunduruyoruz.

Öğrenci seçimlerinde uyguladığımız kriterlerde öğrencinin not ortalaması kriteri konusunda da daha geniş bir öğrenci tabanına hitap edebilmek için alt sınırları bir hayli zorluyor ve ekonomik zorluklar sebebiyle başarılı olmakta zorlanmış ama potansiyel vaadedenden öğrencilere de ulaşmaya çalışıyoruz.

Burs sayısının artırılmasına yönelik olarak daha fazla mezuna ulaşmak için daha fazla kanalı kullanmaya çalışıyoruz. Elektronik posta, Mühendisname Dergisi'nde burs bağış formunun ve burslularla röportajlara yer verilmesi ve üzerinde çalıştığımız kısa mesajla burs için bağış toplanması gibi yolları bu alternatif yollar arasında sayabiliriz. Bunlara ek olarak da Dernek çatısı altında

“

Daha fazla öğrenciye burs sağlamak bitmez tükenmez bir sabır ve çaba gerektiriyor ve biz bunun farkında olarak yola çıktık.

”

sürdürmekte olduğumuz burslar için kaynak olarak kullanılmak üzere başlatılmış, 1773 İTÜ Satış mekanı, İTÜ MD Kariyer Merkezi gibi gelir getiren faaliyetlerimiz var.

Neler yapıyorsunuz, hedefinizde ne var?

Burs almaya ihtiyacı olduğunu düşünen her öğrenciye burs verebilmeliyiz. İTÜ'yü kazanmış olan her öğrenci bursu hak ediyor. Bunun çıtayı çok yükseğe koymak demek olduğunun farkındayım. Daha fazla öğrenciye burs sağlamak bitmez tükenmez bir sabır ve çaba gerektiriyor ve biz bunun farkında olarak yola çıktık. Şu anda kaynaklarımız sınırlı ve ekonomik olarak çok zor durumda olan öğrencilere burs sağlayabiliyoruz. Bu öğrenciler arasında ayda 150-200 TL ile kampüste eğitimini sürdürmeye çalışan, dört, beş kişilik aile olarak ayda bin lira, bin beş yüz lira parayla geçinmeye ve ailedeki çocukları okutmaya çalışan ailelerden gelen öğrenciler var. Burslu öğrenci seçim dönemlerimiz bu yüzden çok stresli geçiyor. Bu konularda bize destek veren ve öğrencilerle yüz yüze daha çok temasta olan Dernek çalışanımız Gönül Hanım'ı teskin etmekte zaman zaman zorlanıyoruz. Bize başvuran her öğrenci bence burs almayı hak ediyor. Hatta burs alabileceğinden haberi olmayan ama ihtiyacı olan öğrenciler de var. Eminim

Sadi Abalı kimdir?

1982 Elektronik ve Haberleşme Bölümü mezunu. 1985 Yılında Yüksek Lisansı bitirdi. Üç sene kadar araştırma görevlisi olarak çalıştıktan sonra Siemens Nixdorf firmasına geçti.

Abalı kendini şöyle anlatıyor; "İTÜ mezunu olmam ve İTÜ'de kazandığım yetkinlikler sayesinde çok hızlı bir şekilde yönetim kademelerinde ilerleme imkanı buldum. Şu anda France Telecom Grup firmalarından olan Orange Business Services Türkiye firmasında genel müdürlük görevindeyim."

ki ihtiyacı olduğunu ifade etmekten çekinen öğrenciler de var. Onlara da ulaşabilmemiz lazım. Ben ekonomik olarak bu kadar zor durumda olan öğrencilerin yanı sıra ekonomik olarak ihtiyacı olmasa da, özel yetenekleri olan ya da çok başarılı öğrencilere de özel burslar verebiliyor olmamızı çok isterdim. Sanat, spor dallarında başarılı öğrencileri yeteneklerini daha iyi ortaya koyabilmeleri için de destekleyebilmeliyiz. Bu seviyeye gelmemiz biraz zaman alacaktır ama bizler bunu hedefleyerek çalışmaya devam edeceğiz. Burs alarak mezun olan İTÜ'lülerin de burs vererek burs kaynaklarımıza katkıda bulunmaya başladığını görmek çok keyifli olacak. O günleri hayal ediyorum.

Bu konudaki duyarlılık nasıl, beklentileriniz ne?

Duyarlılık çok yüksek. Daha fazla mezuna ulaşarak çok iyi sonuçlar alacağımıza inanıyoruz. Derneğe gelip bir kerede önemli sayılabilecek meblağlarda burs için bağışta bulunan mezunlarımız var. Tek başına beş ila on arasında öğrenciye burs sağlayan birçok mezunumuz var.

Siz öğrenciliğiniz döneminde burs aldınız mı?

Ben burs almadım. Bizim dönemimizde bursların sayısının çok az olduğunu düşünüyorum. Öğrenciler bu açıdan şimdi

daha şanslı. Ama İstanbul'da okumak bizim öğrencilik zamanımıza göre çok daha zorlaştı. Bir kişinin çalışıp dört beş kişilik aileyi rahat rahat geçindirdiği örneklerin azaldığı günümüzde öğrenci burslarının ve yurtların, sadece İTÜ için değil İstanbul'da bulunan üniversitelerin hepsi için çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Sizin eklemek istediğiniz bir konu var mı?

Üniversite sınavına girdiğim dönemde tercih listemde

İTÜ'den başka tercih yoktu. Abilerimiz İTÜ'lüydü, benim de başka bir arzum olmamıştı. İTÜ hem eğitim hem de kampüs hayatı açısından bizim öğrenim dönemimizdeki duruma göre çok daha iyi bir yerde. İTÜ'de başarılı öğrencileri çekecek çok şey var. Mezunlarla öğrencilerin dayanışması konusunda yapılabilecekler de çok fazla. Bunu başarabilirsek İTÜ'yü çok daha yukarılara taşıyız ve yerini perçinleriz. Mezun olduğumuz üniversite kariyer hayatımız boyunca markamızın çok önemli bir parçası olarak devam ediyor. Üniversitemize bağlılık ve mezun ve öğrenci dayanışması bu bakımdan da çok önemli. İTÜ'lü mezunlarımızdan burs vermelerinin yanı sıra burs kaynaklarını artırıcı yönde fikirlerle bize gelmelerini ve bu fikirlerin gerçekleştirilmesinde bizlerle birlikte çalışıp, destek vermelerini bekliyoruz.

“

Bizim dönemimizde bursların sayısının çok az olduğunu düşünüyorum. Öğrenciler bu açıdan şimdi daha şanslı.

”

Engineering for a better future

Delivering the tough requirements of the engineering and contracting business has been Enka's unchanging goal for fifty five years. We serve our clients with the utmost competence wherever they may be, from eastern Siberia to Conacry in Guinea, from Sakhalin Island to Rotterdam in the Netherlands. We are committed to remaining one of the best in engineering and contracting on a global scale.

ENKA
1957-2012

Mezunundan öğrencisine İTÜ'de burs kampanyası

İTÜ Yurtlar ve Burslar Koordinatörü Doç. Dr. Mustafa S. Yazgan: “Mezunlarımız sayesinde bugün İTÜ’yü kazanan ve yurt talebinde bulunan öğrencilerimizin yaklaşık yüzde 85’inin bu ihtiyacını karşılayabilecek durumdayız.”

Yurtlar ve Burslar Ofisi

Yurtlar ve Burslar Ofisi, İTÜ öğrencilerinin yurt ve burs ihtiyacına cevap verebilmek amacıyla çalışan, İTÜ Rektörlüğü bünyesinde kurulmuş bir birimdir. Dört memur ve bir koordinatörden oluşan birimimizde, İTÜ yurtlarına başvuran öğrencilerimizin yerleştirilme ve geçiş işlemleri yapılmakta, ayrıca yurtlarımızda barınmakta olan öğrencilerin sorunlarının çözümü için çalışılmaktadır. Aynı zamanda İTÜ öğrencilerine verilmekte olan tüm bursların koordinasyonu da birimiz tarafından gerçekleştirilmektedir. Yeni yurt ve burs imkanlarının oluşturulması da birimizimizin görevleri arasındadır.

Burs ve yurt açısından İTÜ

Öncelikle burs ve yurt

konusunda iyi durumda olduğumuzu söyleyebilirim.

Mezunlarımız sayesinde bugün İTÜ’yü kazanan ve yurt talebinde bulunan öğrencilerimizin yaklaşık yüzde 85’inin bu ihtiyacını karşılayabilecek durumdayız. Örneğin bu yıl ve geçen yıl İTÜ’yü kazanan kız öğrencilerimizin tamamını yurtlarımıza yerleştirebildik. Erkek öğrencilerimiz için ise geçen yıl ve bu yıl maalesef 400 kişi civarında bir yurt eksikliğimiz vardı.

Yüzde 85 rakamının gerçekten iyi bir rakam olduğunu söylemem gerekiyor. Çünkü hiçbir üniversitenin öğrencilerine kendi bünyesi içinde bu kadar yurt imkânı sunmadığını görüyoruz. Örneğin, İstanbul Üniversitesi’nin kendi yurtlarının

olmadığını ve tamamen Kredi Yurtları Kurumu’nun yurtlarını kullandığını biliyoruz. Benzer şekilde diğer büyük üniversiteler de yurt ihtiyacına cevap veremiyorlar. Ayrıca sayıdan öte, konfor açısından da İTÜ yurtlarının genel olarak belli bir düzeyinin üzerinde olduğu ortadadır. Bu bakımdan yurt imkânı açısından iyi durumda olduğumuzu söyleyebilirim. Bu sene, eğer 400 kişilik bir erkek yurdumuz daha olsaydı tüm öğrencilerimizin taleplerine cevap verebilecektik.

Burs açısından ise, mezunlarımız ile birlikte diğer kurum ve vakıflar sayesinde 6700 civarında öğrencimize burs veriyoruz. Her ne kadar dağıtılan burs sayısı yüksek de olsa, bu konuda daha fazla sayıda ihtiyaç duyan öğrencimiz olduğunu söylememiz gerekiyor. Burslar Koordinatörlüğü’ne başladığımdan bu yana tahmin edemediğim kadar zor durumda olan başarılı öğrenciler gördüm. Burs mülakatlarında, çocukların hikayelerini dinledikten sonra günlerce uyuyamadığımı hatırlıyorum. İnanın içine girmeden bu tür vakalarla karşılaşacağımı hiç beklemiyordum. Ekonomik olarak adeta sıfırın altında olan, ancak başarı açısından Türkiye dereceli o kadar öğrenciyle karşılaştım ki bu çocukların tamamına destek verememekten dolayı geceleri uykularımız kaçıyor.

Diğer yandan, İstanbul'da bir öğrencinin ortalama harcamasının 800-1000 lira arasında olduğu düşünüldüğünde, genelde 150-200 TL civarında olan bursların öğrencilerin yaşam ihtiyaçlarını ne ölçüde karşıladığı sorgulanabilir. Bu bağlamda, burslarımızı hem sayı hem de miktar açısından artırmak zorundayız.

Burslarla ilgili olarak bu sene "Mezunundan Öğrencisine - İTÜ" burs kampanyasını başlatıyoruz ve bize her zaman destek olan mezunlarımızın katkılarını bekliyoruz. Bir sonraki sayfada kampanyayla ilgili bilgileri bulacaksınız. Mühendisname okuru bütün İTÜ'lüleri bu kampanyamıza katılmaya davet ediyorum.

Seçkin Eğitimci ödülü

Öncelikle bu seçimin öğrenciler tarafından yapılmış olması benim için son derece sevindirici oldu. Çünkü verdiğiniz emeğin karşılığının, eğitimin muhatapları olan öğrenciler tarafından bir şekilde takdir edilmesi gurur vericiydi. Ancak bana göre İTÜ'deki tüm hocalarımız birer seçkin eğitimcidir. Benim seçilmiş olmam ise öğrencilerin bir takdirdir.

Üniversite hocaları olarak çoğumuz eğitimciliğin eğitimini almamışızdır. Yani bir bakıma eğitimcilik konusunda mektepli değil alaylı sayılırız. Ancak eğitim hayatımız boyunca en az 40-50 farklı hocayla tanışmış, onların eğitimcilik yönlerini gözlemlemiştir. Bu nedenle biz akademisyenlerin eğitimcilik konusunda oldukça fazla tecrübeye sahip olduğumuzu düşünüyorum.

Bana göre eğitimin bir teknik, bir de duygusal tarafı vardır. Teknik tarafı, ders konusundaki

“

“Mezunundan Öğrencisine - İTÜ” burs kampanyasını başlatıyoruz ve bize her zaman destek olan mezunlarımızın katkılarını bekliyoruz.

”

bilgi birikiminiz ve derinliğiniz, öğrenciye sunduğunuz ders materyalleriniz, sunuş tarzınız gibi unsurlardır. İşin duygusal tarafı ise, biraz jenerik ifade ile sevgiden ve empatiden geçer.

Eğitimde sevgi ile başarı arasında doğrusal bir ilişki olduğuna inanıyorum. Sevgi derken öncelikle eğitimciliği seviyor olmanız lazım. Sonra da dersinizi ve kendinizi öğrenciye sevdirmeniz gerekir. Öğrenim hayatı boyunca en başarılı olduğumuz derslerin, en sevdiğimiz hocaların dersleri olduğunu hepimiz fark etmişizdir. Bu nedenle sevginin arkasından başarının gelmesi tesadüf değildir.

İşin diğer tarafında da empati kurabilmek vardır. Hepimiz öğrencilik yapmış ve o sıralarda biz de oturmuşuzdur. Dolayısıyla öğrencilerin ders anlatırken neler düşündüğünü ve hissettiğini anlayabiliriz. Örneğin dersin ilk 20 dakikası geçtikten sonra öğrencinin dikkatinin dağılacağını ve o dakikalarda bir dinlenmeye ve molaya ihtiyaç olduğunu hepimiz biliriz. Bu dinlenmeyi konuyu değiştirerek veya araya esprili bir konu katarak sağlayabiliriz. Espriyi mümkünse anlattığımız konuyla ilgili olarak seçebiliriz. Yani dersi, espi ile öğrencilerin akıllarında pekiştirebilmek en idealidir. Bir yazarın ilginç bir sözü vardı, "Konuyla ilgili espi yapabilen, o konuyu içselleştirebilendir".

Bunun yanı sıra üniversitedeki öğrencilerin sevgiyle birlikte saygıyı da hak ettiklerini düşünüyorum. Çünkü öğrenci, yaşı sizden ne kadar küçük olursa olsun, birkaç sene içinde sizinle meslektaş olacak ve belki de sizinle aynı işlerde birlikte çalışacaktır. Dolayısıyla öğrencilerimize yukarıdan bakmak yerine onlara bir arkadaş ve müstakbel bir meslektaş olarak yaklaşabilmemiz gerekir diye düşünüyorum. Ders aldığım hocaların içerisinde özellikle İTÜ'deki hocalarımdan bu anlamda çok fazla istifade ettiğimi, onların eğitim tarzlarının üzerimde büyük etkilerinin olduğunu söylemek isterim. Kendilerine buradan teşekkür etmeyi bir borç olarak biliyorum.

Tekrar yurtlar ve burslar konusuna dönersek, en büyük yatırımın insana olan yatırım olduğunu hatırlatmak ve bu konuda tüm İTÜ'lülerden desteklerini beklediğimizi ifade etmek istiyorum. Zaten mezunlarıyla yükselen ve ismini duyuran bir üniversite olan İTÜ, bu konuda kendini şu ana kadar ispat etmiş olduğu gibi bundan sonra da edecektir. Buna bütün kalbimle inanıyorum.

Bu arada mezunlarımızı, eğer hâlâ İTÜ Mezun Bilgi Sistemine üye olmamışlarsa, Mezun İletişim Ofisimizle irtibata geçmelerini istiyor ve vakitleri varsa ofisimize uğrayıp bir kahvemizi içmeye davet ediyorum.

Burs ihtiyacı olanlar benim gibi gidip kendilerini ifade etsinler!...

İTÜ Makina Mühendisliği son sınıf öğrencisi Emine Seda İzgi, burs konusuna dikkati çekiyor ve şunları söylüyor; “Öğrencilere tavsiyem öncelikle doğru yerlerde kendilerini ifade etmekten çekinmemeleri. Kimse müneccim değil çünkü. Sizin neye ne kadar ihtiyacınız olduğunu siz anlatmadan bilemezler.”

Adım Emine Seda İzgi. Makina Mühendisliği son sınıf öğrencisiyim. Kabataş Erkek Lisesi mezunuyum. Babam, halam doktor; amcam öğretim görevlisi. Diyeceksiniz ki

“Bursiyer yazısı okumuyor muyduk?” Hikayem şöyle: “Annemle babam 6 senelik evlilikten sonra ben 2 yaşındayken ayrılırlar, babam bize destek olmayı geçtim, bizi görmeyi, telefonda görüşmeyi bile reddeder. Ailesi zaten ilgisiz. Kısacası varlığımızı reddetmeyi tercih ederler. Anne güçlü kadındır, 2 çocuğuna da kendi anne babasının duygusal desteğiyle güzelce bakar. Ta ki 99 depremine kadar. 99 depreminde annenin işi bozulur, sağlığı bozulur. Çocuklar özel okuldan köy okuluna geçer, ayda bugünün parasıyla 500 lira gibi bir parayla 5 kişi geçinmeye çalışılır.

Sonra evin küçük kızı Kabataş Erkek Lisesine yerleşir, devlet parasız yatılılık ve bursluluk sınavlarına şükür ede ede güzelce okur.

Sonra üniversite. Mühendislik ister, Teknik Üniversite ister, İstanbul ister. İTÜ Makina'ya yerleşir kolayca. Ama artık resimde devlet parasız yatılılık bursu, ücretsiz yatakhane, yemek, kıyafet ve hatta kırtasiye yardımı yoktur. İstanbul pahalı şehirdir. Konaklaması, yemesi içmesi, ulaşımı... Elini nereye atsa masraftır. Bunlar temel ihtiyaçlar, 18 yaşında üniversiteli bir gencin kültürel ihtiyaçları da oluyor. Hadi

“Önce insan.”

Türkiye’de, ‘konut sektörü’nün oluşmasına ve gelişmesine, Soyak, kuşkusuz büyük katkı sağlamıştır.

Türkiye konut sektöründeki yüksek kaliteli, uzun ömürlü yapı teknolojilerinden, hasıla paylaşımlı proje modeline, henüz yapımı tamamlanmamış konutlar için kredilendirilmeden, sosyal alanlarıyla birlikte tasarlanmış toplu konut projelerine kadar bugün diğer konut projelerine de örnek olan yeniliklerin pek çoğu Soyak imzasını taşır. İzmir’in ilk LEED sertifikalı yeşil sitesi Mavişehir Optimus’ta, İzmir’de 365 gün tatil köyü yaşantısı sunan Siesta’da, İstanbul’da “ideal büyüklük” kavramını yaratan Park Apartis’ta, İstanbul’un yükselen değeri Halkalı’nın gözde projesi Evostar’da, İstanbul’un göbeğinin gözbebeği Zincirlikuyu’da ayrıcalıklı bir yaşam tarzı sunan, sadece 7 kat ve 77 konuttan oluşan SOHO’da olduğu gibi.

Soyak’ın tüm projeleri ‘önce insan’ ve ‘yaşanabilir gelecek’ ilkelerine bağlılık ve uyumu ile ünlüdür. Soyak’ı 50 yılı aşkın bir süredir diğerlerinden farklı bir yere koyan en önemli özelliği de işte budur.

kitaplar kütüphaneden; lisede davetiyelerle, yataktaneden kalkan servislerle rahatça gittiği tiyatrolar operalar, şiir dinletileri falan artık yoksunluk sebebidir.

Sonra üniversite hayatı boyunca emlakçılık yapar, çeviri yapar, özel ders verir, ders çalışmaya çalışır arada mümkün olduğunca zaman yaratıp; Mezunlar Derneği gibi kurumlarda karşılaştığı çok değerli, kendini öğrencilere yardım etmeye adanmış insanlardan destekler alır, son sınıfa gelir pişerek, büyüyerek, öğrenerek.”

Bu “çok değerli, kendini öğrencilere yardım etmeye adanmış insanlar” kısmı klişe gibi dursun istemem, arada kaynayıp gitmesini asla istemem. Çünkü gerek İTÜ Mezunları Derneği'nde, gerek İTÜ Vakfı'nda görevli olup tanışma şansı bulduğum neredeyse herkes o kalıbın hakkını veren insanlardı. Öğrencileri incitmeden, kendilerini kötü hissettirmeden, aciz hissettirmeden aksine önemsendiklerini, yalnız olmadıklarını hissettirerek iletişim kurabilen insanlardı. Burs verenlerden okuyanlar varsa gönül rahatlığıyla bilmeliler ki verdikleri destek tüm samimiyetiyle bize yansıtılıyor ve hayatlarımızda fark yaratıyor.

Burs alış süreci

Benim dernekle iletişimim doğrudan burs üzerinden başlamamıştı, bilmiyordum da açıkçası böyle bir imkan olduğunu. Dernekle tanışmam o dönemin dernek müdürü ile tanışmama dayanıyor. 1. sınıfta çalıştığım öğrenci kulübüyle düzenlediğimiz bir konferansta koordinatörlük yapıyordum. Etkinlik Süleyman Demirel Kültür Merkezi'ndeydi, Mezunlar Derneği'yle aynı binada yani. Bir arkadaşımınla otururken yanımıza birisi geldi, kim olduğunu

bilmiyoruz tabii. Kendini tanıttı, derneği tanıttı, “Ne güzel işler yapıyorsunuz çocuklar. Gelin beraber de yapalım” dedi. “Seve seve” dedim. Bir kültür etkinliği üzerinde çalışmaya başladık. O vasıtayla derneğe gidip gelmeye başladım. Gönül Hanım ile, Nurgül ile, diğer dernek üyeleriyle tanıştım. Zamanla neler yapmaya çalıştığımı, nasıl yapmaya çalıştığımı öğrendiler. Sonra Gönül Hanım bir gün “Kanada'dan bir burs verenimiz sana destek olmak istiyor” dedi. Hala yazarken bile gözlerim doluyor benim: “Kanada'dan bir burs verenimiz sana destek olmak istiyor”. Yaşamayana demagoji gibi gelebilir, şaka gibi gelebilir, abartılı gelebilir. Ama İstanbul gibi kocaman bir şehirde kendi kendine yaşamaya çalışan hele bir de kendi babasından bile destek görmemiş/görememiş bir kız çocuğuna hiç tanımadığı birinden gelen desteğin nasıl hissettireceğini, neleri değiştirebileceğini anlamak için belki de yaşamak gerekiyordu.

Bursa ihtiyacı olan benim gibi öğrencilere tavsiyem öncelikle doğru yerlerde kendilerini ifade etmekten çekinmemeleri. Kimse müneccim değil çünkü. Sizin neye ne kadar ihtiyacınız olduğunu siz anlatmadan bilemezler. İkincisi bu ihtiyaç durumundan ötürü kendilerini kötü, suçlu aciz vs. hissetmemeleri. Durumu olduğu gibi kabullenmek ve içselleştirmemek lazım. Çünkü bu durumu yaratanlar bizim tamamen dışımızda etkenler ve karşımızdaki insanlar yaşanmışlığı olan, bunu anlayabilecek insanlar.

Daha somut bir öneride bulunmam gerekirse, gidip kendilerini ifade etsinler, samimiyetle durumlarını anlatsınlar. Dernek hafta içi her

Burs konusunda neler yapılmalı

Bu konuda belirleyici etken destek veren insan sayısı. İhtiyacı olan çok öğrenci var zaten. Bursiyerlerle burs verenlerin tanışması sağlanabilir. Belki burs veren kişi ne kadar önemli bir şey yaptığını daha net görebilir bu sayede. Bursiyerlerin kendi aralarında iletişimi desteklenebilir, benzer durumlar yaşadıklarından daha güçlü hissedebilirler.

Bir de öğrencilere burs vermenin yanı sıra kendi harçlıklarını çıkarabilecekleri fırsatlar yaratmak lazım aslında. Çeviri, İngilizcesi iyi olan bir öğrencinin harçlığını çıkarması için gerçekten güzel bir yol. Zaman alan bir iş ama dil anlamında da öğrenciyi geliştiriyor. Ya da İTÜ'lü bir öğrenci bir ilkokul/ortaokul öğrencisine rahatlıkla ders çalıştırabilir. Hem de üniversiteli bir genç olarak rol model olmuş olur.

Bunlar gibi hem maddi, hem karakter özellikleri açısından öğrenciye faydalı olacak ya da dil açısından, sosyal anlamda kendini geliştirme sürecini hızlandıracak hem de işlevsel olan seçeneklerin becerikli, kabiliyetli öğrencilere yaklaştırılması, daha ulaşılabilir hale getirilmesi güzel olurdu.

**dj CONTROL
AIR**

İLE HAVALANIN

MIXİNİZİ HAVADAN KONTROL EDİN.
BASINÇ DUYARLI PADLER İLE EFEKTLERİ, LOOPLARI & SAMPLELARI KONTROL EDİN.
BASKIYI ALGILAYAN JOG TEKERLEKLERİ KULLANIN.
GERÇEK VİNİL PLAKLARDAKİ GİBİ SCRATCH ATIN.
DJUCED: DJ YAZILIMINI İÇERİR.

Mac®, Microsoft Windows® XP®, Vista®, 7™ uyumludur.

WWW.HERCULES.COM
WWW.HERCULESDJMIXROOM.COM

“Bursum sayesinde ‘‘Cebimde 2 lira var, otobüse de binmem lazım ama karnım da aç. Ne yapmalı?’’ sorusundan kurtulduğum zamanlar oldu.”

gün mesai saatlerinde açıktır. Gidip sıkıntınızı anlattığınızda sizi dinliyorlar. Bilgileriniz not alınıyor ve listeleniyor. Burs verenler kime destek olacaklarını bu bilgilerden tam olarak görerek ona göre karar verebiliyorlar. Gönül Hanım burs sürecimin işlediği dönemde sistemi bana bu şekilde anlatmıştı.

Neler sağlıyor

Bu sorunun cevabı çok tahmin edilemez değil. Öğrenci nereye para harcar? Yurt ücreti öder, kitap alır, yemek alır, otobüse biner, bot alır ki üşümesin falan. Böyle şeyler genelde. Temel ihtiyaçlar. Zaten bursiyer seçen insanlar başarıdan

ziyade ihtiyaç durumunu gözettiklerinden bundan başka bir yere burs harcayacak birileri olma olasılığını çok yüksek görmüyorum kendi adıma. Bursumla yurt ücretimi ödediğim dönem oldu, kitap aldığım dönem oldu. Bursum sayesinde ‘‘Cebimde 2 lira var, otobüse de binmem lazım ama karnım da aç. Ne yapmalı?’’ sorusundan kurtulduğum zamanlar oldu. Gerçek bunlar. Bundan çok daha zor durumda olan, yardım isteyemeyen, ya da yardım istemesine bile gerek kalmadan durumu anlayabilecek insanlarla tanışamayan bir sürü öğrenci var. Ben zor durumlarda çalışmayı tercih ettim, uğraşmayı

tercih ettim. Karakterimle bağdaştıramayacağım şeyler yapmam gerekmedi. Bursun bir öğrencinin tüm ihtiyaçlarını karşılaması, en azından bu şehirde, elbette ki mümkün değil. Ama çaresizliğe, ihtiyaçlara, duygu-duruma, yalnızlık hissiyatına iyi geldiği, destek olduğu tartışılmaz bir gerçek.

Burs neden önemli

İhtiyaç sahibi çok fazla öğrenci var. Çok görünür değil bunların çoğu çünkü kimse ortalıkta benim ihtiyacım var diye dolaşmıyor. Onun yerine, kabuğuna çekiliyor. Ya başaramıyor, başarırsa da yalnızlaşmış acımasızlaşmış azimden öte hırslı, mutsuz bir insan oluyor. Destek almadan bu kadar genç yaşta bir takım zorluklardan sıyrılmak insanı acıtmadan, kanatmadan bırakmıyor. Adına burs dediğimiz şey, insanların bazen bir akşam yemeğine verdiği para belki de. Ama bu süreci öğrenci için, sadece öğrenci olarak bakmamak lazım. İnsanı yumuşatıyor aslında.

‘‘Bana destek olunmuştu ben de destek olayım’’ demek, ‘‘Ben yalnız başıma yaptım her şeyi, didindim çabaladım uğraştım. Neler karşılığında neler bekleyenler oldu, neler isteyenler oldu. Herkesin her şeyin canı cehenneme. Ama olsun ben de bir yardım edeyim’’ demekten çok daha gerçekçi ve güzel ve kolay. İşte burs, bu çok da ince olmayan çizgiyi çiziyor. Sadece elimize geçen 200 lira değil. Tabii 200 lira öğrenci için güzel bir para orası çok ayrı.

Kaç kişi olduğunu tam olarak bilmiyorum. Az önce de bahsettiklerimle bağlantılı olarak çoğu öğrencinin konuşmaktan kaçındığı bir konu olabiliyor bu.

BURS FORMU

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ'ne,

Üniversitemiz öğrencilerine 2012-2013 eğitim-öğretim yılında, burs olarak kullanılmak üzere tarafımızca aşağıdaki şekilde ödeme yapılacaktır.

Saygılarımla,

Burs verilecek öğrenci sayısı:

Yazıyla:

Burs Süresi: 12 ay (2012 Ekim-2013 Eylül) 9 ay (2012 Eylül-2013 Haziran)

Burs Miktarı: 200 YTL (1 aylık, 1 öğrenci) **Toplam Aylık:** TL

Banka Bilgisi: İTÜ Mezunları Derneği

İş Bankası / IBAN: TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Garanti Bankası / IBAN: TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

Ödeme şekli: Dernek hesabına 1 kerede 12 aylık veya 9 aylık.

Her ayın ilk üç iş günü içerisinde ödenmek üzere Aylık 3 ayda bir

Bursiyer seçiminde uygulanmasını istediğim kriterler:

Tarih :/...../2012 İmza :

Adı Soyadı :

Adres :

İş Telefonu :

GSM : Ev Telefonu:

Fax : E-Mail:

Dernek İletişim Bilgileri:

Telefon : 0212 - 3283454 3 Hat GSM: 0533 - 7720817

Fax : 0212 - 3283457

Adres : İTÜ Mezunları Derneği / İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Maslak İSTANBUL

e-mail : bilgi@itumd.org.tr

Not: Yukarıdaki formu doldurduktan sonra İTÜ Mezunları Derneği'ne faksalamanızı ya da e-posta olarak göndermenizi rica ederiz.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ
İTÜ Ayazağa Yerleşkesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi Maslak /Sarıyer /İST
Tel: +90 212 328 34 54-55-56 Fax: +90 212 328 34 57
Web:www.itumd.org.tr E-Posta bilgi@itumd.org.tr

ÜYE BAŞVURU FORMU

Adı ve Soyadı : _____
Doğum Yeri ve Tarihi : _____ T.C Kimlik No: _____
Baba Adı : _____ Anne Adı: _____

Mezuniyet Fakülte ve Bölüm : _____
İTÜ Giriş Yılı/ Mezuniyet yılı : _____ / _____

İşyeri Adı : _____
İşyeri Görevi : _____
İş Adresi : _____ İş posta kodu: _____
İş tel / Faks : _____
E-mail : _____

Ev Adresi : _____
Ev ilçe / İl : _____ Ev posta kodu: _____
Ev tel/ cep tel : _____

YAZIŞMALARDA Ev İş E-Posta Adresimi tercih ederim

Derneğin tüzüğünü okudum. Tüzükte belirtilen amaçların gerçekleşmesine katkıda bulunmak istiyorum. Dernekler Kanununa göre üye olmamda herhangi bir sakınca yoktur. 2012 yılı ödentisi olarak 120,00 TL ve gelecek yılların Dernek yönetimince belirlenecek ödentilerini ödemeyi kabul ederim.

Tarih:

İmza:

ÖDEME ŞEKLİ:

Nakit **Havale** **Kredi Kartı** **(Ekteki formu doldurunuz)**

Garanti Bankası Maslak Şubesi IBAN No:TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

İş Bankası İTÜ Kampüs Şubesi IBAN No:TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Yapı Kredi Bankası Maslak Şub. IBAN No:TR75 0006 7010 0000 0069 2925 41

Gerekli ek belgeler: Kimlik ve Diploma fotokopisi, Bir adet fotoğraf

İTÜ Geliştirme Vakfı Okulları

BEYLERBEYİ YERLEŞKESİ AÇILDI.

Ülkemizin eğitim alanındaki en büyük markalarından İTÜ'nün bilimsel gücünün, kaynaklarının ve ideali arayan yapısının şekillendirdiği ortamı ve kadrosu ile yaratıcı ve sorgulayıcı düşünebilen, çağdaş, uygar bireyler ve sorumlu yurttaşlar yetiştiren "Özel Bir Okullar Grubu"

İTÜ Geliştirme Vakfı Okulları

www.itugvo.k12.tr

0216 401 1773

İTÜ Geliştirme Vakfı Okulları'nın "Özel"likleri:

- Atatürkçü ve Cumhuriyetçi eğitim anlayışı,
- Alanında uzman, profesyonel eğitim kadrosu,
- Proje tabanlı eğitim anlayışı,
- Dünya standartlarında bilgisayar destekli İngilizce ve 5.sınıftan itibaren ikinci yabancı dil eğitimi,
- Anaokulunda; bilişsel, duyuşsal ve bedensel anlamda ilköğretime en üst düzeyde hazırlık,
- İlköğretimde; uluslararası programlarla zenginleştirilmiş ulusal müfredat,
- LC sınıflama sistemi ile düzenlenmiş kütüphane,
- 20 kişilik teknolojik donanımlı sınıflar, bilgisayar, GEMS ve fen laboratuvarları, müzik, resim, seramik, dans ve bale stüdyoları,
- Yarı olimpik yüzme havuzu, açık ve kapalı spor alanları,
- Çağdaş bir anlayışla tasarlanmış 7.000m2 büyüklüğünde ana okulu, 18.000m2 büyüklüğünde ilköğretim okulu binası,

ana kucağından İTÜ'ye...

1773 İTÜ Satış Mekânı, **www.1773itu.com** üniversitenin logolu ürünlerini tasarlayıp satarak İTÜ öğrencilerine burs sağlıyor. Kurumsal Kimlik ve Logolu Ürünler Komisyonu'ndan Prof. Dr. Telem Gök Sadıkoğlu ve Doç. Dr. Gülname Turan mağaza ile ilgili sorularımızı cevapladı.

Hediyelik tasarlarken büyüdük mağaza olduk

İTÜ logolu ürünler satış mağazası fikri nereden doğdu, nasıl gerçekleşti?

TGS - Komisyonun kuruluş amacı, başlangıçta, üniversitemiz adına Rektörlük seviyesinde konuklarımıza veya ziyaret edilen mercilere hediye edilecek ürünlerin tasarımı ve ürettirilmesi idi. Daha sonra kapsam genişledi: Akademik personele hediye edilen ürünler, aday öğrenciler için tasarlanan

promosyon hediyeler, mezuniyet törenlerinde kullanılan ürünler, Mezunlar Günü'nde kullanılan ürünler, vb. ürünler hakkında da çalışmaya başladık. Bu çalışmalar esnasında tasarlanan ürünler farklı kitleler tarafından çok beğenildi ve gerek mezunlardan gerek öğrencilerden gerekse de mensuplardan bu ürünlerin satılıp satılmadığı sorgulanmaya başlandı. Çeşitli

vesilelerle yurtdışındaki önemli üniversiteleri ziyaret ettiğimizde satış mağazalarını hayranlıkla dolaşır, neden bizim böyle mağazalarımız yok diye hayıflanırdık. Bu tip faaliyetler hem üniversitelerin tanınırlığını hem de mezun-üniversite arasındaki bağı artırmak için çok önemlidir. Bizim İTÜ camiasından da böyle talepler gelmeye başlayınca heyecanlandık ve

neden olmasın dedik. Zaten yıllardır tekstil, kırtasiye, cam gruplarında bir dizi ürün tasarlanıp ürettirilmişti. O güne kadar yapılan çalışmaları derleyerek bir sunum hazırladık ve Komisyon Başkanımız Prof. Dr. Ahsen Özsoy hocamız önderliğinde o zamanki Rektörümüz Prof. Dr. Muhammed Şahin hocamıza sunduk. Kendisi fikrimizi çok beğendi ve onay verdi. Biz de ürün gruplarını paylaşarak hızlı bir şekilde çalışmalarımıza başladık. Mayıs 2012 içinde mekan açıldı.

GT - Aslında İTÜ logolu ürünler satış mağazası farklı mecralarda paralel olarak düşünülmüş. Mağaza açıldıktan sonra "Ne zamandır bunu bekliyorduk", "Tam aklımdaki mağazaydı" diyen çalışma arkadaşlarımız oldu. Mağazanın ortaya çıkmasında ise rektörlüğe bağlı olarak çalışan İTÜ Kurumsal Kimlik ve Logolu Ürünler Komisyonu ve İTÜ Mezunları Derneği rol aldı. Hem komisyon, hem dernek bu fikre zaten önceden sahipti, bir araya gelince de mağaza gerçekleşti.

1773İTÜ Satış Mekanı ürünlerinin konseptini belirlerken neleri göz önüne alıyorsunuz?

TGS - Öncelikle İTÜ için özel tasarımlar gerçekleştirilmesine dikkat ediliyor. İTÜ'nün 239 yıllık geçmişi, mühendislik, mimarlık ve müzik alanındaki deneyimlerini yansıtan "kaliteli" ürünler titizlikle seçiliyor. "1773İTÜ Satış Mekanı"nı İTÜ'ye yakışır özel tasarımların yer aldığı müze dükkanlarına benzer bir mekan gibi algılamak gerekir. Kesinlikle herhangi bir kırtasiye, tekstil satılan mağaza veya hediyelik eşya dükkanı gibi görmemek gerekir. Ürünler öğrenci, mensup ve mezun odaklı üç farklı kategoride

gruplanabilir. Öğrenci odaklı ürünlerde daha dinamik ve gençlerin beğenebileceği tasarımlar yapıyoruz. Ayrıca fiyat-kalite ilişkisini de öğrencilerin bütçesine uygun kurgulamaya çalışıyoruz. Mensup ve mezunlara yönelik ürünler biraz daha ağırbaşlı olabiliyor.

GT - Birçok faktör var. Müşteri kitlesinde öğrenciler ve mezunlar, onların aileleri, akademik ve idari personel yer alıyor. Bu farklı kitlelere tek bir marka altında hizmet etmeniz gerekiyor. Hem farklı beğenilere, hem de farklı alım gücüne hizmet veriyorsunuz. Öte yandan yıllanmış bir İTÜ imajı var. Başlangıçta olmazsa olmazlarla başladık. Tekstil grubunda kaçınılmaz olarak sezon ve temel ürün grupları kurgulandı.

1773İTÜ ürünlerinin tasarım açısından yüksek kaliteli olmasına çalışıyoruz. İlk çıkışımız içimize sindi ama gün geçtikçe gelişeceğini düşünüyorum.

Açıldığından beri hangi yönde geliyor, gelen tepkiler, istekler nasıl?

TGS - Gelen tepkiler son derece olumlu. Gerek ürünlerin tasarımları, gerekse kaliteleri çok beğeniliyor. Öğrenci ve mezunlarımızdan yeni ürün

önerileri alıyoruz ve bir kısmını hayata geçirmeye çalışıyoruz. Yüz binin üzerinde yaşayan mezunu ve 25,000 öğrencisi bulunan üniversitemizin ihtiyaçlarına yönelik önemli bir açığı kapatmaya yaradığını söyleyebilirim. Yoğun ilgi her geçen gün artarak devam ediyor. Bu da bizi çok sevindiriyor. Ayrıca birkaç önemli üniversiteden mekanımızı ziyarete geldiklerini ve bizi model alarak bazı çalışmalar yaptıklarını gördük. Bu da İTÜ'nün her alanda "önder" olma özelliğinin bir göstergesi.

GT - Hiç olumsuz bir şey duymadım. Bu yönde bir ihtiyaç olduğu aşıkardı. Gelirin bursa dönüşüyor olması çok pozitif etki yaratıyor. Şu an isteklerin birçoğuna cevap verebiliyoruz. Ama eksik olarak görülebilecek bir "exclusive seri" hazırlıyoruz. Öğrenciler bazen daha günlük kırtasiye ürünleri talep ediyorlar. Burada dengeyi sağlamak çok önemli. Sonuçta 1773İTÜ Satış Mekanı temelde aidiyet duygusunu yaratmayı hedefleyen, İTÜ'yü, görsel kaliteyi yükselterek görünür kılmayı hedefleyen bir mağaza. Ürün gruplarını dikkatli seçmek gerekiyor. Aksi takdirde bir bakmışsınız fakülte kırtasiyesinden farkınız kalmamış.

“

Öğrencilerimizi tasarımın içine çekmek istiyoruz. Bununla ilgili yarışmalar açılacak. Öğrenci projelerinin çıktılarını konsept ürünlerde kullanmak istiyoruz.

”

Prof. Dr. Telem Gök Sadıkoğlu
Tekstil Teknolojileri Ve Tasarımı Fakültesi
Dekan Yardımcısıyım. Rektörlük
bünyesinde yaklaşık 6 yıldır eski adı
"Logolu Ürünler" olan son iki yıldır da
"Kurumsal Kimlik ve Logolu Ürünler"
olarak değiştirilen komisyonda görev
almaktayım. Komisyonda görev
alma sebepim esasen tekstil grubu
ürünlerin tasarımı ve üretiminin
yönetimi ile ilgilidir, ancak kurumsal
kimlik çalışmaları ve diğer ürünlerin
tasarımlarının değerlendirilmesinde de
katkıda bulunmaktayım. Evliyim ve iki
çocuk annesiyim.

Amacına ulaştı mı, gelecekte neler yapmayı planlıyorsunuz?

TGS - Satış mekanının önemli açılma nedenlerinden biri de elde edilen gelirin öğrencilere burs olarak aktarılmasıdır. Mekanın işletmesi Mezunlar Derneği tarafından yürütülmekte olduğundan mali işlerden kendileri sorumlular. Bir sene sonunda elde edilen gelir, yapılan masraflar düşüldükten sonra öğrencilerimize burs olarak geri dönecek. Mağazadan alışveriş yapan kişiler bunun bilincinde. Bu anlamda misyonumuzun iyi anlatıldığını ve anlaşıldığını düşünüyorum. Şu anki Rektörümüz Prof. Dr. Mehmet Karaca hocamız da projeyi destekliyor. Özellikle Genel Sekreter Doç. Dr. Tayfun Kindap hocamız da projeyi yakından takip etmekte ve mekanın daha da genişletilmesi hususunda çalışmaları başlatmış bulunuyor. 1773 İTÜ Satış Mekânı yakın bir zamanda Ayazağa Kampüs'teki Merkez Derslik Binası içinde daha geniş bir alanda hizmet vermeye başlayacak. Ürün çeşitliliğimizi artıracacağız, ama bu ancak yeni mekâna taşındıktan sonra gerçekleşebilecek. Mağazanın önümüzdeki günlerde gelişimi ile alakalı hazırda bekleyen ve gerçekleştirilmeye uğraştığımız bir dizi proje var. Öğrencilerimizi tasarımın içine çekmek istiyoruz. Bununla ilgili yarışmalar açılacak. Ayrıca öğrenci projelerinin çıktılarını bazı konsept ürünlerde kullanmak istiyoruz. Özellikle öğrencilerimiz projeyi sahiplendi. Bugünün öğrencileri yarının mezunları olduğundan öğrencilerimize şimdiden aidiyet duygusunu kazandırmamız gerekiyor. Onları da projenin bir parçası haline getirmenin aidiyet duygusunu artıracığını düşünüyoruz. Üniversitemiz

bünyesinde bulunan tarihi eserlerin reprodüksiyonları ile alakalı projemiz var. Ayrıca yeni mekâna taşındıktan sonra bazı kampüslerde küçük şubeler veya kampüslerdeki mevcut kırtasiyelerde kendi sergileme alanlarımızda "köşe"ler açmak hedefindeyiz.

GT - Amacına ulaşma yolunda demek daha doğru bence. Daha ilk baştan hedef konulan şehir kampüsleri "köşe" mağazalarımız yolda. Yeni ürün grupları kurguluyoruz, özellikle züccaciye grubunda.

Ayrıca işler biraz daha oturunca katılımcı tasarım yoluna gitmenin benimsenme açısından faydalı olacağını düşünüyorum. Bilirsiniz mühendislik bölümlerinde tasarım dersleri açılıyor. Yanılmıyorsam bu Abet kriterlerinde bile var. Zaten mimarlık fakültesinde de birçok tasarım bölümü var. Buradaki öğrencilerin fikirlerinden neler çıkar. Yakın gelecekte bu kaynağı kullanmaya yönelik yarışmalar düzenlemeyi hedefliyoruz.

İTÜ camiası 1773 İTÜ Satış Mekânı'nın farkında mı?

TGS - Yeterince farkında olmadığını düşünüyorum. Halen gidip görmemiş mensup ve öğrencilerimiz var. Haberi olmayan mezunlarımız var. Sosyal medya üzerinden son zamanlarda tanıtım arttı. Bunun olumlu bir geri dönüşü olacağını düşünüyorum. Ancak üniversite içinde de yoğun bir tanıtım yapılmalı diye düşünüyorum.

GT - Camia o kadar geniş ki farkında diyemem. Öğrenciler farkında, çalışanlar farkında, bir şekilde bir ayağı İTÜ Kampüsü'nde olanlar farkında. Ama yaşayan mezun sayımız düşünüldüğünde yeterince duyulmadık sanırım. Bunu

TAB GIDA

700'den fazla Restoranı ile Lezzetler Sunmaya Devam Ediyor!

Türkiye'nin Lovemark'ı
BURGER KING
Türkiye'nin dört bir yanında
LEZZET SUNUYOR!

"Nefis İtalyan Lezzetleri"

Nefis İtalyan Lezzetlerini
Türk halkıyla buluşturan
SBARRO
2012 YILININ ÖDÜL AVCISI!

Kovalar dolusu lezzetlerin
adresi **POPEYES**
Dünyada 40, Türkiye'de 5.
YILINI KUTLUYOR!

2 yılda 35 Restorana
ulaşan **ARBY'S**
BÜYÜMEYE DEVAM EDİYOR!

POPEYES

yapmak da hepimize düşüyor. Sistem oldukça iyi oturdu. Artık reklam kısmına da kolları sıvıyoruz. E-bülten, e-katalog paylaşımları yolda.

İstanbul dışındaki mezunlarınız bu ürünleri nasıl temin edebiliyorlar?

TGS - İnternet üzerinden kolaylıkla temin edebiliyorlar. İşlevsel bir web sitemiz var.

GT - Tabii ki online satış mağazamızdan ürünlere ulaşabiliyorlar.

İTÜ Mezunları Derneği ile birlikte çalışmalarınızı değerlendirir misiniz?

TGS - Mezunlar Derneği ve İTÜ arasında bir anlaşma yapılarak mağazanın işletimi Mezunlar Derneği'ne verildi, ancak Mağazada satılacak her bir ürün İTÜ'yü temsil ettiği için Komisyonumuz tarafından onaylanması gerekiyor. Gelir de tamamen öğrenci bursu olarak aktarılacak. Mezunlar Derneği'nin bu işe sahip

çıkması önemli. Sonuçta hem üniversitenin hem de mezunların ortak noktası İTÜ'nün tanınırlığını artırmak ve üniversiteye gelir sağlamak. Daha işin başındayız. Her iki taraf olarak öğreniyoruz. Röportajda yer verdiğiniz için teşekkür ediyor ve 2013 yılında herkese sağlık, huzur ve başarı diliyorum. 1773İTÜ'ye de bol kazanç diliyorum, ki daha fazla sayıda ihtiyaç sahibi öğrencimize burs imkanı doğsun.

GT - Mezunlar Derneği kurumsal süreklilik adına çok önemli bir oluşum. Aidiyet duygusunun hedeflendiği bu projenin işletmecisi olmasının çeşitli avantajları var. En büyük avantajlardan biri birçok mezunun zaten perakende sektöründe önemli işler başarmış olması. Onlardan her an destek alabilmek ve bu desteğe bedelsiz ulaşmak çok önemli. Çünkü en nihayetinde hedef bursla öğrenci desteklemek.

Doç. Dr. Gülname Turan
Mimarlık Fakültesi, Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümünde öğretim üyesiyim. Genelde proje ve tarih grubu derslerine giriyorum. Aynı zamanda perakende ve kurumsal hediyelik eşya sektöründe danışmanlık hizmeti veriyorum.

yapiray

www.yapiray.com.tr

Raylı sistemlerde ölçü...

Bilimin Oscar'ı R&D-100 Ödülü'nü 5 kez kazandı

Prof. Dr. Ali Erdemir, 25 yıl önce Amerika'da başladığı araştırma hayatında çok önemli buluşlara imza attı. Dünya çapında çığır açacak en iyi 100 bilimsel çalışmaya verilen R&D-100 Ödülü'ne 5 kez layık görüldü.

Yurtdışı çalışmalarının başlangıcı

1986 yılında doktora derecemi (Georgia Institute of Technology-Atlanta, Georgia, ABD) Malzeme Bilimi ve Mühendisliği dalında aldıktan sonra, Türkiye'ye döndüm. Kısa devre askerlik görevimi yapıp, 5-6 ay iş aradım. Daha sonra doktora sonrası

bilimsel çalışmalar yapmak için tekrar Georgia Institute of Technology'ye geri döndüm.

Dolayısıyla, yükseköğretimden sonraki ilk bilimsel çalışmalarım yüksek lisans ve doktora derecelerini aldığım kurumda başladı. Daha sonra, ABD'nin San Diego kentinde bir bilimsel

toplantıda yaptığım konuşmanın ardından tanıştığım, Argonne National Laboratory'den bir menajer, beni bir seminer için Argonne'a davet etti. Ardından iş teklif etti. 1987'nin son aylarında, şu ana kadar çalıştığım Argonne National Laboratory'ye katıldım. Aslında seminer sonrasında bir iş teklifinde bulunabileceklerini

hiç düşünmemiştim ama öyle oldu. Daha sonra Malzeme Bilimi ve Triboloji konularındaki çalışmalarına başladım. Dile kolay, tam 25 sene olmuş.

Neden Amerika?

Amerika ARGE çalışmaları için gerçekten harika bir yer bence. Bilimsel çalışmaları en iyi şekilde yapabilmek için her türlü imkan mevcut. Hiçbir alet veya laboratuvar altyapı problemimiz yok. İnsanı, yeni bir şeyler bulmak, keşfetmek için kamçılayan bir ortam, bir araştırma kültürü söz konusu.

Böyle bir ortamda da, şayet çok iyi bir eğitimden geçmişseniz, bilgi ve becerileriniz de çok iyi ise ve çalıştığınız konuyu da çok seviyorsanız, bir şeyler icat edememek adeta elinizde değil desem yanlış olmaz sanırım. Bizim bilimsel araştırma ve geliştirme çalışmalarımız bir plan-program çerçevesinde, bir yol haritasına uygun biçimde yürütülmekte. Argonne Laboratuvarı, ABD-Enerji Bakanlığı'na bağlı bir laboratuvar. Dolayısıyla yeni enerji teknolojilerinin geliştirilmesi, enerji tasarrufunu artırıcı ve çevre kirliliğini azaltıcı teknolojilerin hayata geçirilmesi çok önemli. Malzeme ve Triboloji bilim dalları da bu konularla çok yakından ilişkili. Bilhassa her türlü mekanik sistemlerde sürtünme ve aşınmayı yenmek veya asgariye indirmek hem enerji tasarrufu hem de çevre kirliliğini azaltmak açılarından çok önemli. Benim yaptığım bilimsel çalışmalar hep bu sürtünme ve aşınmayı önleyici yeni malzemeler ve yağlama teknolojilerinin geliştirilmesi üzerine olmuştur.

Karşılaşılan zorluklar

Öğrencilik yılları biraz zordu tabii ki (bilhassa benim gibi çok zayıf bir İngilizce ile gelmişseniz). Bir de toplum ve sosyal hayata

1 Kasım 2012 tarihli R&D-100 ödül töreninden; Soldan sağa; Dr. Özgenur Kavecioglu Feridun, Prof. Dr. Ali ErdemirProf. Dr. Servet Timur, Dr. Güldem Kartal

alışabilmek çok kolay olmadı. Maddi bakımdan da sıkıntılar oldu tabii ki, Türk arkadaşlarla dayanışma içerisinde ve de her konuda çok büyük bir azim ve özveri ile her şeyin üstesinden gelebildim, doktora'yı çok başarılı bir şekilde 3.5 senede tamamladım; her şey birdenbire değişti. Burada, yüksek lisans ve doktora esnasında da bayağı ciddi ve orijinal bilimsel çalışmalar yapmanız ve bu çalışmalara binaen de bayağı kalın tezler yazmanız gerekiyor.

Doktora için NASA'nın desteklediği bir projede çalıştım. Tez konum, uzay mekiğinde kullanılan rulman ve yüksek alaşımli çeliklerin oksitlenme ve yorulmaya karşı dayanıklılığını artırıcı yeni teknolojiler ve yüzey işlemleri üzerine idi. Bu çalışma ve tabii ki çok değerli hocalarımız sayesinde, gerçekten bir bilimsel çalışma nasıl en başarılı bir şekilde yapılıp hayata geçirilebilir; daha doğrusu araştırma disiplin ve kültürü nedir öğrendim ve o kültür sayesinde de daha sonraki bilimsel çalışmalarımda çok başarılı oldum diyebilirim.

Kimlerle çalıştım

Çok değerli bilimadamı ve arkadaşlarla çalıştım hep; bu bakımdan kendimi hep şanslı hissetmişimdir. Argonne Laboratuvarı'nın içinde ve dışında, hep kendi konularında üst noktalara ulaşmış kişilerle yakın arkadaşlık ve ortak çalışmalar başlatabilmek için çaba göstermişimdir ve bu ilişkilerin hemen hepsinden de çok iyi neticeler ortaya çıkmıştır.

Benim 250'yi aşan yayın listem hep bu kişilerin isimleri ile doludur.

Bu arada tabii ki Türkiye'deki çok değerli bilim insanı arkadaşlarla da çığır açıcı çalışmalara imza attık. Bu çalışmaların hepsi aslında kendi kişisel gayret ve özverilerimiz sayesinde gerçekleşti. İTÜ-Metalürji'den Prof. Dr. Mustafa Ürgen, Prof. Dr. Servet Timur hem çok yakın arkadaşlarım hem de çok başarılı çalışmalara imza attığım dostlarım olmuşlardır. Bunların yetiştirdiği talebeler de gene yaptığımız ortak çalışmalarda canla başla çalışıp kendileri

de çok başarılı bilim insanları olmuşlardır; aslında hepimizin en büyük kazancı ve gurur kaynağı da bu genç yetenekleri değerlendirip onları da başarılı çalışma, araştırma hayatına en iyi şekilde yetiştirmek olmuştur diyebilirim.

Akademik çalışmalar

Argonne Laboratuvarı'na katıldıktan sonraki, ilk ciddi çalışmalarım bor odaklı kimyasal madde ve malzemeler üzerine oldu. Boraks madeni ile çocukluk yıllarına kadar uzanan bir maceram olmuştur. Toros Dağı'nın yaylalarında çok bulunur boraks, biz de hep yaylalara giderdik yaz aylarında. Çocuklarla bu süt beyazı boraks taşlarını toplar gürül gürül yanan ateşin içine atarak o boraks madenin yanarak ergimesine bayılırdık.

Argonne'da ise ondan üretilen borik asit ve benzeri türevlerinin çok kaygan malzemeler olduğunu keşfettik. Bu buluş biraz da tesadüfen oldu. Yaptığım bir deneysel çalışmada, bor oksidin yüksek sıcaklıkta aşınma ve sürtünme özelliklerini araştırıyordum. Bir gün geç vakit olmuş ve bayağı yorulmuştum, devam eden deneyi durdurdum ve ertesi sabah deneyi tekrar başlatmak üzere eve gittim. Sabah geldiğimde, bu sürtünme deneyini yaptığım bor oksit kaplı yüzeyin çok beyaz ve

parlak bir hale geldiğini gördüm. Aslında bor oksit, cam gibi saydam ve amorf bir maddedir, ama bu beyaz bir tabaka ile yüzeyinin kaplanmasını bir türlü anlayamadım. Bu tabakanın sürtünme özellikleri nedir diye akşamdan durdurduğum deneyi tekrar başlattım ve sürtünme katsayısının çok inanılmaz derecede düşük olduğunu gördüm.

Böyle bir katsayıya inanmak veya bilimsel açıdan bir yorum yapmak çok zor idi. Deneyi birkaç kez daha tekrarladım ve hep aynı neticeleri aldım. Bu beklenmedik bulgu beni bu yüzeyde oluşan beyaz tabakanın ne olduğunu araştırmaya yönlendirdi. Yüzeysel analizleri neticesinde o kaygan tabakanın borik asit olduğunu ve bor oksit ile ortamdaki rutubet, yani su moleküllerinin o gece reaksiyona girmesiyle oluştuğunu bulmuş oldum. Bu bulguları Argonne'daki üst kademe yöneticilerle tartıştım, onlar da çok şaşırdılar. Emin olmak için birkaç deneyi onların gözü önünde de tekrarladım ve neticede bunun çok orijinal bir buluş olduğunu söylediler; hem patent hem de en prestijli bilim ödülleri için müracaatlarda bulunulmasını tavsiye ettiler.

R&D-100 Ödülü dünya çapında çığır açacak en iyi 100 bilimsel çalışmaya veriliyor; uygulamalı

bilimin de Oscar'ı olarak biliniyor. Buraya müracaat ettik ve ödülü kazandık. Society of Tribologists and Lubrication Engineers'de bu buluşu borik asitin kristal yapısını aylık yayın organları olan "Lubrication Engineering" dergisinin kapağında yayınlıyarak duyurdu ve çok prestijli ödüllerinden Al Sonntag Ödülü'nü de gene bu buluş için verdi.

Bu önemli çalışmayı öbürleri izledi. 1990'lı yıllarda, elmas ve elmasa benzer kaplamalar üzerine çok yoğun bir çalışma yürüttüm. Bu çalışmalar neticesinde, 1997'de sürtünme katsayısı neredeyse sıfır olan bir karbon kaplama türü geliştirdim. Bu buluş dünya çapında çok büyük yankılar uyandırdı tabii ki. O zamanki Amerikan Enerji Bakanı (Bill Richardson) bile bizzat Argonne Laboratuvarı'na gelerek bu buluşu hem yerinde görmek, hem de onu gerçekleştirenleri tebrik etmek lütfunda bulundu. Bu buluş da hem R&D-100 hem de Discover Magazine ödüllerine layık görüldü.

Bu çalışmalarını öbür çığır açıcı buluşlar izledi, sırası ile karbür bazlı malzemeler üzerinde nano-yapılı kompozit bir tabaka oluşturan bir teknoloji ile yine 2003'te bir R&D-100 Ödülü daha kazandı; bunu 2009'da süper-sert ve kaygan bir kaplama teknolojisi izledi ve bu teknoloji de yine R&D-100 Ödülü'ne layık görüldü; bu sene de büyük ölçekli, ve çok hızlı borülleme teknolojisi ile bir R&D-100 Ödülü daha kazandı.

Dolayısıyla bu çok prestijli ödülü 5 kez kazanmış olduk (Argonne Laboratuvarı'nda bu bir ilk). Tabii ki bu çalışmalar hep bir ekip işi. Çok bilgili ve becerikli kişilerin çok üstün katkıları ile bu ödül kazanan teknolojiler ortaya çıktı. Bilhassa son iki ödül bizim İTÜ-Malzeme

İTÜ Mezunları Maximum'da!

Maximum Kart,
İTÜ Mezunları Derneği'nin yanında.

Siz de harcadıkça kazandıran, sunduğu fırsatlarla alışverişi keyifli hale getiren Maximum Kart'a sahip olun, hayatınızın her anında size özel imkanlardan yararlanmaya hemen başlayın.

Dernek üyeleri, üyelik kartları veya üye olduklarına dair dernekten alınmış bir yazıyla birlikte şubelerimizden, İTÜ Mezunları Derneği logolu Maximum Kart başvurusunda bulunabilirler.

ve Metalurji Mühendisliği'nde beraber çalıştığımız arkadaşların (süper-sert ve kaygan kaplama konusunda Prof. Dr. Mustafa Ürgen, Prof. Dr. A. Fuat Çakır, Doç. Dr. Kürşat Kazmanlı, Doç. Dr. Özgül Keleş; ve borürlenme konusunda, Prof. Dr. Servet Timur, Dr. Güldem Kartal) çok büyük katkıları sayesinde oldu. Argonne'daki öbür İTÜ menşeli arkadaşlar; Dr. Osman Levent Eryılmaz ve Dr. Özgenur Kahvecioğlu Feridun bu çalışmalara çok büyük emek sarf ettiler; dolayısıyla bu büyük buluşlara imza atanların çoğu İTÜ menşeli bilim insanları oldu; bu da bizleri çok ama çok mutlu etti.

Yaptığımız bu bilimsel çalışmaların en iyi ödüllerle taltif edilmesi gerçekten çok güzel bir duygu. Bilimsel kariyerinizi pozitif bir yönde etkilemelerinin ve çok güzel bir şekilde süslemelerinin yanında, sizi daha iyisini, daha harikasını yapabilmek için biraz daha kamçılıyor. Tabii ki sizinle çalışan veya sizi yönetenlerin de sizden beklentilerini artırıyor (bu iyi bir şey değil ama). Dolayısıyla, ben ve benimle çalışan bütün arkadaşlar tempomuzu düşürmeden, devamlı yeni bir şeyler başarabilmek için büyük bir gayret içerisinde çalışmak zorundayız. Tek amacımız, bilimin ufkunu genişletip tüm insanlığa ve gelecek nesillere faydalı olabilmek.

Türkiye nerede?

Son zamanlarda bilimsel ve akademik çalışmalar Türkiye'de bayağı arttı. Çok güzel çalışmalar yapılıyor. Bunların birçoğu batıdaki emsallerinden de ileri. Türkiye'de ARGE potansiyeli çok yüksek. ARGE'ye ayrılan fon ve verilen önemin biraz daha artırılması lazım. Desteklenen projeler, Türkiye'nin gerçekleri ve stratejik hedefleri ile örtüşmeli. Akademik ve bilimsel çalışmalar konusunda çok iyi bir alt yapı

oluşturulup, içeriden ve dışarıdan yetenekli insanların cezbedilmesi lazım. ARGE konusunda çalışan kişiler açısından, sadece ve sadece başarı ve performansın esas alınması şart. ABD bunu çok iyi başarmış. Benim çalıştığım laboratuvar da hemen her millettten, ırktan, renkten, dilden ve dinden araştırmacı var. Uygulanan tek kriter başarı ve performans. Belirli bir başarı seviyesinin altına düşersen, hiç kimsenin gözünün yaşına bakılmadan işten atılma söz konusu. O çizginin çok üstünde

olanlar da en iyi ve etkili bir şekilde terfi ve taltif ediliyor, maddi ve manevi bakımlardan en iyi şekilde ödüllendiriliyor.

Dönme düşüncesi

Hiç düşünmemiştim. Hep geri dönme arzum olmuştur tabii ki. Kader, kısmet, bir türlü bir olumlu ortam, zaman veya fırsat olmadı.

Sizin eklemek istediğiniz bir konu var mı? Teşekkürler.

Bana verdiğiniz bu fırsat için ben de sizlere teşekkür ediyorum.

Türkiye'de ARGE potansiyeli çok yüksek. ARGE'ye ayrılan fon ve verilen önemin biraz daha artırılması lazım. Desteklenen projeler Türkiye'nin gerçekleri ve stratejik hedefleri ile örtüşmeli.

İTÜ'nün katkıları

Profesyonel hayata atılmam ve içimdeki bilim, araştırma meşalesinin ateşlenmesi İTÜ sayesinde oldu. Bizi yetiştiren hocalarıma çok minnettarım. Çok zor yıllardı benim İTÜ'deki yıllarım (1972-1977). Bütün bunlara rağmen büyük bir özveri ve kararlılıkla bizleri yetiştirdiler, hepsinden Allah razı olsun. O içimdeki alev sonraları daha da büyüyerek, Amerikalara kadar sürüklenmeme ve çok güzide okullarda çok kıymetli Amerikalı hocalarla çalışarak bugünlere ulaşmama vesile oldu. Dolayısıyla, İTÜ'lü olmak benim için çok büyük bir önem taşır. Bu tüm İTÜ'lüler için de hep aynıdır ve bu duygular sadece bize has bir duygudur sanırım. 250 yıla yaklaşan tarihi geçmişi ile İTÜ, hem ülkemiz hem de bütün insanlık için çok önemli gelişmelere vesile olmuştur ve bu olgunun daha da büyüyerek devam edeceğinden hiçbir kuşku yoktur.

Genç İTÜ'lülere tavsiyeler

Kendilerine çok çalışmayı, zamanı ve fırsatları çok iyi değerlendirmelerini, her zaman özgüvenlerini yüksekte tutup doğru bildikleri yolda emin adımlarla ilerlemelerini tavsiye ediyorum. Hayatta ne yaparlarsa yapsınlar en iyisini, güzelini ve mükemmelini yapmaya gayret etsinler.

info@sekonkaynak.com

Tugay Yolu, Tansel Caddesi, Şaman Sanayi
Sitesi, A Blok, Zemin Kat, No:1
PK: 34846 Maltepe/İstanbul

TELEFON
+90 216 383 42 42 (Pbx)

FAX
+90 216 383 42 24
+90 216 459 70 66

Çağdaş bir Türkiye için daha yüksek sorun çözme kabiliyeti

Sorun çözme kabiliyeti gelişmiş bir toplum amaçlayan Beyaz Nokta Gelişim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı M. Tınaz Titiz sorularımızı yanıtladı.

Beyaz Nokta Gelişim Vakfı hangi amaçla kuruldu?

Bu çok sorulan bir soru olduğu için, gereken cevapları kısa bir şekilde içeren “Beyaz Nokta Ne Yapıyor?” başlıklı bir belge hazırladık. Bu belgede öne çıkan noktalar ise aşağıdaki tabloda özetlenmiştir:

Dönüşümü sağlayabilen hareketler
“değişim” vizyonlu olanlardır.

VİZYON	MİSYON	DEĞERLER	EYLEMLER	HEDEFLER	STRATEJİ	İŞ PLANI
“Sorun Çözme Kabiliyeti” gelişmiş sorunlarının çözümü için kurtarıcı beklemeyen bir toplumdur	Vizyon yolunda (yani Sorun Çözme Kabiliyetini geliştirme), Tekrarlanabilir ¹ projeler üretip uygulamak.	1. Erdem 2. Bilim (akılcılık) 3. Birey 4. Sürekli gelişim 5. Doğaya saygı	1. Sorgulamaya dayalı düşünme biçimini yaygınlaştırmak, 2. Öğrenme Evleri ve HDK ² uygulayarak bireysel SÇK ³ ’ni geliştirmek, 4. SÇK yetmezliği olgusunu analiz edip etkinlerin dikkatine getirmek, 5. Toplum sorunlarına müdahil olarak, geliştirilen çözümleri tanıtmak.	Tüm sorunların ortak elementinin SÇK yetmezliği olduğunu giderek daha derinlemesine anlamak ve anlaşılmasını sağlamak, SÇK yetmezliğinin nedenlerini ortadan kaldıracı-lecek projeler yürütmek ve/ya güncel sorunlara müdahil olmak, SÇK geliştirmek amacıyla sorun çözme araçlarını tanıtmak, kullanan sayısını artırmak, Tüm sorunların birer öğrenme yetmezliği olduğu-nu, insanların doğuştan öğrenmeye programlı ol-duğunu, bu nedenle de öğrenmenin etkili bir SÇ yöntemi olduğunu göstermek.	1. Etkinleri etkilemek, 2. Özellikle eğitilmiş gençlerin işsizlik sorunu üzerinde durmak	1. Yıllık iş planları, 2. Çeşitli kurumlara verilen proje tekliflerinden kabul edilene için özel uygulama planları, 3. Kurumlardan gelen isteklere göre yapılan planlar.

Vakfınız hangi esaslarla çalışıyor?

Beyaz Nokta® için ayırıcı birkaç özellik sıralamak gerekirse şunları söyleyebilirim:

- BN, bir vakıf ve çeşitli illerde kurulabilen derneklerden oluşan bir hareket. Vakıf ve dernekler ayrı yasalara göre kurulduğu için, aralarındaki bağ tamamen sembolik. Ortak olan vizyon, misyon ve değerleri; bir de adlarındaki “Beyaz Nokta Gelişim” sözcükleri. Örneğin İzmir Beyaz Nokta Gelişim Derneği, İstanbul Çağdaş Çözüm Beyaz Nokta Gelişim Derneği ve Beyaz Nokta Gelişim Vakfı gibi. Bu yapılanmanın amacı, her birinin kendi ayakları üzerinde durmasını, inisiyatif kullanmalarını ve BN ilkelerini yerel sorunlara uyarlamalarını özendirme. Sağlam bir gönüllü birliktelik örneği veriyoruz

- Bir diğer ayırıcı özellik sorunlara yaklaşımında. Toplumların gücünü belirleyen parametrelerden birisi olan, kavram dağarcığı zenginliği, sivil toplum kesiminin ilgi alanı dışında. BN ise bunu ele alıp işleyen bir hareket. Örneğin “ezber ≈ sorgulanamazlık” kavramı ya da “sorun çözme kabiliyeti” kavramları hiçbir STK’nın ilgi alanı içinde değil. Halbuki bunlar temel belirleyiciler. Aydınlanma’nın bu topraklara bir türlü gelemeyişinin “sorgulanamazlık” ile doğrudan bağlantılı oluşu nasıl olur da bunca sivil toplum kuruluşunun merakını tahrik etmez?

- Sivil toplum hareketleri ikiye ayrılabilir: Hizmet hareketleri ve değişim hareketleri. Hizmet hareketleri (okul, derslik, hastane yaptırmak,

burs vermek, düşkünlere yardım etmek çok ulvi hareketler. Her yurttaşın bunlardan en az birkaçına destek vermesi lazım. Ama bunların hiçbirisi bir toplumu dönüştüremez, çünkü amacı bu değil. Dönüşümü sağlayabilen hareketler “değişim” vizyonlu olanlardır. BN, hizmet hareketlerini önemser ama kendisi bir değişim hareketidir.

- Bir örnek, eğitim konusundaki STK’lardır. Büyük fonları harekete geçirebilen bu kuruluşlar, eğitimdeki (ezber ≈ sorgulanamazlık) hastalığı ile ilgili değiller. Daha çok okul yaptırmakla çocuklarımızı sorgulayıcı düşünmeyi öğrenmiyor, tam aksine sorgulanamazlıkla malul daha çok öğrenci yetişmiş oluyor.

- Eğitim alanındaki bir diğer ayırıcı özelliği ise öğretme

¹ Tekrarlanabilir Proje: Beyaz Nokta® dışında herhangi bir kişi veya kurumun, fikirlerin özlerini bozmadan kendilerince sahiplenilip -referans dahi göstermeden- fikirleri uygulamalarıdır.

² HDK: Hızlı Dönüşüm Kampları olup, 1 veya 2 tam günlük seminerlerdir. Genelde gençlerin iş bulmaları veya kendi işlerini kurmaları için, birer bireysel öğrenme planı yaparak yaşam alanlarının kendi keşfettikleri yetmezliklerinin giderilmesine dayalı seminerlerdir.

³ SÇK: Sorun Çözme Kabiliyeti

yerine öğrenmeye verdiği ağırlıktır. Öğrenme Evleri tamamen bu düşünce çevresinde çalışır.

- Ama en belirgin ayırıcı özelliği, Sorun Çözme Kabiliyeti konusunda eylem araştırması (action research) şeklindeki çalışmalarıdır. www.beyaznokta.org.tr sitesinde bu konudaki bir dizi TV programının görsel kayıtları vardır. Çözemeyeni Çözerler adlı bu program dizisi, BN'nin bu temel çalışmasının bilinirliğini artırmak amacıyla 2010 yılında Karadeniz TV tarafından yayınlanmıştır. Sorunların İntikamı: Çözemeyeni Çözerler! adlı kitabımız da (<http://bit.ly/WyIFPV>).

Başlıca ayırıcı özellikleri bunlardır diyebiliriz.

Bugüne kadar neleri gerçekleştirdiniz, hedeflerinizden bahsedermisiniz?

Hizmet Hareketleri ve Değişim Hareketleri'nin farklı yönlerinden

birisi de gerçekleştirilenlerin görülebilirliğindeki kolaylıkla ilgilidir. Hizmet hareketlerinin sonuçları kolay görünür. Değişim hareketleri ise uzun süreli süreçler olup, zaman içinde bazı adımları görülebilse de vizyonunun gerçekleşmesi görülemeyebilir. Türkiye'mizin sorun çözme kabiliyetinin artıp, sorun stokunun azalmaya başladığı dönemler uzun yıllar alabilir.

Bununla beraber, bu uzun yol boyunca kayda değer başarılarından da söz edilebilir. Örneğin:

- Aydınlanma'nın bu topraklara uğramasının başlıca nedeni olarak gördüğümüz "sorgulamaya değil, kalben⁴ ikna olmaya (yürektenliğe) dayalı düşünme biçimi" hakkında kamuoyunda bir farkındalık sağlanmıştır. 1994'ten bu yana yürütülen Ezbersiz Eğitim projesinin çıktılarında birisi bu farkındalık artışıdır. Bununla beraber, öğretmenlerin (genelde eğitim sınıfının) büyük yüzdesi bu kavramı sürekli olarak kullansa da, çeşitli nedenlerle henüz tam uygulamaktan uzaktırlar. Bunda, hemen her dönemdeki eğitimin ideolojik temelli oluşunun etkisi büyüktür.
- Öğretme yerine öğrenme kavramının somutlaştırılması. Öğrenme Evi (ÖğrEv®) adı verilen ve İzmir Beyaz Nokta Gelişim Derneği tarafından yönetilen merkezde, Hızlı Dönüşüm Kampı (HDK) denilen (<http://bit.ly/10uZzgn>) ve katılımcıların kişisel gelişimlerini, özellikle de öğrenebilirliklerini harekete geçirmeye yönelik seminerler başarılı bir uygulamadır.

- 2003 yılında Ankara'da Mümin Erkunt Öğrenme Evi'nde başlatılan Kişisel Gelişim Platformu (KiGeP) seminerleri (<http://bit.ly/UTw56T>), daha sonra ODTÜ öğretim üyelerinden bir uzman tarafından incelenip bir raporla (<http://bit.ly/UTwtCI>) başarılı sonuçları kayıt altına alınmıştır. Gerek Beyaz Nokta gerekse başka ortamlarda, HDK ve KiGeP uygulamaları yoluyla eğitilen kişi sayısı 1500 dolayındadır.

- Öğrenme Devrimi (<http://bit.ly/SeLUwW>) kavramı BN tarafından kullanılmaya başlamış ve eğitim sınıfının dağarcığına girmeye başlamıştır.
- Beyaz Nokta'nın önemli faaliyet alanlarından birisi Ezbersiz Eğitim projeleridir. Bu bağlamdaki ürünlerden birisi de Türkiye koşullarına uygun bir sertifikasyon sistemidir. Doğrulama Sistemi (DoSis) adıyla anılan sistem (<http://bit.ly/TQ93wA>), sınıf içi uygulamaların denetimine kadar inen bir ayrıntı düzeyinde hazırlanmıştır.
- Ezbersiz Eğitim konusunda çoğu Beyaz Nokta kaynaklı yayınlar, bir kaynakçada (<http://bit.ly/TYAYGq>) toplanmıştır.
- Bilim Çantası projesi (<http://bit.ly/T4ZBqc>), ilk ve orta öğretim öğrencilerine bir yeni hediye birimi olarak bir mikroskop ve/ya bir teleskop verilmesini öngörmüş ve bu kapsamda 500 birimlik bir uygulama yapılmıştır. İTÜ Taşkılla binasının altındaki Deneme Bilim Merkezinde bu

⁴ Ezber (Farsça) bir sözcüktür. ez (..den) ve ber (göğüs, yürek) parçalarından oluşur ve yürekten anlamındadır. By heart (İng) ve Par coeur (Fr) aynı anlamdadır.

hediyeye birimlerinden de bir miktar satılmıştır.

Örnek Tavır Ağları (<http://bit.ly/UTya2K>) projesi bağlamında:

- Seçilmişler için etik sözleşme (<http://bit.ly/UTyi2l>),
- Hayvan hakları için etik sözleşme (<http://bit.ly/10eyKhp>),
- Gözetimsiz sınav için etik sözleşme (<http://bit.ly/Wko8bS>),
- Trafikte sürücüler için etik güvence (<http://bit.ly/UJLC8X>)

ve benzer konularda etik güvenceler oluşturulmuş ve kamuoyuna tanıtılmıştır.

- Üç önemli konuda kamuoyuna manifesto yayımlanıp imzaya açılmıştır:

- Seçilmişler için etik güvence

“

Türkiyemizin sorun çözme kabiliyetinin artıp, sorun stokunun azalmaya başladığı dönemler uzun yıllar alabilir.

”

(<http://bit.ly/TgucDY>),
(henüz 56 kişi imzalamıştır)

- Reklam verenler için manifesto (<http://bit.ly/WkovmW>), (henüz 558 kişi imzalamıştır)
- Öğrenme Manifestosu (<http://bit.ly/STxOIZ>). (Henüz 475 kişi imzalamıştır)

- Her 3 bildirgeyi de İTÜ'lü dostlarımızın imzalamalarını

ve dostlarına çağrıda bulunmalarını bekleriz.

- Başarılı alanlardan birisi de, sorun çözme kabiliyeti kavramını iyi anlamamızı sağlayan bir dizi bilimsel makaleye erişimimiz ve bunların çevirilerini dilimize kazandırmamız olmuştur. (<http://bit.ly/Qvohga>) adresinde bu makalelerden birisi bulunmaktadır.

- BN misyonunu gerçekleştirme yollarından birisinin de toplumun güncel sorunlarına müdahil olarak daha etkili sorun çözme araçları olduğundan yola çıkarak, 2010 yılında 3 ayrı ortak akıl çalışması yapılarak, kamuoyunda Kürt Sorunu veya Güneydoğu sorunu olarak bilinen sorunun başlıca paydaşları bir araya getirildi ve bu tür yöntemler uygulandığında daha yapıcı sonuçlara varılabileceği gösterildi (<http://bit.ly/STJjK>).
- Sorun çözme kabiliyeti konusundaki anlayışımızı genişleten bir konu da İkili Kalıtım Kuramı (Dual Inheritance Theory) oldu. (<http://bit.ly/TgzoaR>) adresinde yayımlanan bu makale, toplumların kültürel genetiği ile biyolojik genetiğinin etkileşim içinde olduğunu ileri sürüyor. Eğer durum bu ise, birkaç yüzyıldır süregelen ezber kültürünün biyolojik yapımızda (beynimizde) değişiklikler yapmakta olduğu

gibi çok önemli bir sonuca götürmektedir. Nitekim farklı yayınlarda da bunu doğrulayan savlar vardır.

Özetle BN web sitesinin (www.beyaznokta.org.tr) Mühendisname okurlarınca incelenmesini öneririm.

Gönüllülük sistemi nasıl çalışıyor? Ne tür etkinlikler gerçekleştiriyorsunuz?

BN üyeleri ile gönüllüler arasındaki benzerlik ve aynı zamanda BN'nın en önemli sorunu, "satmakta olduğu" kavramın -yani Sorun Çözme Kavramı'nın- büyük ölçüde soyut olmasıdır. Bir gönüllü, yaptığı hizmetin sonucunu görebildiği ölçüde motive olacağına göre, BN'nın misyonu -sorun çözme kabiliyetinin gelişimine katkı- bunu sağlamaktan epey uzaktır. Bu soyut misyonun ancak somut parçaları motivasyon sağlayabilmekte ve BN'nın kimi hizmet ihtiyaçları gönüllülerce karşılanmaktadır.

Gönüllülerden en fazla yararlanan alan web sitesi için içerik hazırlama ve web sitesi bakımındadır. Bunun dışında kongre ve sempozyum gibi etkinliklerde de gönüllülerden yararlanılmaktadır.

BN gönüllülerinin bir bölümü -örneğin Bursa'da- bir grup olarak bir araya gelmiş olup, periyodik toplantılar düzenlemekte, hem grubu genişletmekte, hem de belirli konularda çalışmalar yapmaktadırlar. Örneğin İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu'nun -ki öğrenme devriminin ilk temsilcisidir denilebilir- yazılarını ortaya çıkarıp web sitemiz yoluyla kamuoyuna duyurmaktadırlar (<http://bit.ly/QZo3xx>).

Bir diğer gönüllü grubu Yalova'da, Ezber Kalıplarının Sorgulanması (<http://www.ezberkaliplarinisorgula.com/>) konusunda çalışmalar yapmakta olup, çalışmaları (<http://bit.ly/TYG102>) adresinde görülebilir. Bir diğer gönüllünün çalışmaları ise (<http://bit.ly/TYG4ZN>) adresindedir.

BN'nın gönüllü katkılara en fazla ihtiyaç duyduğu alan ise bu değildir. Toplumun kavram dağarcığına yeni kavramların tanıtılmasıdır. Örneğin Ezber Kalıplarının Sorgulanması konusunda yaklaşık 8 aydır süren "yaygın ve yerleşik ezber kalıbı" sorgulama çalışmasının tamamı gönüllü veya sempatanlardan beklenmektedir.

Eylem araştırması biçiminde yürütüldüğüne değindiğim çalışmalarda öğrendiğimiz en çarpıcı gerçek, iyi eğitimli kesimlerin dahi bu tür kalıpları sorgulamakta pek istekli (veya maharetli) olmadıklarıdır. Bu, critical thinking, yani eleştirel muhakeme önündeki önemli bir engel gibi görünüyor.

Diğer STK'larla işbirlikleri yapıyor musunuz?

- Sabancı Üniversitesi İstanbul Politikalar Merkezi ile gerek Kürt Sorunu gerekse yeni anayasa hazırlama konularında,
- Bilecik Üniversitesi ile SÇK konusunda konferans konusunda,
- Sağlık Bakanlığı ile Süreç Odaklı Yönetim eğitimi (<http://bit.ly/TYJ7kO>) konusunda,
- İzmir Konak Belediyesi ile İzmir Melahat Yılmayan Öğrenme Evinin işletimi ve seminerler düzenlenmesi konusunda işbirliklerimiz olmuştur.

Çevre dostu transformatörlerimiz ile enerjinin olduğu her yerdeyiz

ELTAŞ

Transformatör Sanayi ve Ticaret A.Ş.
kalitenin yarattığı güç

Kuru tip
transformatörlerde
depreme dayanım
konstrüksiyonu uluslararası
bağımsız test laboratuvarında
belgelenmiş tek Türk firması

Dökme reçineli kuru tip transformatörler
(50 kVA'dan 20000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 36 kV'a kadar)

ELTAŞ-DIAMOND

- Yüksek verimli
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları (BS EN 50541-1:2011 A0 kayıpları) ile H sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-GOLD

- Yüksek verimli,
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları (BS EN 50541-1:2011 A0 kayıpları) ile F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-STD

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları ile F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 10 p C olan
- 2 yıl garantili

*5 yıl garanti şartları için lütfen başvurunuz.

Yağa daldırılmış güç ve dağıtım transformatörleri
(50 kVA'dan 40000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 66 kV'a kadar)

ELTAŞ-YAĞLI

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları veya düşük kayıplar ile
- 2 yıl garantili

ELTAŞ TRANSFORMATÖR SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

A.O.S.B. 10046 Sokak No: 4 Çiğli - İzmir / TÜRKİYE | T: +90 232 398 15 00 | F: +90 232 376 77 64

www.eltas.com.tr

İTÜ'nün efsane olduğu dönem yöneticilerinden Hüsnü Akın

1955'te İnşaat Fakültesi'ne 1957'de de İTÜ Spor Kulübü'ne giren Hüsnü Akın basketbolda 5 yıl üst üste şampiyonluk döneminde yöneticiydi. Akın daha sonra uzun seneler kulüp başkanlığı görevinde bulundu.

İTÜ'de sporun başlangıcı

İTÜ topluluğunda çok eskiden beri spora, özellikle önce voleybol sonradan basketbola büyük ilgi duyulmuştur. İstanbul Teknik Üniversitesi Türk basketboluna kaynak olmuş önemli kurumlar arasındadır. Gümüşsuyu yerleşkesinin arkasındaki spor salonu Türk basketboluna beşiklik etmiş yerlerden biri sayılabilir.

İTÜ öğrencileri arasında Güneş, Fenerbahçe, Galatasaray takımlarında oynayan Daniş Türkmen, Yaşar Alparslan, Naim Şukal; Moda, Galatasaray, Fenerbahçe takımlarında oynayan Ayduk Koray, Haşim Tankut, Sadi Gülçelik, Güney Ülmen, Yüksel Alkan, Muammer Tunçman, Fuat Köseoğlu, Muvaffak Gözüaydın; İstanbulspor forması altında ise

Şarık Tara, Afşin Baysal, Şeref Sanal, Ergun Çağlar, Erdoğan Yalkın, Enis Günişar vardı.

Bunlara voleybolda Orhan Bilgin, Semih Aygün, atletizmde Ulvi Alacakaptan gibi sporcuları ilave etmek mümkündür.

Kulüp ne zaman, nasıl kuruldu?

1950'li yılların başında Milli Takım'a kadar yükselen birçok

sporcuysu sinesinde barındıran İTÜ'nün kendi adına kulübü yoktu. 1953 yılında Orhan Bilgin, Turhan Tokça, Muammer Tunçman, Seyfettin Sunal, Yıldırım Altav gibi öğrencilerin girişimi ve Rektör Ord. Prof. Emin Onat, Ord. Prof. İlhami Cıvaoğlu, Y. Müh. Naim Şukal'ın desteğiyle İTÜ Spor Kulübü kuruldu. Kurulan spor kulübünün atletizm, basketbol, voleybol, boks, tenis, denizcilik, futbol, güreş, masa tenisi branşlarında faaliyet göstermesi ile İTÜ'de spor daha da canlandı.

Üniversitedeki tüm spor uğraşlarını üstlenmiş olan kulüp çalışmalarını, üniversite içindeki spor faaliyetlerini düzenlemek, üniversitelerarası yarışmalar ile Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen ülke çapındaki tüm sportif faaliyetlere katılmak biçiminde yürüttü.

Üniversite tarafından maddi ve manevi destek sağlanması, kulübün başarıya ulaşmasında en büyük etken oldu. Bu başarılarında öğrencilerimizin katkıları da göz ardı edilemez. Spor salonu ile Gümüşsuyu Öğrenci Yurdu'nun yan yana oluşu kulüp ve öğrenciyi birbirine kenetledi. Özellikle basketbol maçlarında İTÜ mensupları sporcularımızı Spor ve Sergi Sarayı'nda Teknik Tribünü diye adlandırılan bölümden candan desteklediler.

Alınan başarılar nelerdi?

Spor Kulübü'nün katkıları ile ülke çapında düzenlenmekte olan Üniversitelerarası Öğrenci Oyunları'nda (Universiade) 1961 yılından itibaren küçümsenmeyecek başarılar elde edildi. Dünya Üniversite Oyunları'nın Türkiye Kurucu Komitesi ve Spor Kulübümüzün gayretleri ile gerçekleşti.

Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü'nce düzenlenen yarışmalar dahil olmak üzere değişik branşlardaki sonuçlar şöyle özetlenebilir:

Voleybolda üniversite oyunlarında iki kez ikincilik kazanıldı. İstanbul liglerinde ise yıllarca başarılı sonuçlar alındı.

Futbolda, 1966 yılında Amatör 1. Küme'ye yükselen ve tamamen üniversitemiz öğrencilerinden oluşan takımımız 1975 yılında İstanbul Grup Şampiyonu oldu. Ayrıca 1962, 1963 ve 1972 yıllarında Üniversitelerarası Oyunlar'da Şampiyon, 1974 yılında ise ikinci oldu.

Daha ziyade kişisel çabalar ile yürütülmüş olan atletizm branşında Türkiye Üçüncülüğü gibi büyük bir başarıya ulaşıldı. Üniversitelerarası Oyunlar'da ise değişik yıllarda çeşitli branşlarda kişisel birincilikler elde edildi.

Masa Tenisi, Spor Kulübü'nün kuruluşundan itibaren en fazla başarı kazanan branşlarından biri olup Üniversitelerarası Oyunlar'da kişisel olarak çeşitli dereceler ve 1973 yılında

takım olarak şampiyonluk kazanıldı. Ayrıca hem erkek hem de kız takımlarımız çeşitli yıllarda İstanbul ve Türkiye şampiyonlukları kazandılar. Özellikle 1974 yılında 7 dalda birden şampiyon olarak kırılması güç bir rekor elde ettiler.

Boks, judo, eskrim, güreş ve halter gibi spor dalları zaman zaman ilgi çekti ve bunlarda faaliyet gösterildi ise de sürekli çalışma yapılmadı.

Sportaki en parlak dönem

Basketbol branşı uzun yıllar spor kulübünün en önemli uğraş alanı oldu ve en büyük ilgiyi gördü.

İTÜ'nün basketbolda bir varlık olarak ortaya çıkması ve potalar altında yıldızının parlaması 1960 yılına rastlamaktadır. 1962, 1963, 1965, 1966'da Türkiye ikinciliği, 1964'te Türkiye beşinciliği kazandı ve 1967 yılından itibaren kurulan Türkiye Deplasmanlı Birinci Lig müsabakalarında 1967'de üçüncü, 1968'de şampiyonluk, 1969'da ikincilik ve sonra 1970 ile 1973 yıllarında şampiyon olarak 5 kez bu onurlu unvanı kazandı.

Ayrıca Türkiye Kupası'nda 1969'da şampiyon, 1970'de finalist, 1971'de şampiyon oldu. 1970'de Gençlik ve Spor Bakanlığı Kupası Şampiyonu, 1971'de bir kez, 1972'de 3. kez Türkiye Spor Yazarları Derneği Şampiyonu oldu. 1962 Aralık ayında Belçika'nın Liege şehrinde Paul Lantin Turnuvası'nda ilk kez bir Türk takımı olarak şampiyon oldu.

1972-73 döneminde Yıldız, Genç ve A Takımı Deplasmanlı Lig Şampiyonu olarak büyük başarı sağladı. Kulübümüzün Basketbol Takımı beş defa Avrupa Şampiyon Kulüpler, 2 defa Kupa Galipleri Turnuvası maçlarında Türkiye'yi temsil etti. Kadrosunda bulunan 12 basketbolcu değişik tarihlerde Milli Takım kadrosunda yer aldı.

İTÜ Spor Kulübü ülkemizde ilk defa Genç, Yıldız ve Minik

Kategorilerinde yaz ve kış spor okullarını açtı ve diğer kulüplere örnek bir faaliyetin öncüsü oldu.

Daha sonraki yıllarda büyük parasal yatırımların basketbol dünyamıza girmesiyle amatörlük yemini eden basketbol takımımız camiamızın takdirine layık bir seyir gösterdi. Yükseköğretim Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden sonra üniversite bütçesinin geçmişteki desteğinden yoksun bulunmasına rağmen aziz ve saygın birkaç eski mezunumuzun hizmetleriyle, şerefle İTÜ'yü temsil etmektedir.

1994-95 sezonunda 2. lige düşen basketbol takımımız iki yıl sonra tekrar 1. lige çıkmanın gururunu yaşamıştır.

**“We build successful
companies...”**

**Since the year 2000, we have been investing in
companies with the aim to create market
leaders with an entrepreneurial mindset**

8 yaşından 22 yaşına kadar İTÜ'de basketbol oynadı

İTÜ ile tanışıklığınız nasıl başladı?

Babam İTÜ'de oynuyordu. Annem de beni 2 yaşından itibaren bugünkü adıyla Lütfü Kırdar olan Spor Sergi Sarayı'ndaki bütün maçlara götürmüştü. Kendimi bildim bileli basketbolu çok seviyordum. O zamanlar böyle spor okulları yoktu. İTÜ'de minik takım kurulmuştu. Ben de sanıyorum 7-8 yaşında İTÜ'de hafta sonları antrenmanlara Cihansever Yeşildağ hocayla başlamıştım. İlk formayı o zaman sekiz yaşındayken giydim. Böylelikle İTÜ ile tanışmış oldum.

Daha sonra babam da oynadığı için fanatiği oldum İTÜ takımının ve üniversitesinin. Bütün maçlarına gider, kazandığı zaman çok sevinir, yenildiği zaman üzülürdüm. İTÜ Spor Kulübü'nün o zamanlardaki başkanı Hüsnü Akin'ın oğlu Raşit benim takım arkadaşım. Onunla beraber, daha küçük yaşlarda İTÜ'nün bütün maçlarını seyrederdik.

O zamanlar minik takım var mıydı?

Yoktu henüz. Kuruluyordu ama ligi yoktu. İTÜ'nün minik takımı vardı. Orada başladım. 8 yaşından 22 yaşına kadar da minik takım, yıldız takım, A takım bütün aşamalarında bulundum.

Babası Kemal Erdenay da bir İTÜ sporcusuydu. 2 yaşında İTÜ basketbol maçlarına gitmeye başlayan Türk basketbolunun efsane isimlerinden Harun Erdenay 8 yaşından 22 yaşına kadar İTÜ'de oynadı. Yıllar sonra yine İTÜ'de oyunculuğu noktaladı.

İTÜ'de okumayı düşündünüz mü?

Düşündüm tabii ki. 1985 yılında girmiştım üniversite sınavına. İTÜ'nün de bazı bölümlerini yazmışım ama kısmet Boğaziçi'neymiş. Ama spor programımın yoğunluğu dolayısıyla bitiremedim. Ayrıldım.

İTÜ'den sonra nerede oynadınız?

İTÜ'den sonra profesyonel spor hayatım başladı. 2 sene Paşabahçe'de oynadım. Daha sonra Paşabahçe basketbol takımı kapanınca birçok takım tarafından isteniyordum ama babam rica etti, döndüm tekrar bedelsiz olmak üzere bir yıl daha İTÜ'nün formasını giydim. 1992 senesiydi, 24 yaşındaydım. Ardından bir sene Fenerbahçe, sonra da dokuz sene üst üste Ülkerspor formasını giydim. Sonra 2005 yılında tekrar İTÜ'ye döndüm. 37 yaşında İTÜ forması altında birinci ligde sayı kralı oldum. İki sene daha İTÜ'de oynadım.

Amatör mü oynadınız?

Amatör sayılır. Aras Kargo'nun desteği söz konusuydu. İlk sene için küçük de olsa bedel aldım. İkinci yıl ise bedel almadan oynadım İTÜ'de.

En uzun dönem İTÜ'de mi geçti?

Evet çocukluğumdan itibaren

en uzun süre basketbolu İTÜ'de oynadım. Hâlâ da çok severim bordo-beyaz İTÜ Spor Kulübü'nün renklerini. Gördüğümde yine heyecanlanırım. Çok sevdiğim, yuvam diyebileceğim bir yerdir. Taraftar sevgisini de tattığım ilk kulüptür İTÜ.

Oyunculuktan sonra ne yaptınız?

Şu anda Türkiye Basketbol Federasyonu'nun Milli Takımlardan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesiyim.

Peki oyunculuk mu yöneticilik mi?

Basketbolun her alanında çalıştım. Her alanının değişik bir zevki var. Sporculuk da güzel. Yöneticiliğin de ayrı güzellikleri var. Sonuçta çok uzun yılların tecrübesi arkamda olduğu için bu işi de çok rahatlıkla yapabiliyorum. Yani bir otel müdürü için mutfaktan yetişmesi lazım derler ya, bir anlamda biz de öyleyiz. Hâlâ spordan çok büyük zevk alıyorum. Vakit buldukça bazen eski arkadaşlarımla basketbol oynuyoruz.

İTÜ'de unutamadığınız bir anınız var mı?

Tabii ki. Daha çok küçükken, sanıyorum 4 yaşındaydım. Babam bir gün beni çembere astı. Çember de 3.05 metre yükseklikte. Hatırlıyorum

çemberi tuttum, ama kimse beni almıyor. Ağlamaya başladım. Babam da ne kadar tutacağını merak etmiş, kimse almasın dursun demiş. Uzun süre ağladıktan sonra dev gibi Hüseyin Mert vardı eski basketçi, gelip beni çemberden alıp indirmişti. O anı hayal meyal de olsa hatırlıyorum. Gümüşsuyu'ndaki salondaydık. Hâlâ da oraya gittiğim zaman anılarım canlanır. Gümüşsuyu'ndaki salonu biliyorum ama orada maç oynadığı zaman çok küçüktüm. 1969 yılına kadar orada maç oynanmıştı. Ben bir yaşındaydım. Maç hatırlamıyorum. O dönemin en gözde spor salonlarından biriymiş Gümüşsuyu.

Kimlerle beraber oynadınız?

İTÜ'nün efsane oyuncuları Zeki Tosun ve Necati Güler, yine milli takım oyuncularından Levent Topsakal, Recep Şen, Mehmet Ali Tinay, Raşit Akın, Ahmet Eran. Uzun yıllarım bu oyuncularla birlikte geçti. Birçok oyuncu gelip geçti. O zamanlar İTÜ sporcu üreten fabrika gibiydi. Mutlaka her zaman iyi oyuncular çıkartırdı. Birinci ligin her zaman üstlerinde oynuyordu. Her an her takımı yenebilecek kapasitedeydi. **İTÜ efsanesi nasıl bitti?** Ekonomik sebepler yüzünden. Daha sonra firmalar için içine

“

4 yaşındaydım. Babam bir gün beni çembere astı. Çemberi tuttum, ama kimse beni almıyor. Ağlamaya başladım.

”

Türkiye’de basketbolu değerlendirir misiniz?

Türk basketbolu şu anda dünyada en söz sahibi basketbollardan bir tanesi. Yani şöyle söyleyeyim; Amerika ve İspanya’dan sonra Basketbol Federasyonu olarak dünyanın en güçlü üç organizasyonundan biriyiz. Bunu sadece biz söylemiyoruz, bütün dünya söylüyor. Beko Basketbol Ligi olarak Avrupa’nın en güçlü ligine sahibiz. Milli takımımız dünya sıralamasında 7’nci durumda. Basketbolun en popüler olduğu ülkelerden biriyiz.

girmeye başladı. Firmalar girince sponsorluklara yürüyor bu iş, onun sıkıntıları oluştu. Üniversite elinden geleni yapmasına rağmen maddi kaynakları çok yüksek olmayınca, çok yüksek bütçeli takımlarla baş etmek kolay değildi. O yüzden basketbol takımı şu anda 3. ligde yer alıyor.

Amerika’da NBA dışında üniversiteler arası bir lig daha var. Avrupa’da daha farklı. Her ülkenin kendi ligi, liglerin başarılı takımlarının yer aldığı şampiyonlar ligi, Eurocup ve Eurochallenge olarak üç kupada mücadele ediliyor. Bizden Beşiktaş, Galatasaray ve Fenerbahçe Eurolig’de oynuyor.

Basketbolun son yıllarda giderek yıldızının parlamasının sebebi sizce ne?

Bence asıl neden basketbolun dünya çapında popüler bir spor olması. 2010 yılında biz dünya şampiyonası düzenledik. Amerika’nın ardından gümüş madalyayı kazandık. O şampiyonada NBA’den gelen bir ekip basketbol ile ilgili olarak bir istatistik hazırladı. Maçların oynandığı 4 şehirde rakamları tam hatırlamıyorum ama 30-40 bin kişi ile görüşüldü. “Oğlunuzun büyüyünce hangi sporu yapmasını istersiniz” diye soruldu. Yüzde 51’i basketbol demiş. Yüzde 30’u futbol demiş. Geri kalan da diğer sporlar.

Basketbol sevilen bir salon sporu. Böyle olunca insanlar arasındaki popülaritesi artıyor. Bir de Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş’ın iyi takımlar kurmaları da çok etkili oluyor.

Çocuklarınız spora meraklı mı?

Üç çocuğum var. Oğlum sekiz yaşında diğerleri çok ufak. Oğlum Fenerbahçe’de futbol oynuyor. Basketbola heves etmedi. Futbolu çok seviyor. Fenerbahçe ve Real Madrid taraftarı. Çok takip ediyor. Ben de futbol oynamasına izin veriyorum. Bence çocuk hangi sporu yapmak istiyorsa onu yapmalı. Basketçi dede, basketçi baba ve annenin futbolcu oğlu!

Kadınların tasarım zevkine
güvenmenin ödülünü aldık.
Hem de beş defa.
Bu başarının adı **Homend.**
Serving life.

Biz Homend'de ürünlerimizin tasarımını yaparken, en büyük jürinin, kadınların tasarım zevkine yatırım yaptık, karşılığını mutlulukla aldık. Türkiye'nin en prestijli endüstriyel tasarım yarışması Design Turkey'de, bize beş ödül kazandıran tüm kadınlara gönülden teşekkür ederiz.

POTToman 1802

ROYALtea 1708

ROYALtea 1701

FUNCTIONAll 2802

POTToman 1803

Güllüoğlu 5 kuşaktır ağızları tatlandırmaya devam ediyor

1985 İTÜ İşletme Fakültesi mezunu Ömer Güllü, ailesinin geleneksel mesleğini Gaziantep'te dedelerinden gelen kurallarıyla sürdürüyor. Güllüoğlu-Ömer Güllü 2005 yılında Birleşmiş Milletler'e bağlı FAO (Gıda Tarım Örgütü) tarafından örnek işletme seçildi.

Kuşaktan kuşağa süregelen bir isminiz var. Biraz tarihinizden bahsedebilir misiniz?

Ben Ömer Güllü, 1962 yılında Gaziantep'te doğdum. İlköğretimi Gaziantep'te

tamamladım. Liseyi İstanbul Kabataş Erkek Lisesi'nde yatılı olarak okudum. İstanbul Teknik Üniversitesi İşletme Mühendisliği'ni 1985 yılında bitirdim.

Biz Güllüoğlu olarak Türkiye'nin en eski müesseselerinden biriyiz. Yaklaşık 140 yıldan beri bu işi yapmaktayız. Ben bu işi yapan beşinci kuşağım. Şu anda Güllüoğlu ismini kullanabilen

13 kişi var. Bu 13 kişiden bir kısmı İstanbul'da bir kısmı Gaziantep'te faaliyet gösteriyor. Bu 13 kişi birbirinden bağımsız olarak çalışmakta, herkes kendi ismini koyarak faaliyet göstermektedir.

Ben Gaziantep'te faaliyet göstermekteyim. Şu an Gaziantep'te ilk modern ve hijyenik şartlara sahip olan bir imalathanem ve 8 adet satış şubem var.

Baklava ya da tatlı serüveni ne zaman, nasıl başlamış?

Baklavanın nasıl başladığını bilemiyoruz. Halep'ten geldiği konusunda rivayetler var. Fakat açılmış ince yufka olması bize baklavanın bir Türk tatlısı olması gerektiğini söylüyor. Önceleri baklava ballı ve şekerli olmak üzere iki türlü yapılıyordu. Baklavanın gıda sektöründeki yerini almasında bizim ailemizin (Güllüoğlu) katkıları büyüktür. Örneğin baklava yapım usulleri ailemiz tarafından geliştiriliyor. Baklava hamuru önceleri tek tek açılırken arasına nişasta atarak 10-12 kat açma tekniğini dedelerimiz geliştiriyor. Dayanıklı kuru baklavanın bulunması yine aynı dönemdedir. Şöbiyet adlı tatlı yine babalarımız döneminde piyasaya sunuluyor.

İyi baklavanın inceliklerini, sır değilse anlatır mısınız?

Öncelikle kullanılan malzemelerin kaliteli olması gerekli. Bu işin gerek şartı. Bizim kullandığımız malzemeler hep özel malzemelerdir. Kullanılan fıstık, yöremizde yetişen "boz fıstık" denilen fıstıktır. Kullanılan yağ Urfa yöresinden temin edilen "sade yağ"dır. Sade yağ tereyağının ayranlı kısmının ayırt edilmiş halidir. Yani rafine edilmiş tereyağıdır. Kullanılan un dahi özel bir undur. Yöremizde yetişen sert buğdaydan

Baklava yoğun emek isteyen bir ürün olması nedeniyle işçilik de çok önemlidir.

yapılmış özel bir undur.

Takdir edersiniz ki kötü malzemeden iyi ürün çıkmaz. Öncelikle kullanılan malzemelerin kaliteli olması

lazımdır. Fakat bu yeterli değildir. Baklava yoğun emek isteyen bir ürün olması nedeniyle işçilik de çok önemlidir. Baklava yapımının bütün aşamaları (hamurun açılması - yapımı - pişirilişi şerbetlenmesi) ustalık isteyen aşamalardır.

Benim müessesem aynı zamanda bir okul işlevi görmektedir. Müessesemizde halen Ahilik esasına dayanan çıraklık-kalfalık-ustalık silsilesi devam etmektedir. Sıradan bir çırak ancak 10-15 yılda bütün aşamaları öğrenip usta haline gelmektedir. Bugün piyasada iş yapan bir çok usta ve firma bizim müessesemizden yetişmektedir. Bu bizim için bir övünç kaynağıdır.

Benim müessesemde tamamen geleneksel yöntemlerle üretim yapılmaktadır. Dedemizin babamızın yöntemi ne ise aynı şekilde sürdürülmektedir.

Örneğin baklavayı biz taş fırınlarda pişirmekteyiz. Taş fırın hem zahmetli, hem de pahalı bir yöntemdir. Fakat kaliteden ödün vermemek adına hâlâ bu yöntemi kullanmaktayız. Bu sebeplerden dolayı Güllüoğlu-Ömer Güllü olarak 2005 yılında Birleşmiş Milletler'e bağlı FAO (Gıda Tarım Örgütü) tarafından örnek işletme seçildik.

FAO ödülünden bahsedermisiniz?

FAO, Birleşmiş Milletlere Bağlı Gıda ve Tarım Örgütü'dür. 2005 yılında FAO'nun 25. kuruluş yılı idi. Bu nedenle dünyada birçok etkinlikler düzenledi. Türkiye'de de Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile işbirliği yaparak örnek işletmeler seçildi. Birçok denetimden geçtik. Ve neticede Baklavacı Güllüoğlu - Ömer Güllü olarak "Geleneksel Ürün Üreten Örnek İşletme" ödülüne

layık görüldük. İki kriter önemli rol oynadı; birisi hijyenik şartlarda ürün üretmemiz diğeri de yerel bir ürünü geleneksel yöntemlerle üretmemiz oldu. Ödül töreni Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde düzenlendi. Bu da benim için gurur verici bir olaydır.

Baklavanız geleneksel midir? Yoksa yeni tatlar deniyor musunuz?

Baklava, baklava gibi yapılmalıdır. Ben üretim yönteminde olduğu gibi gelenekselciyim. Yani tatlar, çeşitler denemiyorum. Şehirde çok fazla sayıda baklavacı gördük ve biraz da şaşırdık.

Gaziantep ekonomik yönden gelişmiş bir şehir. Bugün ilk 500 içerisinde birçok firma

var. Bugün halı sektöründe, tekstilde, işlenmiş petro - kimya sektöründe Ortadoğu'nun en büyük tesisleri var. Ayrıca burası Irak'a ihracat merkezidir.

Şehrimiz her ne kadar bir sanayi ve ticaret şehri olsa da Gaziantep denince akla gelen ilk ürün baklava ve fıstıktır. Bu iki ürün adeta şehrin sembolü olmuşlar.

Ayrıca GAP bölgesine gelen turistlerin konaklama üssüdür.

Hem gezi için gelen turistler, alışveriş için gelen kişiler bizim potansiyel müşterimizdir. Gaziantep'e gelen kişinin dönüşünde mutlaka baklava getirmesi beklenir. Ayrıca bölgede bir baklava kültürü vardır.

Dolayısıyla şehrin baklava tüketimi çok yüksektir.

İTÜ'lü olmak sizin için ne ifade ediyor?

İTÜ büyük bir camia. Büyük bir camianın üyesi olmak gurur verici. Gaziantep'te de İTÜ Mezunları Derneğimiz var. Belirli aralıklarla düzenli olarak toplanıyoruz.

İşletme mühendisliği çok başarılı bir bölüm. Benim mezun arkadaşlarımdan çoğu iyi firmalarda iyi konumdalar. Ayrıca ben okulun yanı sıra içinde bulunulan ortamın da insanın başarısını etkilediğini düşünüyorum. İyi bir okul ve iyi arkadaşlıklar edindiğim için şanslıyım.

Siz mesleği kime devredeceksiniz?

Amacım işletmemi çocuklarıma devredip, kuşaktan kuşağa süren bu geleneksel ürünün tadında bir değişiklik olmadan, taviz vermeden sağlamaktır.

“

Şehrimiz her ne kadar bir sanayi ve ticaret şehri olsa da Gaziantep denince akla gelen ilk ürün baklava ve fıstıktır.

”

Özgeçmişinize “Veri merkezini yeniden tanımladı” ifadesini ekleyin

HP ProLiant Gen8 sunucu o kadar akıllı ki veri merkezine ilişkin beklentilerinizi gerçeğe dönüştürüyor.

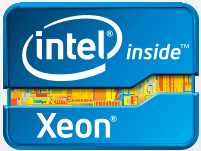
HP ProActive Insight mimarisi ile yeni nesil **HP ProLiant sunucular** veri merkezinizin performansını arttıracak 150'den fazla tasarım inovasyonu* sunuyor. HP ProLiant Gen8 sunucularla 6 kat artan performans, 3 kat artan sistem yönetim verimliliği ve artan işlevsellik süresi sayesinde IT inovasyonunu iş uygulamalarınızda hızla dönüştürebilirsiniz.

HP Bütünleşik Altyapıların Gücü Burada

HP ProLiant Gen8 Sunucular ile ilgili ComputerWorld'un videosunu izlemek için hp.com/go/proliantgen8_redefine adresini ziyaret edin.

Intel® Xeon® E5-2600 işlemci serisiyle çalıştırılan HP ProLiant DL360p Gen8ı ve HP ProLiant DL380p Gen8 sunucuları

*Ürünlerimizle ilgili kanıtlanmış iddialar hakkındaki detaylar için lütfen hp.com/go/proliantgen8_redefine adresini ziyaret ediniz.

Tüm hakları saklıdır © 2012 Hewlett-Packard Development Company, L.P. Burada yer alan bilgiler, önceden haber verilmeksizin değiştirilebilir. HP ürün ve hizmetleri ile ilişkili garantiler, söz konusu ürün ve hizmetlere ait açık garanti beyannamelerinde belirtilir. Bu belgede yer alan hiçbir bilgi, ek garanti olarak değerlendirilemez. HP, bu belgede yere alan teknik veya editöryel hata veya eksikliklerden dolayı sorumlu tutulamaz.

Intel ismi, Intel logosu, Xeon ve Xeon Inside isimleri, ABD ve/veya diğer ülkelerde faaliyet gösteren Intel Şirketi'nin ticari veya müseccel markalarıdır.

Ayvalara bakarak hava tahmini yaparsanız, ayvayı yersiniz!

Türkiye'ye meteorolojiyi sevdiren Prof. Dr. Miktad Kadioğlu ile çok keyifli bir sohbet yaptık. Hocamız, "Meteoroloji torna tesviye, ahşap doğrama işi değil" gibi yorumlarıyla konuları ilginçleştiriyor.

İTÜ seçimi nasıl oldu, hocam? Nasıl seçtiniz?

1976-80 Zincirlikuyu'daki İstanbul İnşaat Teknik Lisesi'nde yatılı okuyordum. Üçüncü sınıfta sınava girdim ve Sakarya İnşaat'ı kazandım ama beğenmedim. Aklımda İTÜ Mimarlık, İnşaat vardı. Sonra dördüncü sınıfta tekrar girdim ama 79-80 yıllarında sürekli anarşi vardı orada. Hiç ders mers yapamamıştık. Tabii biz Karadenizliyiz ya, tercihlerde

mutlaka müteahhitlik veya inşaat olacaktı.

Ama meteoroloji de hep ilgimi çekiyordu benim çünkü çocukluğumdan beri hep sellerle başımız dertteydi. Hep bu kadar suyun nereden geldiğini, havada nasıl durduğunu merak ederdim. Bizim büyüklerimiz 1929'da sel yüzünden Maçka'ya göç etmişler. Sonra birkaç kez Maçka'da sele maruz kalınca, İstanbul'dan önce

Adapazarı Akyazı'ya gelmişler. Akyazı'da Mudurnu Deresi'nde de selle karşılaşmışlar. Bizimkiler hep böyle derelere yakın yaşıyor işte.

O zamanlar Dilovası'nda bir evimiz vardı; onu da sel bastı. O zamanlardan hep havaya meraklıydım; gök gürültüsü, yıldırım, özellikle havadaki bu kadar suyun nereden geldiği... İnşaatın sonra da meteoroloji yazmıştım tercihlerde. Tabii

terör zamanında o kadar iyi ders yapamamıştık. Meteoroloji çıkınca sevinmişim. Gerçi çok paralı bir meslek gibi görünmüyordu ama merak ettiğim şeyleri öğrenecektim.

1980'de İTÜ'nün Maslak kampüsü daha yeniydi. Jandarma karakolu vardı. Burası kervan geçmez, kuş konmaz bir yerdi o zamanlar. 1980'de başlayıp 84'te de mezun oldum işte. Tam okula kaydolacağımız zaman darbe oldu tabii. O zaman burası Fen-Edebiyat Temel Bilimler Fakültesi'ydi. Fakültenin altında yemekhane vardı. Fazla bina yoktu tabii o zaman. Yemekhane kuyruğundaki çocukların hepsini tanıyordum. O anarşide gelip bizim okulu karıştıranlar onlardı (gülüyor). Yani yabancı bir yere gelmemiştim; çoğunu tanıyordum insanların.

Yurtdışında da bulundunuz. Oradaki üniversite camiası, akademisyen camiası İTÜ diye bir üniversite olduğunu biliyor mu sizce?

Evet, İTÜ yurtdışında biliniyor. Zaten yurtdışındaki bir üniversiteye başvurduğunuzda üniversite olarak bir tanınmışlığınız oluyor. Eski bir üniversite olduğu için çok öğrenci mezun etmiş. Bu öğrencilerin çoğu da yurtdışında okumuş ve orada başarılı olmuş. İTÜ'den çıkıp da başarısız olan yok gibi bir şey yani. Daha önceki İTÜ'lü ağabeylerimizin başarıları, bizim başvurularımızda büyük referans oluyor. Türkiye'nin diğer üniversitelerinden gelen öğrencilerle İTÜ'lüler arasındaki farkı çok iyi biliyorlar. Çünkü ben de gittiğimde görüyorum: İTÜ'lülerin çoğu ya araştırma görevlisi, ya hoca olup bir yerlere gelmişler.

Siz yurtdışında kalmak istemediniz mi?

Hayır. Ben Cuma günü mezun oldum, Pazartesi Türkiye'ye

geldim. Vatan millet Sakarya benim için. Şöyle oldu: Ben üniversite birinci sınıfta evlenmişim. Anarşi yüzünden ailem beni yurda yerleştirmiyordu, izin vermiyorlardı. Onlar da Almanya'da çalışıyorlardı. Ufak bir kızım da vardı. Ben hanımı aldım ve Türkiye'ye bir daha dönmedim. 6.5 sene falan kaldım ben orada. Türkiye'nin hep güzel yanlarını hatırlıyordum; Türkiye'den gelenlere simit ısmarlıyordum falan. Tabii sonra Türkiye'ye gelince bir şok geçiriyor insan.

Havaalanından çıkınca bakıyorsun, herkes simsiyah giyinmiş. Çok koyu giyiniyor Türk insanı. Binalara

bakıyorsun, sıvasız, çatısız, böyle bir acayip. Trafik üstüne üstüne geliyor. Yaya önceliği falan yalan, önce bir şok geçiriyorsun. Ben orada başarılıydım, iş teklifi bile gelmişti bana ama ABD bana yabancı geliyordu, ikinci sınıf vatandaşı gibi hissediyordum kendimi. Orada yürürken gördüğüm ağaçlar, kuşlar bizim değil gibi bir his kaplıyordu içimi. Bir de çocuklar da vardı yanımızda. Büyük kızım orada 4. sınıfa geçmişti. Bir tane kızım orada doğdu. O daha okula başlamamıştı. Büyük kızıma güya okuma yazma öğretiyoruz. "Kapı"yı "kapı" diye okuyor ama onun "door" olduğunu biliyor

İTÜ'lü olmaktan mutlu musunuz?

İTÜ çok büyük bir aile. İTÜ deyince millet bir fark ediyor seni; bir daha bakıyor sana. Ben ABD'ye gitmişim yüksek lisans ve doktora için. Burada aldığımız eğitim, matematik, fizik, bilgisayar v.s benim çok işime yaradı. Yani İTÜ'nün verdiği formasyon çok iyi geldi ama bizim ülkemizde çalışma disiplini yok. Azıcık çalışsan sana "inek" derler; hadi gel gezelim, derler (gülüyor). O rahatlık başka tabii. Gerçi İTÜ'de de o kadar rahat değilsin. Sosyal Bilimler okutan diğer üniversitelerde sadece vizeden vizeye çalışıyorlar. Biz yine daha disiplinli çalışıyoruz ama ABD'deki disipline gelince buradan daha başarılı oluyorsunuz o çark içine girdiğinizde. Yurtdışında pek problem çekmedim; bir tek yabancı dil problemi vardı. Onun dışında derslerde çok başarılı oldum. Hatta 90-91 öğretim yılında bölümdeki en iyi doktora öğrencisi seçildim ve ödül, sertifika verdiler bana.

İTÜ iyi şeyler veriyor insana. Bir kere çevre olarak çok büyük bir camia. Önemli bir tarihi geçmişi var, kurumsallaşmış, kendine özgü gelenekleri var. Kurumsallaşmamış, gelenekleri olmayan bir yerde çalışmak çok zor. İTÜ'de ne yapsanız, ne çıkacağını, nasıl sonuçlanacağını biliyorsunuz. İTÜ'nün diğerlerinden farkı, ben bakıyorum mesela, çoğu yerde inşaat bir bölüm, yani bir binadaki tek bir kat. İTÜ'de İnşaat Fakültesi başlı başına bir fakülte. Bir bakıyorsun diğer üniversitelerde Makine kendi içinde ufak bir bölüm, burada başlı başına bir fakülte. Yani İTÜ, eğitim, öğretim altyapısıyla çok büyük bir okul. İTÜ güncel kalabilirse, yani dünyaya ayak uydurmaya devam ederse, dünyayla beraber hareket etmeye, kendini geliştirmeye, kalite-kontrolle önem verdikçe, İTÜ çok önemli bir üniversite olarak devam edebilir.

Türkiye'nin en büyük problemi şu anaçlık duygusu, acıma duygusuyla iş yapmalar falan. Askerde öğrendiğim tek şey vardı işte, burada öğrencilerime de hep gösteriyorum o kağıdı: "Görevi ihmale sürükleyen merhamet, vatana ihanettir". Görevi en iyi şekilde yapıp anaçlık, acıma duygusuyla görevi aksatıyoruz... Ben uzun yıllar bölüm başkanlığı yaptım ve hep söylediğim şey: Öğrencinin seviyesine inmek değil, öğrenciyi kendi seviyemize çıkartmak gerek. Hedef bu aslında, biraz zorlama gerekiyor tabiri caizse. İTÜ bu şekilde devam ederse, dünyayı takip eder, dünyayla yarışırsa İTÜ iyi bir okul olmaya devam edecek tabii ama şimdi çok üniversite açılıyor, öğretim üyeleri falan... Tabii bir sürü problem de var Türkiye'de.

yani (gülüyor). Yani çocuk iki arada bir dereye kalıyor.

Kendinizi oraya ait hissetmediniz hiç o zaman?

Yok hayır, hissetmedim. Hep aklım Türkiye'deydi. Herhalde bizde biraz milliyetçilik var, Karadenizli olarak. Para mara benim için önemli değildi. İki tane arabam vardı orada. 450 dolara ilk arabamı almıştım. Ben profesör olana kadar Türkiye'de araba maraba alamamıştım (gülüyor). İlk arabam bozulunca bir tane daha aldım 1200 dolara. Arabanız var, yediğiniz içtiğiniz önünde, bir yaşam kalitesi var tabii ama onu paylaşamıyorsunuz, çoğalmıyor. Derdinizi kimseyle paylaşamadığınız için azalamıyor. Robotik bir hal de var. Sürekli çalış, çalış, çalış. Ben bilgisayar laboratuvarında çalışıyordum öğrenci asistan olarak. Derse gidip geliyordum. Yani bir gün şöyle gezeyim tozayım uzanalım, ellerini öpelim büyüklerimiz, öyle bir şey yok.

Mesleki açıdan bir şeyler kattı mı ABD size?

Tabii. ABD meteoroloji konusunda

dünyanın bir numarası. Dünyanın en şiddetli hava olaylarının olduğu yer aynı zamanda. Bilimsel olarak da çok ilerideler: okulların altyapısı, hocaları bakımından da çok iyi. ABD hava olaylarında bir laboratuvar gibi. Ben öğrenciyken Missouri Columbia'da okuyordum. Bizim etrafımız hortum vadisiydi. Kansas Oklahoma'ya doğru hortum avına çıkardık biz ABD'li arkadaşlarla. Hava tahmini yapar, hortumun patlayacağı yeri kestirir ve oraya gider konuşlarırdık ki fotoğrafını çekelim, kaydedelim diye... Otellerde kalırdık, iki kişi bir yatakta kalırdık öğrencilik günlerinde.

ABD tüm bu doğal afetlerin, hortumların merkezi gibi. O yüzden mi acaba bilim orada bu kadar gelişti?

Hem meteoroloji konusunda hem de genel bilim alanında çok başarılı ABD. Çünkü dünyanın en iyi insanlarını topluyor oraya, orada her türlü imkânı sağlıyor, bilime büyük önem veriliyor orada. Bilgi toplumu yani, bilgi çok önemli orada. Mesela hava durumu... Alışverişe gidecek teyzeden tut da, uçağını kaldıracak pilota kadar herkesi çok ilgilendiriyor. Orada 24 saat hava durumu veren kanal var kablolu TV'de. Bakıyorsunuz; ilçenin haritası var, haritada bir radar var. Yağış nerede başlayacak, nereye doğru gidiyor diye; herkes kontrol edip öyle dışarı çıkıyor. Çok ilgililer. Geç kalma gibi bir kavram da yok adamlarda. İşleri zamana bağlı, zaman para demek. O yüzden hep dakikler. O yüzden işlerini engelleyebilecek her şeyi, hava durumu gibi, çok iyi takip ediyorlar. Ve onları çok iyi geliştiriyorlar. Hayat çok daha hızlı bize göre ve zaman çok önemli. Bizde "saat 5'te gel" dersin adama, adam 5'te ancak yola çıkar. İngilizcede "at time", "on time", "in time" gibi sözcükler var; adamlar zamanı bile üçe bölmüşler. Bizde öyle bir şey yok.

Hatta adam erken gelse bile, "erken gelmiş de kurulmuş" diye dalga geçerler.

Türkiye'deki öğrencilerde en çok zorluk çektiğim şey de, zamanında iş yapma konusu... Biz, zamanında iş yapmayı öğretemiyoruz öğrencimize, insanımıza. Sınıfa zamanında gel, ödevini zamanında ver ama yok; son dakikaya bırakıyor. Uyanamadım, yolda kaldım, vs... Bazı hocalar var, 1 dakika geçse almıyor mesela sınıfa. E, ben alıyorum. N'oluyo o zaman? Sınıfa geliyor sallana sallana. Eskiden ben geç kalınca yüzüm kızarırdı, giremezdik. Şimdi ciddi kültür farkı var yani. Hani sanki bizim yaşımız geçiyor da öğrenciler aynı yaşta kalıyor gibi. Aradaki makas büyüyor. Sonra geliyor çocuk, niye geç kaldın, diyorum; sabaha kadar DVD seyrettim hocam, uyanamadım, diyor bana. Çok normal bir şey yapmış yani (gülüyor). Allah Allah! Tabii çok büyük bir kültür farkı var.

Meteoroloji konusunda Türk insanı ne durumda?

Biz göçebelikten geliyoruz ama Türkiye'ye baktığımız zaman meteoroloji tabii çok gelişmiş değil. Bana göre halkın meteorolojiyi algılayışı da çok tuhaf. Mesela meteoroloji diyor ki, Pazartesi yağacak; yağmadı, bir şey demez. Hafta içi tüm gün yağış beklenir, yağmaz, Cuma günü yağış tutar. O zaman da der ki, bak bunu Pazartesi günü söylemişlerdi, der. O 4-5 gün hiç yağmamış ya, onun hesabını sormaz. Şimdi meteoroloji dese ki, yarın fırtına kopacak İstanbul'da. Ertesi gün kopmasa fırtına, sevinir millet; niye fırtına kopmadı diye hesap sormaz yani. Türk insanı, yarın güneş olacak, deyip ardından yağış olursa ona kızıyor işte! Ama her gün yağış olacak, de. Olmasın, onu kâr bile sayıyor. Böyle acayip bir meteoroloji anlayışı var. Türkiye'de yer, miktar gibi olasılıkları vermek yok. Çok

Sağlığınız için...

444 12 12

Kurulduğu 1995 yılından günümüze kadar, acil sağlık hizmetine bütünlük anlayışı içinde yaklaşan, oluşturduğu üstün hizmet kalitesi, donanımı ve yüksek müşteri memnuniyeti ile bir "marka" olan Medline Acil Sağlık, Türkiye'nin ilk özel mobil sağlık hizmeti sunan kurumudur. Günümüzün artan sağlık ihtiyaçları doğrultusunda, 2009 yılının ikinci yarısından itibaren bünyesine yeni hizmet alanları ekleyerek hizmet yelpazesini genişletmiştir. Sadece ambulans hizmeti vermekle kalmayıp, evde ve işyerinde tetkik, acil durumlarda lokasyon belirleme, eve doktor gönderme gibi hizmetleri de sunarak üyelerinin her koşulda yanlarında olmayı hedeflemiş olan Medline Acil Sağlık, 2011 yılında 3.kez, uluslararası Joint Commission International (JCI) tarafından hizmet kalitesi yenilenmiş Türkiye'nin ilk, dünyanın ikinci acil sağlık hizmeti kurumudur.

Medline Acil Sağlık alanında hangi hizmetleri vermektedir?

1995 yılından beri Türkiye'de acil sağlık müdahalesinin doğru eller tarafından yapılması ve böylelikle ağır sonuçların ortadan kaldırılması misyonu ile hareket eden Medline Acil Sağlık;

- Doktorlu Ambulans Hizmeti
 - Telefon ile Tıbbi Danışmanlık
 - Lokasyon Belirleme
 - 7/24 İlaç Temini
 - Hava Ambulansı Organizasyonları
- alanlarında hizmet vermektedir.

Medline Acil Sağlık, koruyucu, tedavi edici ve yaşam kalitesini artırıcı, "yerinde sağlık" olarak adlandırılan hizmetleri, bireylerin ve kurumların ayağına götürerek daha kolay faydalanabilmelerini sağlamaktadır.

- Evde Tetkik Hizmeti (Tahlil vb.)
- Evde Doktor Ziyareti
- Mini Checkup
- Diyetisyen Hizmeti
- Revir ve Sabit Nokta Sağlık Hizmetleri
- Sağlık Taramaları

Evde Sağlık Hizmeti kapsamında hangi hizmetler verilmektedir?

Medline Evde Sağlık, hizmetlerini 2011 yılından itibaren profesyonel bir anlayışla sunmaktadır.

- Evde 12/24 Saat Süreli Hemşirelik Hizmeti
- Evde Doktor Hizmeti
- Girişimsel Hemşirelik Hizmetleri
- Anne Bebek Sağlığı Eğitim Hemşirelik Hizmeti
- Diyabetik Hasta Eğitimi ve Bakımı
- Demans ve Alzheimer Hastası Bakım ve Eğitimi
- Onkoloji Hemşirelik Hizmeti
- Evde Güvenlik / Ekipman Organizasyon ve Eğitimi
- Yeni Doğan ve Bebek Güvenliği
- Fizik Tedavi ve Psikolojik Rehabilitasyon Hizmetleri
- Hasta Bakıcılık Hizmetleri
- Rekreasyon ve Respite Care Hizmetleri
- Telefon ile Tıbbi Danışmanlık Hizmeti
- Diğer Hizmetler

Hizmetlerimiz Hakkında
Detaylı Bilgi İçin:

0212 331 20 20

www.medlineacil.com

medline
acil sağlık | 444 12 12

genel bir veri var ortada. Eskiden daha da kötüydü. “Yer yer, bazı bazı” gibi kavramlarla veriliyordu. Şimdi hava durumundan azıcık anlayan bir insan, internetteki bir ton yabancı kaynaktan onları söyleyebilir aynısını. Şimdi Meteoroloji Genel Müdürlüğü’nde 3 bin adam çalışıyor. Bana yarın kaçta, hangi noktaya, kaç kg yağacağını söyleyebilmesi lazım. Yoksa ben de söyleyebilirim yarın yağacak veya yağmayacak diye. Türkiye bu sayısal aşamaya gelememiş bir türlü. Daha hâlâ kavramsal ve tanımsal böyle, betimleyici...

O teknolojimiz mi yok, hocam?

Türkiye’de zaten en büyük problem bu teknoloji işi. Teknolojiye para yatırıyoruz ama insana yatırım yok. Teknolojik açıdan alıyorsunuz 2-3 milyon dolarlık radarı, başına koyuyorsunuz bir teknisyeni. Şimdi adam onu anlayana, öğrenene kadar... Şimdi bir de şu oluyor: Eğitime başkaları gidiyor. Radarı alıyorsun, anlaşma yapıyorsun, ABD’ye müdürler gidiyor eğitime, ders notları teknisyene! (gülüyor) Tabii iki gün sonra o gidiyor, başkası geliyor yerine. Böyle bir süreksizlik var. Kariyer derdi yok, kariyer. Kimse demiyor ki, ben bu kurumda teknisyenlikten çıkıp müdürlüğe kadar yükselirim, bir ideal yok. Siyasetle, dışarıdan gelenlerle falan bu işler yürüyor. Gelenler de işi işte öğrenmeye çalışıyorlar! Şimdi mesela Meteoroloji Genel Müdürlüğümüz aslında inşaat mühendisi. İşte bilmem ne müdürü, işletmeci, iktisatçı...

Dünyada bunun örneği var mı, hocam?

Yok böyle bir örnek. Yani bizde var ya, liyakat, ehliyet gibi kavramlar. Bunlar hep dilimizde var, pratikte yok. Zaten Türkiye’ye de en çok zarar veren şey bu bence. Bütün kurumlar aynı şekilde, hiçbiri iş ehlinde değil.

“

Meteoroloji Genel Müdürlüğü’nde 3 bin adam çalışıyor. Bana yarın kaçta, hangi noktaya, kaç kg yağacağını söyleyebilmeleri lazım.

”

Her gelen işi işte öğrenmeye çalışıyor. O işi öğrendim derken başkası geliyor; süreksizlik de var. Mesela Vali Yardımcıları... Her ilde bir vali yardımcısı mutlaka afet işine bakar. Mesela İTÜ’de Afet Yönetim Merkezi müdürüyüm, hepimiz çalışıyoruz. Gidiyorsunuz, vali yardımcısına kendinizi tanıtıyorsunuz. Afet Yönetimi nedir, ne değildir, yaptığımız yayınları veriyoruz kaynak olarak. Adam afet yönetimini ve senin dilini anlamaya ve öğrenmeye çalışıyor. Derken, iki sene doluyor ve gidiyor. Yerine yenisi geliyor, hadi bakalım, sil baştan! Ben sayamadım artık vali yardımcılarını. Bu süreksizlik çok kötü. Kurumsal hafıza yok doğru düzgün arşiv olmadığı için. Hafıza yok, veri yok, uzmanlık yok. Bu şekilde Türkiye ayakta duruyor ya, şaşırıyorum! Afet yönetimi böyle, meteoroloji böyle, hepsi böyle yani! Dünyanın hiçbir yerinde siyasetle paralel gitmiyor bunlar, siyasetler değiştiğinde hiç bu kadar düşüş yaşanmıyor. Bir özel kalem müdürü, basın sözcüsü değişiyor, o kadar. Bizde her şey siyasete bağlı.

Eğer siyasetlerle bir yerlere gelebileceğin düzen içindeysen, okumaktan, kendini geliştirmekten ziyade, siyasetlerle uğraşsın; bizde de o yöne kayıyor hep insanlar. Yani kariyer yapmaya uğraşan kişi çok az bizde. Türkiye’de meteorolojinin problemi de

buradan kaynaklanıyor işte. Siyasileştirilmiş bir kurum olmuş.

Mesela Rıza Septioğlu’nu oraya Hava Bakanı olarak koymuşlardı bir dönem. Dalga geçilen bir kurum gibi bizde; seni meteoroloji müdürü bile yapmam, deniyor! Siyasiler arasında ne kadar önemsiz meteoroloji. Meteoroloji dünyada nasıl, onu da bilmiyor halkımız. Nasıl ki hapishanedeki bir adam orada doğup büyümüşse dışarıyı hayal edemez, bu da böyle bir şey. Bizim millet de meteorolojiyi hayal edemiyor. Yarın 3-5 derece deyince bunu meteoroloji sanıyor. Ondan sonra da, vay be nasıl bildiler, bir hafta önce söylemişlerdi, diyor.

Ben de çocukluğumda hatırlıyorum, yağmur yağacak dendiğinde yağmıyordu ama şimdi yağıyor.

ECMWF denilen Avrupa Orta Vadelî Hava Tahminleri Merkezi’nin üyesiyiz biz. Onların hava tahminlerini aktarıyoruz. Tabii o merkezdeki hava tahminleri ne kadar geliyorsa, bizde de o kadar geliyor. Ama tabii onlarda daha detaylı veriler var ama biz bu kadarıyla yetiniyoruz. Bizde tabii daha iyisini yapmak için uğraşılıyor ama yatırım yok, insana yatırım yok. Tek başına teknoloji olmaz. Meteoroloji Genel Müdürlüğü’nde 3 bin kişi çalışıyor, bunlardan 120 tanesi Meteoroloji Mühendisi. Yurtdışındaki büyük

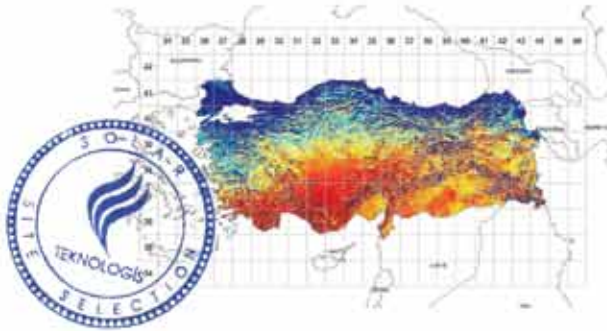

SOLAR LAB TURKEY®

Güneş enerjisi yatırımlarınızı en iyilerle yönlendirin.

- Türkiye'nin en büyük güneş enerjisi santrali (Gazi Teknopark GES)
- Türkiye'nin en güvenilir güneş enerjisi yatırımı karar destek sistemi (PVMap Turkey®)
- Avrupa'nın en kapsamlı fotovoltaik test platformlarından biri (Solar Lab Turkey®)

PVmapTURKEY®

Yatırım yerinizi birlikte seçelim...

- Alternatif yatırım yerlerinin tespiti
- Çok sayıda ölçütü içeren değerlendirme raporu
- Arazi edinim, tapu ve kadastro hizmetleri
- Standarda uygun ölçüm
- Fizibilite
- Başvuru dosyası hazırlama

Halk Enerji Yatırımları Üretim ve İnşaat A.Ş.
Çetin Emec Bulvarı | 1314. Cad. 19
Öveçler/Çankaya | 06460 Ankara - Türkiye
Tel: +90 312 236 1993 | Faks: +90 312 236 1963
info@halkenerji.com.tr

BOSCH

Yaşam için teknoloji

HE HALK ENERJİ

www.halkenerji.com.tr

SOLAR POWER SYSTEMS

merkezlere bakın, Avrupa'ya, en fazla 300 kişi çalışır meteorolojide ve bunların yüzde 90'ı da yüksek lisans, doktora seviyesindedir. Bizde meteorolojide yüzde 90'ı teknisyendir. Dünyada meteoroloji teknisyeni yoktur ama Türkiye'de meteoroloji teknisyenliği okulu açmışlar! Meteoroloji de matematik, fizik gibi bir bilim dalıdır; bunun teknisyenliği olmaz. Bu torna tesviye, ahşap doğrama işleri değil. Türkiye böyle bir yer işte. Bakıyorsun, bir helikopter düşüyor, askeri helikopter. Değişen hava şartları deniyor. Askeriye de meteorolojiye önem vermiyor. Ben ABD'de öğrenciyken arkadaşlarımla yarısı Askeri Meteoroloji'deydi; askeri de askeriye burs veriyordu onlara.

Mesela İTÜ Meteoroloji Mühendisliği bölümü 1952'de kuruldu NATO'nun isteği üzerine. 1952'den bu yana ben bir tane asker öğrenci görmedim bu bölümde. Tabii ki, silahın seçiminden hedef, taktik, operasyon planlarına kadar havaya bağlı. Zaten askeri istihbaratın üçte biri de havadır. WET'tir - weather, enemy, terrain'dir. Hava, düşman ve arazi: Hava bir istihbarat biçimidir çünkü.

Türkiye'nin en büyük problemi, bilgi toplumu olmadığımız için bilgi üretmek, üretilen bilgiye ulaşmak bizim için zor. Biz genellikle gözümüzle gördüğümüz şeylere daha çok önem veriyoruz. Böyle inşaat, bina, somut olacak, dokunabileceksin yani. Bilginin pek kıymeti yok yani. Meteoroloji de bilgi olduğu için pek mühim değil bizim için. Ama her şeye rağmen Türkiye geliştikçe önemi artan bir birim. Havacılık sektörü ve meteoroloji, gelişmiş ülkelerde çok daha kıymetli. Artık İTÜ Meteoroloji mezunları anında iş buluyor; meteoroloji mühendisi eksikliği var devlette, adam bulamıyorlar. Mesela kömür, doğalgaz, inşaat firmaları, Formula gibi büyük spor kulüpleri yurtdışında meteoroloji çalıştırır. Bizdeyse ancak TV'den takip ederler. Koskoca milyar dolarlık inşaat yapıyor, 3-5 günlük hava durumunu oradan alıyor. Kocaman inşaat sektöründeki çalışmaları koordine edecek, uzman çalıştıracak, şu noktada şu kadar gün yağacak, şu kadar gün yağmayacak, bu tür bir bilgi toplama anlayışı yok. Böyle mühendislik olmaz.

Kömürcü de böyle. Bana soruyor şimdi, bu kış nasıl geçecek abi,

ayvalar oldu bile, diyor. Şimdi ayvalara bakarak hava tahmini yaparsan, ayvayı yedin yani! Önümüzdeki altı ayın hava tahminine bakarak adam yatırım yapıyor, insan alıyor. Bizde o yok! Saldım çayıra, Mevlam kayıra. Bazen de palamut çok oldu diyor, lüfer bol, kış sert olacak gibi.

Peki bu söylenen sözlerin doğruluk payı var mı aslında?

Bazılarının var, evet. Mesela, eğer sabahtan gökkuşağını görürsen, o zaman o gün yağmur yapacak diyebilir, onun mantığı var. Ayvayla olacak iş değil tabii. Ağaç zaten çiçeklerini döküyor 2-3 gün sonra, nerede altı ay? Balıkla ilgili olarak da... Tabii balıkların yaşadığı belirli ortam şartları var. Uygun su sıcaklığı neredeyse oraya göç ediyorlar. Balık yok diye kış gelmiyor, hava değişmiyor. Sıcak ya da soğuk olduğu için balık olmuyor. Balık nereden bilsin! Dünyanın her yerinde buna benzer şeyler var. Buna "Poor Farmer's Almanac" deniyor. Yani "Fukara Çiftçinin Elkitabı" gibi bir şey. Adamlar binlerce yıl gözlemişler, Kasım ayında fırtınalar oluyor genellikle. İşte ona çaylak fırtınası demişler, kocakarı donları denmiş. Bunlar her sene aynı günde olmayabiliyor tabii. Şu anki meteorolojide bu sene kocakarı donu geliyor diyemiyorsun, 3-5 günlük yanılma büyük problem. Kuşlar, böcekler meteoroloji bilimi olmadan önceymiş.

Artık biyometeoroloji gelişti. Ne zaman nerede artacak insanın romatizması, ne zaman bunalacak, psikolojik sıkıntı artacak, nerede dikkatsizlik olacak, ne zaman doğumlar olacak tahmin edilebiliyor artık. Basınçla ilgili... Biyometeoroloji ile ninemizin romatizmasının azıp aşmayacağını 3 gün önceden söyleyebiliriz.

Küresel iklim değişikliği konusunda ne düşünüyorsunuz?

Küresel iklim değişikliği, şu anda

Afetlerden ders aldık mı?

Yok, ders aldığımız yok. Hep laf, icraat yok. Van depreminden sonra yapılan tek kanun değişikliği ne

oldu? Afet ve Acil Durum Başkanlığı var Ankara'da; Başbakan yardımcısına bağlı. O Başkanlık'taki Başkan'ın, Daire Başkanı'nın ve Başkan Yardımcıları'nın afetle ilgili tecrübesi ve bilgisi olmaması, aranmaması gibi bir torba kanunda bir madde çıktı. Aldığımız ders bu yani! Ne dersiyay? En büyük afet bu!

Kentsel Dönüşüm aslında kentsel yenileme, dönüşüm de değil. Kentsel dönüşüm dediğin zaman fiziksel, ekonomik, sosyal öğeleri de var bunun. Burada sadece binalar yenileniyor; bir bütün olarak dönüşüm yok. Sadece belirli yerlerde binaların yeniden yıkılıp daha yüksek katma değerli binaya dönüştürülmesi hedefi var. İşte onu da yaparken olaya bir bütün olarak bakmıyoruz. Bütüncül bakış orada yok. Düşün: adam dere yatağında ev yapmış ama çürük. Sen ne yapıyorsun? Onu yıkıp yeniden dere ayağına yapıyorsun. Sıfır giriş, bodrum kat altta. Şimdi ne olacak? Tamam, depreme dayanıklı ama sel basıyor. Bir de şimdi "selsele" dönüşüm lazım bize.

Mesela TOKİ'nin Samsun'daki evleri dere yatağında. Alt katları su bastı. Şimdi TOKİ buraya bina yaparken su basma seviyesi nedir diye hesaplamıyor. Zaten su basma seviyesi diye bir kavram var. O kavramın da içini boşaltmışlar, komik bir kavram olmuş o; su basmasıyla hiç ilgisi yok, adı öyle sadece. Adam gidiyor derenin dibinde çukur bir yerde su basma seviyesi 60 cm, gidiyorsun tepe bir yere, orada da 60 cm. Nasıl bir şey bu? Su araziye mi takip ediyor yani? Mantık dışı her şey. Heyelan bölgesi aynı, çığ bölgesi aynı. Bir de bu kanunda yıkımın nasıl yapılacağı anlatılmıyor hiçbir şekilde. Ben Japonya'da Afet Yönetimi eğitimi aldım. Beş sene gittim geldim; orada gördüğüm şey, nasıl yapılacak kalıcı konutlar, afetten sonra... Orada halk oturuyor ve kendileri karar veriyorlar, nasıl bir sokak ve bina istediklerine. Genellikle mevcut yapıyı, komşularını bile korumaya çalışıyorlar. Japonlar bir defa aksini yaptı çünkü: gençleri başka yere, yaşlıları başka yere dağıttılar; o yaşlıların çoğu açlıktan öldü. Çünkü öteki tarafta onları tanıyan, bilen bir toplum vardı, bağlar vardı, onlar yaşlılara bakıyordu. Yani bu işin sosyal tarafı var ve çok önemli.

Gerçi pek zamanımız da kalmadı aslında. Kentsel Dönüşüm'ün bir an önce yapılması gerekiyor, önemli. Şimdi İstanbul'da arama kurtarmayla afetle baş edilemez. Düşünsene, 50 bin bina çökecek. Sende 200 tane arama kurtarma ekibi var. Hadi diyelim 2 bin tane. Neye yarar ki 50 bin bina karşısında? Hadi buldun 50 bin kişilik arama kurtarma ekibi -ki dünyada örneği yok- ne yapacaksın insanlar öldükten sonra? Arama kurtarma öleni, sakat kalanı geri getirmez. 200-300 kişi kurtarırsın, en fazla... Afet Yönetimi arama-kurtarma değil. Yapılması gereken şey temelde riskin azaltılması. Ama bu risk yalnızca birkaç bina değil, binanın içi dahil. Mesela diyelim ki bir hastane gördün, çürük. Yıktın, yeniden yaptın. Yetmez ki. Deprem olduğu zaman içindeki cihazlar, röntgen makinesi kırıldıktan sonra bina sağlam kalmış, ne anlamı var? İçindeki eşyaları da düşüneceksin. Şimdi deprem oldu, doktorlar camlardan atladı, ne yapacaklarını bilmiyorlar panik anında. Yine olmadı! Yani bir tek binayla olmuyor afet hazırlığı. Yapısal ve yapısal olmayan diye ikiye ayırmak lazım, iki türlü bakmalı olaya. Mono bakıyoruz olaylara, tek taraflı ve parçacı.

Türkiye'de kimin sesi daha çok çıkarsa, Afet Yönetimi'nde onun dediği oluyor. Fay hatçılar diyor ki, 3 oradan 5 buradan geçiyor. Allah, sabah-akşam fayları konuşuyoruz! Faylar nereden geçiyorsa geçiyor, tamam, artık biliyoruz kaç parça. Şimdi Afet Yönetimi'nde en kötü senaryoya göre hazırlık yapmak vardır. Deprem şiddeti tartışılmaz. En fazla kaç olması bekleniyorsa ona göre hazırlanacaksın. Millet şimdi faylara dolanmış. Bazı yerlerde fay hatlarının yerlerini değiştiren ilçeler bile var. Belediye Meclisi toplanıyor, fay hattının yerini değiştiriyor kağıt üzerinden orayı imara açmak için. Saçma sapan işlerle uğraşıyoruz.

Biz bir de şunu ayıramadık: Halkın kendi yapması gerekenle yerel yönetimlerin ve hükümetin yapması gerekenler diye ayrı ayrı herkesin üzerinde düşen görevi yapmasını sağlayamadık. Herkes birbirinden bekliyor. Ben mesela konferanslarda soruyorum. Gece yatarken yatağının yanında dolap var, bakıyorsun musun o dolaba diyorum. Hiç düşünüyör musun eğer deprem olursa bu dolap üzerime devrilir diye... Bu duvarın yerini değiştireyim ya da duvara sabitleyeyim diye aklımdan geçiriyor musun? Yok diyor adam. Kendine faydası yok bu adamın. Ve sen gelip bu adamı afet müdürü yapıyorsun. Ankara'nın da gündemi farklı olduğundan böyle gidiyoruz. Ya da bir tanesinden de şu cevabı aldım dolabın yerini sorduğumda: Yok hocam, sorun değil, o tarafta eşim yatıyor. İyi fikir!

en büyük problemlerden biri. Dünyanın en büyük 3 problemi küresel iklim değişikliği, terör ve kalkınmamış ülkelerde nüfus artışı. Bazen çıkıyorlar, ben inanmıyorum, diyor. Bu inanç meselesi değil ki! Belgeye bulguya dayalı. Eh, bana göre

yok, diyor. Bu bana göre-sana göre bir şey de değil. Eğer bilgi ve belgen varsa bilimsel olarak ve bunu uluslararası bir dergide yayınlarsan tamam. Mesela biz TV'ye çıkıp konuştuğumuzda o bilimsel değil, filmsel bir şey. TV'deki konuşmalara göre bilim

olmaz yani. Bizim medya da bir acayip. Her fikrin bir karşıtını bulmaya çalışıyor. Horoz dövüşü gibi. 2x2=4 eder. 5 diyen biri varsa yanlış. Mikrofonu herkese de tutuyorlar. Prof. ve dr. unvanım var ama kalp operasyonu fikrim var benim de. Dinlerler mi dersin? Bir

konu popüler olduğunda hemen atlıyor, gazetelerden, oradan buradan aldığı bilgilerle çıkıyor, kullandığı kavramların anlamlarını bilmiyor. Hepsini birbirine karıştırıyor. Bir de unvanı var arkasına takılan... Bu akademik etiğe uygun da değil. Zaten bilim insanı neyi bilip bilmediğini bilen insan olmalı. Türkiye’de böyle. Basın da adam arıyor, ulaşılabilir, etiketli biri. Ağız olan konuşuyor, derler işte. İşte Türkiye’de durum bu hocam. Yavaş yavaş büyüyor. Tabii biz daha hızlı olsun istiyoruz ama... Liyakat, ehliyet, akıl, bilim olsun, Türkiye güçlü olsun ama biraz yavaş olacak galiba.

Şimdi bir bakıyorsun, her tarafta üniversiteler açılıyor. Adına “üniversite” demekle olmuyor ki. Oraya gençler, çocuklar gidiyor. Hükümet 2023 için havacılık sektörüne önem veriyor ve bu çerçevede Türkiye’nin her tarafında Meteoroloji Mühendisliği açılmaya çalışılıyor. 50 küsur yıldır tek bizim bölüm vardı ülkede. Başka yoktu. Şu anda Samsun’da, Erzincan’da her yerde Meteoroloji Mühendisliği bölümleri kuruluyor ama hoca yok. Acayip bir durum var ama ben anlamıyorum; Türkiye’nin havası böyle. Önemli konular havadan sudan bizde.

Peki hava değişimi yaşıyor mu sizce?

Tabii ki, bir hava değişimi var. Ekstrem, uç olaylar dediklerimiz artık üç katı gerçekleşiyor. Mesela Munich Re diye büyük bir sigorta firması var. Bunların elinde meteorolojik afet kayıtları var. 1960’larla 2000’li yılları karşılaştırıyorlar. 2000’lerdeki afet sayısı 60’lardan üç kat daha fazla. Ekonomik kayıtlar 9 kat fazla, 15 kat da sigorta kayıpları artmış durumda. Bugün dünyadaki bütün sigorta firmaları bu meteorolojik olayların da zorunlu sigorta kapsamına alınmasını istiyor. Karşılıyamadıkları için riski yaymaya çalışıyorlar. Hava

olaylarında bir değişiklik var tabii.

İklim değişikliği, olmayan bir şeyi oluşturmuyor; mevcut olan problemleri zorlaştırıyor. Yani daha şiddetlendiriyor, daha sık görülmesine ve daha uzun sürmesine neden oluyor. Bir de bölgeler genişliyor, daha büyük bölgeleri etkilemeye başlıyor. Uçlara kayıyoruz.

Halk arasında hep “doğa intikamını alıyor” denir. Siz böyle yorumluyor musunuz?

Yok öyle yorumlamam hiçbir zaman. Şamanizme kaymayalım.

Peki bu tamamen küresel iklim değişiminin sonucu mu, yoksa başka etkenler de var mı afetlerin artışıında?

Var tabii. Mesela nüfus artışıyla beraber yerleşimler artıyor, eskiden yerleşime açılmamış bölgeler şimdi yerleşime açılıyor. Gelmiş İstanbul’da yedi tepeye kurulmuş. Sonradan gelenler tepeler tutulduğu için derelere girmeye başlamış. Sonra sel oluyor, afet oluyor. Daha fazla

yerleşim alanları açıldıkça daha fazla maruz kalınıyor bunlara. Tabii biraz da geleneksel mimari, bilgi birikimi de yok oluyor. Mesela İhlamur Kasrı’nı yapan mühendisler, diplomasız, iPhone’suz, bilgisayarsız. Bu mühendisler İhlamur Deresi’ne İhlamur Kasrı’nı yaparken girişini bir kat yukarıdan yapmışlar. Su basma seviyesini yukarıda tutmuşlar. Şimdiki iPhone’lu, bilgisayarlı, diplomalı mühendisler, İhlamur Kasrı’nın etrafına sıfır giriş bina yapıyor. Yani su basma ihtimalini düşünmüyor, araya bir kat yapmıyor. Rantoloji akli geçiyor! Bizim köylerde de öyle. Eskiden Trabzon’da gençler bir yere bir şey yapacağı zaman yaşlılar yol gösterirmiş. Şimdi kafasına göre isteyen istediği yere yapıyor. Mesela bizim Samsun’da Çarşamba Deresi’nin taştığı Çarşamba Ovası’nda bir metre yükseliyor su. O yüzden evleri direklerin 1 metre üzerine yaparlarmış. Gelen su gelip geçer, bir şey olmazmış. Şimdi bu geleneksel bilgi, kültür de kalmadı. Birazcık medeniyet gerilemesi var. 1460’larda Kanuni ferman eyliyor Mimar Sinan’a: her metreyi, keseri eline alana inşaat yaptırma, diyor. Şimdi berberin bile diploması var. Müteahhidin yok. Önüne gelen adam inşaatçı. E tabuttan bir inşaat yapıyoruz kendimize. İnsanlara soruyorum: Marmara Depremi kaç kişiyi öldürdü, diye. Herkes bir rakam atıyor. Depremde kaç kişi öldü diye sormuyorum, deprem kaç kişiyi öldürdü, diyorum. Bir kişiyi öldürmüştü, o da bir fabrikanın bekçisi fay hattına düşüp ölüyor. Ötekilerin hepsini kötü binalar öldürdü, sabitlenmemiş eşyalar öldürdü ve insanların cahilliği öldürdü.

Biz konuştuğumuz kavramları hep ezberle kullanıyoruz. Deprem bu kadar adam öldürdü deniyor. Yanlış.

Çınarlı Bahçe TUZLA

İSTANBUL'DA YENİ HAYAT

İş Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı A.Ş.'nin Tuzla'daki yeni projesi Çınarlı Bahçe, sizi saygıye ruhunu yaşamaya davet ediyor. 1+1'den 4+1'e kadar farklı seçeneklerde dairelerin yer aldığı Çınarlı Bahçe, modern mimarisinin yanı sıra açık ve kapalı yüzme havuzları, spor tesisleri, yeşil alanları ve Tuzla Marina Projesine yakınlığı ile İstanbul'da yeni bir hayata adım atmak isteyenlerin tercihi olacak.

**SON
FIRSATLAR**

Satış Ofisi
İş Kuleleri, Kule Çarşısı 34330
4. Levent/İstanbul
Tel: 0212 325 48 00
E-mail: cinarlibahce@isgyo.com.tr

KAPTAN NİLDENİZ SÜTÇÜ ŞEN

Sekiz yıldır tanker tipi gemilerde kaptanlık yapıyor

Türkiye'nin ilk kadın kaptanlarından biri olan Nild Deniz Sütçü Şen, 1999 yılında İTÜ Denizcilik Fakültesi'ni kazandığında ailesinden kimsenin tercihinden haberi yoktu.

Denizcilik Fakültesi seçimi

Hep farklı bir meslek yapmak istemiştim. Üniversite sınavından sonra tercihler kitapçığını incelerken bulmuştum bu mesleği ve araştırdıktan sonra bana uygun olduğuna karar verdim. Ailemden kimse bu bölümü tercih ettiğimi bilmiyordu. Kazandığımda onlar da çok şaşırıp sevindiler. Denizi çok sevdiğim için tüm tercihlerim

denizcilik ile ilgiliydi. İTÜ Denizcilik Fakültesi Güverte Bölümü ilk tercihimdi.

6 kız öğrenci

1999 yılında girdim üniversiteye. Girdiğimiz ilk sene güverte bölümünde sadece iki, makine bölümünde ise sadece 4 kız öğrenci vardı.

Öğrencilik hayatı

İlk yılımda hazırlık bölümünde

üniversitenin Maçka Kampüsü'nde idik. İkinci yılımda Denizcilik Fakültesi'ne, Tuzla'ya geçtik. İlk yılımda yatılı kalacaktık fakat geldiğimiz sene yatılılık kaldırıldı. Ben de birçok öğrenci gibi Tuzla'da ev tuttum. Okul üniformalı ve o zamana kadar sadece erkeklerin gittiği bir okul olduğu için herkesin bize alışması ve benim de okula alışmam biraz zaman aldı. Fakat ders yoğunluğu ve

YENİ
NOKIA LUMIA 820

ŞİMDİ DEĞİŞİM ZAMANI!

DÜNYANIN YENİ TRENDİ NOKIA LUMIA 820.
TASARIMI RENKLİ, UYGULAMALARI YENİLİKÇİ, KULLANIMI
KOLAY. NOKIA LUMIA İLE SİZİN DE ALIŞKANLIKLARINIZ
DEĞİŞECEK. ÇÜNKÜ O'NUN GİBİSİ YOK. İŞTE BU, LUMIA.

İŞTE BU,
LUMIA.

 Windows Phone

NOKIA

okulun kendine özgü yapısı nedeniyle okul ve kampüste çok zaman geçirdik. Bunun mesleğimizi öğrenmemizde ve gelecekteki iş ilişkilerimizde büyük katkısı oldu. Kampüste yelken, kürek gibi faaliyetlerde bulundum.

Branş seçimi ve iş hayatı

Okuldan mezun olup, zabıtlık ehliyet sınavında başarılı olduktan sonra, M/T Chem Aries Gemisi'nde III. Zabit olarak çalışmaya başladım. Yaklaşık sekiz yıldan bu yana tanker tipi gemilerde çalışıyorum.

Şu an Genel Denizcilik firmasında kaptan olarak görev yapmaktayım. Bu meslekte özellikle Türkiye'de benim gemiye ilk çıktığım sırada kadın çalışanın, pek olmaması sebebiyle bir çok zorluk yaşadım. Özellikle bir üst kademeye yükselirken oldukça fazla zorluk çektim. Şirketler, genellikle bunu riske girmek gibi olarak değerlendiriyorlardı. Denizde çalışırken birçok kişiden 'Yapamazsın... Çok zor' gibi tepkiler aldım ama bunlar

beni yıldırmadı ve sonunda mücadelemın karşılığını aldım. Bu meslek oldukça erkek egemen bir meslek olduğu için sürekli böyle tepkiler alıyorsunuz. Kimilerinin önyargılarını kırmak zor olsa da işinizi severek yaparsanız insanların önyargılarını kırmak

kolaylaşıyor.

Kime tavsiye ediyor

Bağımsızlığına düşkün ve dayanıklı hemcinslerime bu mesleği öneririm mutlaka. Hayatınızı ve bakış açınızı oldukça geliştiren ve değiştiren bir meslek.

Kılavuz kaptan benim kaptan olduğuma inanmadı, gemiden inene kadar özür diledi

Amerika'da Portland Limanı'nda yanaşma manevrası için gemiye kılavuz kaptan aldık. Köprü üstüne çıktıktan sonra kılavuz kaptana, yapacağımız manevra ile ilgili bilgi almak için sorular sordum o da bana açıklamalar yaptı. Bu bilgi alışverişi kılavuz kaptanlar ile geminin kaptanı arasındaki rutin bir prostedir normalde.

10-15 dakika kadar kanalda ilerledikten sonra ben hala bilgi almak için ara ara sorular soruyorum ve geminin durumu ile ilgili bilgiler veriyordum. Kılavuz kaptan; "Size bir şey sorabilir miyim, acaba gemideki göreviniz nedir?" diye sordu. Ben birden şaşırımdım. 'Kaptan olduğumu size söylemişim ilk geldiğinizde' dedim. Etrafa bakarak "Bana şaka yapmıyorsunuz değil mi?!" dedi.

Ben de, "Hayır. Neden öyle bir şey yapalım ki!" dedim.

'Daha önce yapmışlardı da, yaşıңыз çok genç inanamadım. Geminize geldiğimden beri düşünüyorum kim olduğunuzu' dedi ve inene kadar da özür diledi.

Gemilerde kadın olmak...

Kaptan Nild Deniz Sütçü ŞEN

Sevdiğiniz bir işi yapmak ve bu iş sayesinde geçinebilmek; ikisi bir arada olduğu vakit iş, 'İŞ' olmaktan çıkıyor ve mutluluk oluyor. İşte ben, bu yüzden belki de en mutlu kadınlardan birisiyim. Tutkularıyla birlikte, sevdiğim işi yapıyor ve yaşıyorum.

Başlangıç

Çocukluğumda denize karşı olan tutkum ve denizin ötesine ulaşabilme, öte dünyaları görebilme arzusu bana bu mesleği seçtiren. Üniversite sınavında yaptığım ilk tercihim olan İTÜ Denizcilik Fakültesi'ni kazandıktan sonra duyduğum mutluluğu anlatamam. Ailem de bu mutluluğumu paylaşarak asla bana engel olmadı ve destekledi. Bu güç benim karşılaştığım engelleri aşmamı sağlayan güçtür.

Üniversiteye girdikten ve stajyer olarak gemilerde seferlere çıktıktan sonra bu mesleğin gerçekte ne olduğunu öğrenmeye başlıyorsunuz. Denizci olmak, denizde yaşamak, denizi anlamak, gemiyi solumak nedir orada öğreniyorsunuz.

Meslek

Koşulsuz erkek egemenliğindeki bir işe, bir ortama giriyorsunuz. Yabancı madde gibisiniz o zamanlar. Sanki kurulu bir düzeni, olması gerektiğinden farklı bir ortama sürükleyen bir "istenmeyen"siniz. Kimisi alışık olmadığından korkarak, kimisi ise alışkanlıklarının bozulmasına duyduğu öfke ile karşılıyor sizi. Düşüncelerini de açık bir şekilde yüzünüze söylüyorlar. "Sen buraya ait değilsin" diyorlar.

Zaten tamamıyla zor olan bir mesleği daha da zor hale getiriyorlar. Burada, bu koşullar altında kuvvetleniyorsunuz, geliyorsunuz. Bir insanın neler yapabileceğini o zaman çok daha iyi anlayabiliyorsunuz. Benim bu meslekte ilerlemem, stajyerlikten zabıtlığa, zabıtlıktan kaptanlığa giden yolda yürüyebilmem kolay olmadı. Halen aktif olarak gemilerde kaptan olarak mesleğimi yapabiliyor olmama rağmen, meslek içinde bazı kişiler 'Yok olmaz öyle şey, kadından kaptan olmaz' diyebilme cesaretini gösterebiliyor.

Tepkilerin gelmesi benim için beklenendi ama beklemediğim şey; dünyanın dört bir yanını gören, yaşayan, tüm dünya görüşlerini algılayabilen son derece aydın insanlardan oluşan bir camia içerisinde ne yazık ki bu şekilde kapalı insanların da olabiliyor olmasıdır.

Benim için en büyük onur, bu fikre karşı olanların pek çoğunun fikirlerini

değiştirebilmektir. Şu anda denize çıkan kadın zabıtlar için benim gibi ilk kadın denizcilerin açtığı yol, çok daha engebesiz artık.

Gemi

Bir kez şunu söylemem gerek, kaptan olmak çok ama çok büyük bir sorumluluktur. Zabıtlığımda, ne kadar ağır olabilir ki diye düşünmedim değil. Ne zaman ki o rütbeyi hak ediyor ve o işi teslim alıyorsunuz o zaman anlıyorsunuz.

Siz o gemideyken ve seferdeyken yaptığınız iş ile bir oluyorsunuz ve neler yaşadığınızı, neler yaptığınızı fark etmiyorsunuz. Ta ki evinize döndüğünüzde insanlar sizin hikayelerinizi hayret ve şaşkınlık ile dinleyene kadar. O kadar tepki olunca, dönüp arkama ben de düşünüyorum; ben neler yapmışım diye!

Gemiyi kumanda ederken duyduğunuz özgüven ve konsantrasyon o an size bunları düşündürmüyor. Zaten en ufak bir güvensizlik size bu işi yaptırılmaz, omzunuzdaki o ağır sorumlulukları taşıyamaz, yıkılırsınız. Ne karşınıza çıkan istenmeyen olayları, ne de onlarla mücadelenizi o anları yaşarken düşünmüyorsunuz. Normal bir gün gibi hareket ediyorsunuz.

Belki geminiz buzların arasında sıkışıyor, belki geminiz demir tıyor ve sürükleniyor, belki operasyonel olarak en önemli ekipmanı bir anda kaybediyorsunuz, belki gemide biri yaralanıyor, insanın hiçbir önemi yok. Denizci olmak bu yüzden kolay değil. Herkes ne o kadar soğukkanlı olabilir, ne de o kadar sakin. Karşılaştığınız problem her ne olursa olsun, feryat etmezsiniz, o problemin üstesinden nasıl gelebileceğinizi düşünür ve hareket edersiniz.

Denizde bir denizci için önemli olan, her şeyden uzakken ve çoğu şeyden yoksunken, ortaya çıkan sorunun, elinizdeki imkanlardan ve imkansızlıklardan imkan yaratarak üstesinden gelmektir.

Ben de görevim süresince onlarca problem ile yüzleştim, ama ekibimle üstesinden geldik. Ancak tüm bunlar, genelde pek çok kara insanı için hayret uyandırıcı oluyor. Onların şaşkınlıkları sizi de şaşırtıyor sonra.

Gidilen Yerlerde Tepkiler

Bir kadın olarak dünya denizlerinde dolaşmak ayrı bir zorluk ama bir Türk kadını olarak dolaşmak çok daha farklı. Bir Avrupalı kadın denizci ile karşılaşması insanlarda çok fazla etki bırakmıyor bir Türk kadını ile karşılaşılması ile kıyaslandığında. Bizi olduğumuz gibi tanıyan ülke sayısının son derece az olduğuna inanıyorum.

Gittiğiniz limanlarda görev yapan gerek o devletin yetkilileri gerekse ajente gibi kurum ve kuruluşların çalışanları

görevlerinden dolayı binlerce denizci ile karşılaşılıyorlar.

Görev sürelerinde karşınıza çıkan kadınlar sadece gemi personelinin eşleri olmuş. O gemide, çalışan bir kadın ile karşılaşılmasını algılamakta zorluk çeken o kadar çok insan var ki.

Normalde gemi limanda iken bir iki defa gemiye gelip kontrolleri yapması gereken liman çalışanları, gemide bir kadın kaptan olduğunu duyunca onlarca kez gemiye geliyor sizi görmek için. İlginç olan her defasında farklı çalışanların gelmesi...

Kuzey Avrupa, Asya, Akdeniz, Afrika, Uzakdoğu, Kuzey ve Güney Amerika ülkelerinde gittiğim her yerde mutlaka bir şaşkınlık ile karşılandım. Birçoğu yanıma gelip kaptan ile görüşmek istediklerini söylüyorlar ama benim kaptan olabileceğimi akıllarına bile getirmiyorlardı. Benim kaptan olarak takdim edilemem ardından el sıkışırkenki yüz ifadelerini görmeniz lazım.

Uzakta Olmak

Uzakta olmak genelde her denizci için meslekteki dezavantajdır. Bu hasret, size günlük yaşantınızda çok değer vermediğiniz ya da görmezden geldiğiniz pek çok şeyin aslında ne kadar değerli olduğunu öğretiyor. Hasretin en güzel yanı, kavuştuğunuz an size hissettirdiği mutluluktur. Bir kadın olmak bu duygu açısından bence çok bir fark yaratmıyor. Hasretin kadını-erkeği olmaz. Kimisi eşini-ailesini, kimisi evini, kimisi sevgilisini, kimisi arkadaşlarını, kimisi köpeğini özler, ama özler.

Siz uzaklarda iken, telefonun ucunda konuştuklarınızın verdiği destektir önemli olan. Karada onları bekleyenlerden çok özlerler onları ve çok daha sıkı sarılırlar onlara. Küçük şeyler insanı mutlu eder derler ya, küçük küçük şeylerin bile ne kadar mutlu edebildiğini öğreniyorsunuz zamanla.

Diğer Kadınlar

Ne güzel ki artık dünya denizlerinde pek çok Türk kadın denizci var. Sadece kaptan olarak değil başmühendis, zabıt olarak görevlerini yapan Türk kadınlarının var olduğunu bilmek benim için çok güzel bir duygu.

Seda Turhan 4. kaptanlıkla başladı, gemi kaptanı oldu!

Seda Turhan, 2001 yılında stajyer olarak başladığı denizcilik kariyerinde 2010 yılında gelinebilecek son noktaya, kaptanlığa yükseldi.

Denizcilik seçimi

Okul seçimim bilinçli olmadı. Üniversite sınavı sonucu karar verdim. Okulu araştırdım. Standart bir şeyler yapmak istemediğimi biliyordum. Fakülteyi araştırınca olabileceğini düşündüm. Sonrasında her şey çok daha bilinçli olarak ilerledi. İlk deniz stajı sonrasında bu işi severek ve isteyerek yapabileceğimi gördüm.

Okula 2000 senesinde giriş yaptım. Benimle birlikte o sene kayıt yaptıran 30 kız öğrenci vardı.

Kampüs yaşamı

Bizim öğrencilik hayatımız diğer fakültelerdekinden daha farklıydı. Okulumuz hem üniformalı bir okuldu, hem de hiyerarşik bir düzeni vardı. Dolayısıyla pek üniversiteli gibi değildik. Bu düzenin neden gerekli olduğunu, denizde çalışmaya başladıktan sonra çok daha iyi anladık.

Bizim dönemimizde okul yatılı olmamasına rağmen çoğunlukla geç saatlere kadar okulda vakit geçirirdik. Dayanışmanın ve paylaşımın çok olduğu, sorunların kendi içimizde çözüldüğü ve biraz da dışarıya kapalı bir kampüste okuduk.

Branş seçimi

Fakültede denizciliği seçtikten sonra geriye hangi departman olması gerektiği sorusu kalmıştı. Yöneticilik tarafının

ağır basması, gemi ve personel idaresi, etkili insan ilişkileri, Güverte (şimdiki haliyle, deniz ulaştırma işletme mühendisliği) bölümünü seçmemde etkili oldu.

Nelerle karşılaştı

Okul sonrasında daha önceki 3 yıl boyunca stajlarımı (açık deniz eğitimlerimi) yaptığım firmada profesyonel anlamda çalışmaya başladım. 4. kaptan olarak başlayan denizcilik kariyerim "Gemi Kaptanlığı"na kadar devam etti. Böylelikle 2001 yılında stajyer olarak başladığım firmada 2010 yılında denizcilik kariyerinde gelinebilecek son noktaya

gelmiş oldum. Halen aynı firmada çalışmaya devam ediyorum.

Denizcilik zor bir meslek. Ben bu işi kadın veya erkek için zordur diye ayıramıyorum, keza zaman içerisinde bunun örneklerini de gördüm. Ama isteyen ve bu işi seven kişiler çok başarılı olabilirler. Kendine güvenen, fiziksel direnci, psikolojik dayanıklılığı olan ve bu mesleği isteyen hemcinslerime tavsiye ederim.

Özel ve farklı bir okul/meslek seçmemden dolayı iş ve okul hayatımla ilgili her anım çok özel ve unutulmazdı.

Fotoğrafçılık tutkunuz ise...

Doğru yerdesiniz.

Canon Fotoğraf ve Video ürünleri hayatı zenginleştirmeye devam ediyor.

Üstün Canon kalite geleneğinin ürünleri olan Dijital Kompakt ve SLR Fotoğraf Makineleri, Video Kameralar, Lensler ve Aksesuarlar yıllardır fotoğraf meraklılarının vazgeçilmez yardımcıları oldu. Fotoğraf profesyonellerini yaratım süreçlerinde özgür kılan bu kalite ve çeşitlilik, Neotech bayileri aracılığıyla sizlere ulaşmaya devam ediyor.

Canon Fotoğraf ve Video ürünleri Neotech farkıyla sizlere daha yakın.

Askeri bina diye yapıldı, ortaya bir saray çıktı!

37. sayımızda Taşkişla'yı Prof. Afife Batur anlatmıştı. Değerli hocamız bizi kırmadı, Maçka ve Gümüşsuyu'nun da öyküsünü anlattı. Hocamızın şu günlerde baskıya hazırladığı kitabı, yakında bu konudaki tek kaynak olarak raflardaki yerini alacak.

Maçka binasının yapımı ne kadar sürmüş?

Maçka Silahhanesi binası 1875 yılında Sultan Abdülaziz tarafından yaptırıldı. Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde çok sayıda belgeye ulaştım. Mimarının Sarkis Balyan ve Agop Balyan olduğunu biliyoruz. Agop Balyan daha çok çizim işlerini yapmış. Binaya ait bütün uygulamalar ise Sarkis Balyan'a ait.

Hatta yapılıp bittikten, emeğinin karşılığı olan parasını aldıktan sonra Valide Sultan tarafından teşekkür etmek için kendisine pırlantalı bir sigara kutusu hediye edildiği, dönemin gazetelerinde yazılıyor.

Maçka'nın olduğu yerde eskiden bir saray kalıntısı vardı. Arazi doğal olarak Sultan'a aitti. Sonra orada Harbiye Mektebi'nin İdadi kısmı için okullar açıldı. Fakat sonrasında silah depolama ve silahhane amaçlı bir büyük yapının yapılmasına karar verildi.

Ama Padiőah ile mimar arasında nasıl bir görüşme olduysa, ortaya gerçekten anıtsal bir yapı çıktı. Yani sıradan bir askeri depo yerine bir saray çıktı adeta. İç bölümünün kendine

özgü bir dekorasyonu vardı. Çift avluluydu. O avluların etrafında silah istiflenen yerler ve asıl oraların benzersiz bir dekorasyonu vardı.

Yanılmıyorsa 1955'te İTÜ'ye tahsis edildi ve oradaki bütün dekoratif malzemeler söküldü. Belki askerlere verildi ama ortadan kaldırıldı. Üniversite için dönüőtürülürken binanın dış yapısı korundu ama içi çok büyük ölçüde değiştirildi.

Kaç kez ve hangi tarihlerde restorasyon gördü?

Bildiğim kadarıyla, alındıktan sonraki dönemde Doğan Erginbaş yaptı restorasyonunu.

Bizim İTÜ arşivindeki malzemelerde Doç. Dr. Doğan Erginbaş'ın imzası var.

İTÜ'ye devrinden sonra hangi bölümler tarafından kullanıldı?

Hep değişti, belirli bir bölüm tarafından kullanılmadı. Önce Kimya ve Makine Mühendisliği'ydi. Sonra ihtiyaca bağlı olarak tahsisler değişti.

Maçka Kampüsünü mimari olarak değerlendirebilir misiniz?

Maçka Silahhanesi çok önemli bir bina. İstanbul'un en önemli anıtsal yapılarından biri. Topografik olarak Beşiktaş'tan, Akaretler'den yukarı çıkan ve Dolmabahçe vadisinden yükselen bir tepenin üst noktasında, manzaraya hakim bir konumda. Mimar, o konumu çok doğru bir bilgiyle değerlendirmiş. Yani konumu binayı güçlendirmiş, bina o konumu sergilemiş diyebiliriz.

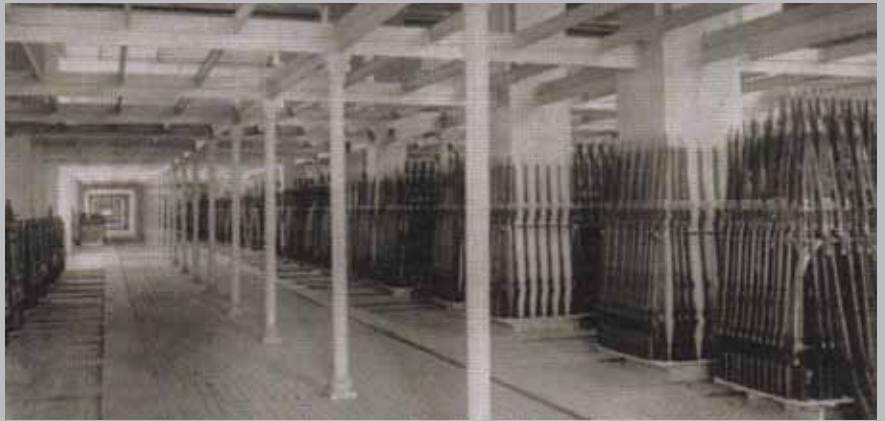
Sizce mimarlar binayı yaparken bu kadar uzun süre kullanılacağını düşünmüşler midir?

Mimarlar yaptıkları binaların hep ölümsüz olduğunu düşünürler. Ama o bina o haliyle, yani iç mekânıyla kalsaydı, bugün müze düzeyinde bir anıt olabilirdi. Yani, değiştirilmeseydi Arkeoloji Müzesi gibi anıtsal bir yapı olurdu. Ya da görkemli bir silah müzesi olabilirdi.

Askeriyeye verildiği tahmin edilen materyaller nasıl takip edilememiş? Bir ihmâl mi var?

O arada bir kopukluk olmuş olabilir veya bir isteksizlik daha doğrusu gerek duymama halî. Silahları tabii ki askerler alacaklardı ama binanın bütün iç donanımını, dekorasyonunu sökmek kanımca büyük bir hata.

Ne kaybettiğimizi görebilmeniz için oranın eski fotoğraflarını görmeniz lazım. Mimari olarak çok önemli bir yapı, iki tane

büyük orta avlusu var. Avluların üstü daha sonra kapatılmış.

Benim konumu açısından çok önem verdiğim bir yapı; dediğim gibi topografik konumunu çok iyi değerlendirmiş ve orayı tamamen dolduran bir boyuta sahip. Oradaki boyutlandırma çok önemli. Buraya küçük bir bina yapsaydınız kendini göstermezdi.

Acaba o dönemde yapımı ne kadar sürmüştü?

İnşaat çok uzun sürmemiş, 2 yıl kısa sürede bitirilmiş. Yanındaki karakol binasıyla beraber. Bugün karakol binası İTÜ İşletme Fakültesi olarak kullanılıyor.

Sizin eklemek istediğiniz bir konu var mı?

Ben de şu günlerde Maçka, Gümüşsuyu ve Taşkılla

binalarıyla ilgili olarak bir kitap yazıyorum. Oldukça geniş bir asistan desteği ile çok büyük çapta bir araştırma yapıldı. Orada bu binalarla ilgili çok detaylı bilgileri bulmak mümkün olacak.

Teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim.

ABET ölçülerini İTÜ'de en problemsiz geçen fakülteyiz

Mühendisname'nin bu sayısında İşletme Fakültesi'ni işliyoruz. Dekan Prof. Dr. Öner Günçavdı "İşletmenin mühendisliği olur mu deniliyordu. Şimdi artık dünyada, iktisadın mühendisliği, finansın mühendisliği var" diyor.

Kuruluş öyküsü

İşletme Mühendisliği Bölümü 1977 yılında, o dönemde İTÜ Temel Bilimler Fakültesi'nde bulunan İktisadi Gelişme ve Genel İktisat kürsülerinde görev yapan iktisatçı ve hukukçu hocaların inisiyatifiyle kurulmuş.

1910 yılında iktisat müderrisi olarak o zamanki adı Yüksek Mühendis Mektebi

olan İTÜ'de iktisat dersleri vermeye başlayan eski bakan Mehmet Tefvik Hamdi Biren'in yanında yetişen Prof. Dr. Reşat Nalbantoğlu ve sonrasında onu takip eden Prof. Dr. Zeyyat Hatipoğlu'nun girişimleriyle önce fakülte olarak kurulan bölüm, 1982'de gerçekleştirilen yüksek öğretim sistemi değişikliğiyle İşletme Fakültesi'nin çatısı altına girmiş.

1950 - 1960'larda Teknik Üniversite bir mühendislik okulu özelliğinde. Türkiye'nin kalkınma sürecine, vasıflı insan gücünü yetiştirme fonksiyonu İTÜ'ye veriliyor.

Ondan önce biliyorsunuzdur mühendisler var ama, o mühendislerle şimdiki mühendisler elma ve armut gibi farklı şeyleri temsil ediyor. Daha

çok yabancı mühendisler bu işin içerisinde. İnsan yetiştirmek içinde çok fazla alternatif yok.

Ancak 1960'lara gelindiğinde artık sadece üretmek değil, üretilenleri yönetmek de bir problem haline geliyor. Özellikle yönetici olacak mühendislerde başka ek becerilere ihtiyaç olduğu ortaya çıkıyor.

Bu şu anda da öyledir. Dünyada ve Türkiye'de mühendisler yapabilmekle ilgilidir. Bir iş yapılabilir mi, veya nasıl yapılabilir sorusunu sorarlar. Ama arkasından fizibilite ya da ekonomik olarak yapabilme sorusuyla çok fazla ilgilenmezler. En azından o dönemlerde böyleydi.

İşletme formasyonu, nosyonu önem kazanmaya başlıyor 1960'larda. Yönetici açığı had safhada. Dolayısıyla bu ihtiyaçların hepsi oraya da dayanıyor.

Mühendislere yönetim becerisini nasıl sağlayacaksınız? Amerikalılar çok yardımcı oluyorlar bu konuda Türkiye'ye; Sümerbank, Etibank gibi kurumlar inşa ediyorlar. Bunlar, mühendislerin istihdam edildiği yerler.

İktisat ve işletme dersleri

Amerikalıların yardımıyla Harvard benzeri İstanbul Üniversitesi İşletme-İktisat Enstitüsü kuruluyor. Mühendislere, sanayi-üretim pratiği olan kişilere yönetim becerileri kazandırmayı amaçlayan bir eğitim organizasyonu. Ve buralarda İTÜ'lüler eğitim almaya başlıyor.

Ama bu işletme-iktisat bölümlerinde ders veren hocaların bir bölümü de İTÜ'den. Çünkü İTÜ üniversite olmadan, 1910'dan itibaren

“

Mühendisler yapabilmekle ilgilidir. Bir iş yapılabilir mi veya nasıl yapılabilir sorusunu sorarlar.

”

iktisat ve işletme dersleri veriliyor. Mesela Osmanlı'nın son Maliye Nazırı Tefvik Bey ders veriyor.

Bu da tabii ki İkinci Meşrutiyet sonrasındaki eğitim reformuna dayanıyor. Beşeri birimler önem kazanıyor. Dolayısıyla işletmenin içerisinde iktisat, işletme hukuku gibi kavramlar geliyor. Teknik Üniversite'nin içerisinde iktisatçı, işletmeci ve hukukçulardan meydana gelen bir kürsü oluşuyor.

Sanayide sadece mühendislik değil, mühendisliğin sanayideki üretimde uygulamaları da yönetecek insanlar yetiştirmek için kurulan sanayi mühendisliği konsepti yavaş yavaş geliyor.

Makine mühendisliği içerisinde de o konsept evrilmeye başlıyor. Zaman zaman aynı konuda da çalıştıkları oluyor. Ama bu geçmişte çok göze batmamıştır diye düşünüyorum. Çünkü o dönemlerde üretmek çok önemli.

1960'lar ve 70'ler üretmenin esas olduğu yıllardır. Ne yaparsanız yapın üretin. Maliyet kısıtlamanız çok yoktur. Dünyada da yoktur. Petrol şokundan sonra maliyet kısıtlaması ve nasıl ürettiğiniz önem kazanmaya başlıyor.

Sanayi mühendisliğinde ve makine mühendisliği içerisinde geliyor. Oralarda çok değerli hocalar yetişiyor. Zaman zamanda işletme mühendisliğinin temelini oluşturan iktisatçılarla da bir arada işler yapıyorlar. Özel sektörde, şirketlerde, özel danışmanlık gibi.

Bütün bunları çeşitli şirketlerin arşivlerine girme imkanı bularak inceleyebildim. Bu hocalar bizim işletme iktisadını görünce; bu neden Almanya'da başka ülkelerde uygulanabiliyorlar. Mühendislik formasyonu

işletme formasyonunu içeren ayrı bir derece olamaz mı?

Biraz önce de vurgu yaptığım gibi yetmişlerin ikinci yarısında maliyet denilen şey petrol şokuyla önem kazanıyor. Ve üretmenin yanında nasıl üretmeniz gerektiği de önem kazanıyor. Burada bizim hocaların ortaya koyduğu vizyon önem kazanmaya başlıyor.

Çünkü daha iyi üretim teknolojileri seçilecek. Daha tasarruf edici üretimler yapılacak. Ama bunları kim yapacak? Maliyet muhasebesi 70'lerde Türkiye'ye girmiştir. Kaynağı da Sümerbank'tır. O dönemde finansman bilinmiyor. Zaten önemi de yok çünkü finansman piyasamız yok. Kontrollü bir rejim olduğumuz için yönetici daha çok sevk ve idare konularını bilecek. Çünkü yöneticiler mühendislerden çıkıyor. Ama mühendis olmak yetmiyor, işletme okur yazar olacak, satışı bilecek. Artık üretmek değil satış ön plana çıkıyor.

Maliyet kısıtlaması devreye girip, satış önem kazanmaya başlayınca iş gücü piyasası yeni

vasıflar istiyor. Ve o dönemde İşletme Fakültesi kuruluyor.

Türkiye'de bir ilk

Evet Türkiye'de ilk ama dünyada benzerleri var. Uzun yıllar boyunca işletmenin mühendisliği olur mu tartışması fakültenin temel sorunlarından biri oldu. Şimdi artık öyle bir noktadayız ki dünyada, iktisadın mühendisliği, finansın mühendisliği var.

Mühendislik bir şeyi inşa etmekle tasarlamakla ilgilidir. İşletmecilik ise organizasyonları tasarlama ile. İnsanlar sanıyor ki organizasyonlar standarttır, evrenseldir, tektir. Organizasyonu bir sokaktan başka bir sokağa geçince tasarlamanız gerekmeyecektir diye düşünüyorlar. Hayır, piyasa koşulları değiştikçe, düzenlemeler değiştikçe, kaynaklarınız, kullandığınız materyallerdeki koşullar değiştikçe, kısıtlarınız değiştikçe organizasyonlarınız değişir.

Firmaların üst düzey yöneticileri de değişmez değildir. Onlar geçmişte kalmıştır. Büyüyen ekonomide farklı yönetici istihdam ederseniz, daralan küçülen ekonomide ise farklı.

Aynı adamla devam etmezsiniz. Üst düzey yöneticiler modern dünyada belli dönemlerle görevde kalırlar. Çünkü farklı formasyonlar olur. Kimisi satışçıdır, kimisi finansçıdır. Yani bir tasarlama işi var. Üretim organizasyonunun, iktisadi

organizasyonlarının tasarım sorunu var.

İşletme ve mühendislik

Tabii ki bu iki meslek dalı arasında geçişler vardır. İnsanların kabiliyetleri, donanımları insanları farklı

yerlere getirir. Ben işletme mühendisliği okudum. Ama iktisatçıyım diyorum.

İşletme mühendisleri değişen çevre şartları, iktisadi, sosyal, yasal mevzuat doğrultusunda, sistemleri dizayn eden kâr

Fakültemizi Türkiye’de ve dünyada nasıl konumluyoruz

Bu konuda çok mütevazı olamayacağım. Bu üniversite çok iyi bir üniversite. Avrupa düzeyinde. Hatta Amerika’nın önemli bir bölümüyle rekabet edebilecek altyapıda bir üniversitedir.

Zaten bu konuda cevapları benim yerime ABET vermiş. ABET’i en problemsiz geçen fakülteyiz. Hani kılçıksız derler ya öyle. Dolayısıyla bu eğitim konusunda önemli bir göstergedir. Bunun yorumunu ben derginizin okuyucularına bırakıyorum.

Akademik olarak ise makalelere bakarım, bilimsel araştırmalara bakarım. İşletme Fakültesi, üreten bir fakülte. İşletme bölümünde işler sosyal bilim ağırlığı sebebiyle nispeten daha yavaş gider. Ama arkadaşlar üretiyorlar.

Endüstri mühendisliğinde araştırma görevlisinden profesörlere kadar çok yetenekli arkadaşlarımız var. Çok değerli çalışmalar yapıyorlar. Bunlar geçmişte bu kadar yoğun değildi. Şimdi artık dünya piyasasındalar.

Türkiye’deki danışmanlık ekonomisine katkıları açısından bakıldığında da çok stratejik yerlerde görev alan hocalarımız oldu.

Ayrıca önemli şirketler, önemli bankalar ziyarete geliyorlar. Kendi içlerinde bizimle birlikte akademi kurmak istediklerini söylüyorlar. Çok açık söyleyeyim bu istekler bizim dışımızda ODTÜ ve Boğaziçi’ne gider. Başka bir yer yoktur.

Türkiye’nin iletişim devleri, otomotiv sektöründeki devler bilfiil buraya gelip derslere girip, bizimle iş birliği yapmak istiyorlar. Problemlerini bir araştırma projesine çevirip, bizim yüksek lisans ve doktora öğrencilerimiz tarafından çalışılmasını istiyorlar.

Bütün bunlar yeterli mi dersenez, değil. Çok büyük potansiyel vardır.

Daha fazlası yapılabilir. Bu üniversite de ülke de daha fazlasını yapabilir ancak organizasyonları değiştirmek lazım.

YÖK ve üniversite mevzuatından bahsediyorum. Bu çatı bizi buraya kadar getiriyor. Bunun ötesine geçebilmemiz için yeni bir organizasyona geçmemiz lazım.

Bunu boşuna söylemiyorum. ‘Middle income trap’ yani orta gelir tuzağı denir. İktisadi bir kuraldır. Kişi başı gelirden 10 bin dolarlar seviyesine gelindiğinde organizasyonları değiştirmesiniz onu aşamazsınız. Bütün organizasyonları değiştirmelisiniz. Üretim ilişkilerini, bunları tanımlayan mevzuat anayasasını, devlet organlarını her şeyi yeniden tanımlamalısınız.

Bu Türkiye’nin gündemine önümüzdeki yıllarda çok daha fazla gelecek, çok konuşulacak bir konudur. Türk toplumu inanılmaz bir dinamizme sahip. Devlet aygıtımız bizi buralara kadar getirdi. Artık bunun ötesine geçeceğiz.

Dolayısıyla Türkiye bir büyüme modeline geçecek. Ama asıl konu mevzuatımızı, yasal çerçevemizi, üst yapıyı organize edemiyoruz. Onu aşmamız gerekiyor şimdi. Şu anda sancıları orada çekiyoruz.

Biz kendimizi dünya içerisinde bir yere oturtuyoruz. Müfredatımızı ve öğrencilerimize kazandıracığımız vasıfları da bu algılanan dünyaya uygun vasıflar olarak tespit ediyoruz. Dünya bağlantısı olmayan bir müfredatın bence başarı şansı yok. Dünya müfredatlarına dünyayı referans almak zorundasınız. Hem ülke ihtiyaçları hem dünya ihtiyaçları. Mühendislik pratiği de sizin mesleki pratiklerinizde her şeyde böyle.

“

İşletme Fakültesi bütün İTÜ fakülteleri arasında 4 ya da 5 arasında gider gelir.

”

odaklı veya başka bir amaç doğrultusunda sistemi organize eden, iş akışları prosedürlerini hazırlayan kişidir.

Prosesleri tasarladıktan sonra finansman prosesi nasıl icra edilecek? Yönetim nasıl icra edilecek? Yetki hiyerarşileri nasıl devredilecek? Kim neye karar verecek? Bunlar tasarlandıktan sonra artık o işleri icra edecekler devreye girer.

Mühendislik budur. Bunun için işletme mühendisliği deniliyor.

Fakültenin bölümleri

1982'de YÖK yasasıyla fakülte

olabilmek için en az iki bölüm şartı getiriliyor. O zaman Teknik Üniversite İşletme Mühendisliği ve Endüstri Mühendisliği olan İşletme Fakültesi'ne karar veriyor. Benim gördüğüm kadarıyla iyi de oluyor. Aralarında aykırı görüşler de olsa iki bölüm birbirinden çok şey öğreniyor.

Bölümlerarası farklar

Aslında söyleyebilmek çok zor. O kadar yakın iç güdüleri var ki. Biraz daha işletme pratiklerine yakın olan bölüm işletme mühendisliği. Ama açık söylemek gerekirse dünyada bu iki bölüm bir arada olmaz. Ya

endüstri mühendisliği ya işletme mühendisliği şeklinde bölümler var. İkisi bir arada olmuyor.

Piyasa şartları, Türkiye ekonomisinin değişen ihtiyaçları bu iki bölümün değişmesine yol açtı ve ilgi alanlarını da farklı yere getirdi.

Bakıyorsunuz endüstri mühendisliği bölümünde yönetim konularıyla ilgilenen arkadaşlarımız var. Çok da güzel yapıyorlar. Çünkü yönetim sadece sosyal bir olay değil ama işletmede süreçlerin tasarlanması, yönetim pratiklerinden mikro düzeyde uygulamaları var. Sayısal uygulamaları var. O konularda bizim arkadaşlarımız son derece iyi eğitilmiş.

Ergonomi, yön eylem, üretim süreçlerinin planlanması gibi konular var. İki dal bazen birleşip bazen ayrışabiliyorlar. Mesela finansman endüstri mühendisliğinde yok, işletmede var.

Ama finans öyle bir konu haline geldi ki inanılmaz bir matematik bilgi birikimi gerektiriyor. İktisat da çok matematikseldir. Mühendislikler kadar hatta mühendislikten daha fazla ileri düzeyde matematik kullanır.

İktisatçılığım

Evet doktoram, yüksek lisansım iktisat. Yıllardır iktisat konusunda yazıyorum. Kitaplarım, makalelerim hep iktisat konusunda. İşletme mühendisliği okudum. Onu değiştirecek bir şey yok. İyi de oldu. Çünkü orada aldığım analitik düşünce yapısı benim iktisat alanında başarılı olmama imkan sağladı.

İşletme mühendisliğinden çok iktisatçı çıkmıştır. Çok başarılı iktisatçılar vardır. Hem

Türkiye’de hem de dünyada.

Fakülteden rakamlar

Her iki bölüme toplam 110 öğrenci alıyoruz. İşletme Mühendisliği’nin içerisinde 3 tane lisans programı var: İşletme mühendisliği programı, SUNY New York ile ekonomi programı ve işletme programı. Bunlar SUNY ile yaptığımız çift diplomalı programlardır.

Endüstri Mühendisliği’nde de iki programımız var: Endüstri mühendisliği lisans ve CU üniversitesiyle birlikte çift diploma programı. Bunlar paralı programlardır. 2 yıl yurt dışında, 2 yıl burada okuyor öğrenciler. Bu, Teknik Üniversite’de başarılı uygulamadır. Öğrenciler açısından ve karşıdaki partner olduğumuz üniversiteler açısından da başarılıdır.

Yüksek puanla öğrenci alınıyor. Talep gören programlardır. Kontenjanları da doludur. Zaten Teknik Üniversite markası başlı başına bir avantajdır bu programlarda.

Tercih oranı

İşletme Fakültesi bütün İTÜ fakülteleri arasında 4 ya da 5 arasında gider gelir. İki yıl önce en yüksek puanlı öğrenci Endüstri Mühendisliği’ne girmişti.

İTÜ’de en yüksek puanla öğrenci alan fakülteler arasındayız. Bir Elektrik-Elektronik Fakültesi alır bir de burası.

Mezunlar nerelerde çalışıyor? Türkiye gibi bir ülkede üniversiteye insanlar çocuklarını gönderiyorlar, ardından iş düşünüyorlar. Biz iş garantili bir bölümüz. Bizim öğrencilerle iş sorununuz 3. sınıfta başlıyor. Çünkü mezuniyet sonrasında değil 3. sınıfta çalışmaya

başlıyorlar. Sonra biz çocukları okula çekmeye çalışıyoruz.

Çalışma alanları

Size tavsiyem endüstri mühendisliği kongresi ve işletme mühendisliği kongresine gelin. Şubat ayında endüstri mühendisliği, mart ayında işletme mühendisliği yapar. Bunlar öğrenci kongreleridir. Gözlemleyin. Derginiz için de çok güzel olur. 11-12 yıldır yapılır. Çok büyük öğrenci organizasyonlarıdır. Tamamen öğrenciler yapar. Türkiye’nin en üst düzeydeki insanları gelir oraya. Genel müdür düzeyinde, bakan düzeyinde katılımlar olur.

Bölümlerarası çekişme

Benim öğrencilik yıllarımı hatırlıyorum. Çok oluyordu. Maçlarda falan bazı fanatik arkadaşlar olurdu. Son yıllarda sevinerek görüyorum çok güzel olmaya başladı.

Hani ‘kız alıp vermeye başlayınca akrabalık olur her şey çözülür’ derler. Şimdi hepsi bir aradalar. Arkadaşlar.

Referans alınanlar

İTÜ’lüler olarak Boğaziçi’ni referans almamız. Mühendislik

okulu olduğu için ODTÜ’yü alırız. Yıldız da mühendislik okuludur ama onlar bizden sonra geldikleri için lig olarak aynı yerde değiliz.

ODTÜ’de olmayan mühendislikler Teknik Üniversite’de var ve onların liderliğini Türkiye’de İTÜ yapmıştır.

Yüksek lisans programları

Bizde iktisat yüksek lisansı var, işletme var, bir de işletme mühendisliği yüksek lisansı var. Ayrıca bizde bir de Executive MBA var. Türkiye’de ilk paralı Executive MBA’dır.

İşletme iktisadi vardı ama onun ayrı bir yasası olduğu için bir tarafa koyuyorum. Bizim bu konudaki mevzuatımız YÖK’e de referans olmuştur.

Executive MBA programı şu anda İstanbul’da öğrenci kalitesi itibarıyla de, sistem itibarıyla de en çok tercih edilen programdır. 150-200 kişi başvurur 60 kişi alınır.

İmparatorluk binası

Fakültemizin binası Mimar Balyan kardeşler tarafından yapılmış. Maçka, Taşkılla ve Gümüşsuyu gibi imparatorluktan kalma birkaç binasından biridir. Hepsisi de askeri amaçlarla yapılan binalardır. Biz bu değerli mirasın koruyuculuğunu yapıyoruz. Bu binalar bizi geçmişimize bağlıyor. Gözümüzün nuru gibi bakmak zorundayız.

Geçmişte biz daha iyi bakarız diyenler oldu ama kişilere tahsis edilmesini doğru bulmuyorum. Kampüsümüzü görüyorsunuz. Halka açık, toplumla iç içe. Türk vatandaşı burayı görüyor, soluyor. Otel olsa vatandaş içine girebilir mi?

ANADOLU'DAKİ İTÜ'LÜLER

İTÜİZDER, İTÜ'ye gönderdiği öğrencisini adım adım takip ediyor. Her sorunuyla ilgileniyor. Dernek Başkanı Süreyya Karaman'ı, yalnızca İzmirliiler değil, bütün İTÜ'lüler tanıyor.

İTÜİZDER (İZMİR İTÜ DERNEĞİ):

Teknik Üniversite'yi kazanan öğrencilerimizin arkasındayız

Derneğe 1976 yılından beri geliyorum. 1998 yılında Sn. Hüseyin Mumcuoğlu başkanlığındaki yönetimde göreve başladım. 2000 yılından beri Başkanlığı sürdürüyorum. Derneğimizin sekreteri Hanife Akfesli 1999 yılında göreve başladı. Çocuklarımızın Hanife Ablası, yalnızca sekreterlik yapmıyor. Bütün öğrencilerimizle ilişkilerimizi sürdürüyor.

Yönetimde kadın eli

Derneğimizin toplantıları, Yönetim, Denetim Kurulları'nın asil ve yedek üyeleriyle hep beraber 15-20 kişilik geniş bir heyet halinde yapılır. Asil, yedek ayırımı olmaksızın herkes eşit söz hakkına sahiptir. Ancak yönetimde kadın üyemiz çoğunlukta olduğu için son söz kadınlarındır.

Dernek kuruluşu ve yapılanlar

1949 yılında, o zamanki adıyla Yüksek Mühendis Mektebi'ni (İTÜ) bitirip İzmir'e yerleşen mezunlarımız derneğimizi kurmuşlar, kendi imkanları ile halen kullanmakta olduğumuz 5 katlı binamızı yapıp, mülkiyetini derneğe bırakmışlar.

3 katı kirada olan binamızın en üst iki katında dernek yönetimi ve lokalimiz var.

Cumhuriyet Meydanı'na geldiğinizde İzmir'in simgesi olan Atatürk heykelinin önünde durup başınızı sağa çevirirseniz, İTÜ MEZUNLAR DERNEĞİ tabelamızı görürsünüz. Ben binayı yapan

büyüklerimizden bazıları ile şahsen tanıştım. Derneğe gelir, lokalde bir bardak çaylarını içer giderlerdi. "Bu binayı kimler, nasıl yaptı?" diye sorduğumda sanki yalnızca basit bir boya badana tamiri yapılmış gibi, kendi isimlerini zikretmeden büyük bir alçakgönüllülükle "Halledildi! Yapıldı!!!" diye geçiriyorlardı. Muhteşem insanlardı, nur içinde yatsınlar.

Biz, ömrünü dolduran binamızı yenilemek istiyoruz. Ancak kurucularımızın hassasiyetini devam ettirerek hiçbir biçimde mülkiyetinde bir değişiklik olmadan, yine mezunlarımızın birlikteliği ile yeniden inşa etmek istiyoruz.

Dernek faaliyetleri

Derneğimizin çalışmalarını üniversite, mezunlar, öğrenciler ve kentimiz olmak üzere 4 başlık altında toplayabiliriz.

İlki üniversitemizle ilişkiler: Burası Teknik Üniversite'nin İzmir'deki kolu konumunda. Gülsüm Hanım, Faruk Bey ve Muhammed Bey Rektörlük dönemlerinde yılda en az 2 kez derneğimize gelirlerdi. İTÜ ile bağlarımız çok güçlüdür. Mezunlar Konseyi toplantılarına da İzmir'i temsilen aksatmadan katılırız.

Mezunlarımızla ilişkilerimize gelince, şu anda derneğimizin 320 üyesi var. Binanın en üst katındaki lokalimizin

İTÜİZDER öğrencisi Yakup Akyol

Ben Yakup Akyol, 21 yaşında zıpır bir genç girişimciyim. Türkiye'nin güzel ve sıcak şehri İzmir'de doğdum. İTÜ İzder'le tanışmam tamamen tesadüf ama sonuçları inanılmaz!

Dernekle özel bir dershanede İTÜ tanıtımı yapılırken tanıştım. O zamana kadar olan bilimsel çalışmalarımın bahsettim. Dernek çalışanları ikinci bir görüşme için beni dernek binasına çağırdı. O güne kadar İTÜ ile ilgili kafamda herhangi bir olumlu ya da olumsuz bir düşünce yoktu.

Henüz lise ikinci sınıfta tanıştığım dernek ile üniversite tercihlerine kadar sık sık görüştüm. İlk üç tercihim İTÜ oldu, şimdi 3. sınıftayım.

müdavimlerinin sandalyeleri bile değişmez. Hangi saatte ne içeceği, ne yiyeceği, kimlerle birç oynayacağı bile bellidir.

Dernekte toplanmanın ve lokaldeki faaliyetlerin dışında birlikte, belli aralıklarla yemekli fasıl düzenliyoruz. Geziler yapıyoruz. Geçen yıl mezunlarımızla Üniversitemizi ziyaret ettik. Kampüsteki konuk evinde konakladık, öğrencilerle birlikte yemek yedik, kampüsteki havayı teneffüs ettik, gecenin saat 03.00'ünde muhteşem kütüphanemizde çalışan öğrencilerimizi görüp onlara özendik. Yeni yapılan yurtları, laboratuvarları, kütüphaneyi gördük. Bu eserlerin yapımına maddi manevi katkı koyan, emeği geçen tüm mezun ve yöneticilerimize şükranlarımızı sunmak isteriz. Bu geziler üniversite - mezun arasındaki zayıflamış olan bağları yeniden kurmada çok önemli bir imkan; hep birlikte bunu yaygınlaştırmayız.

Hitit Üniversitesi Rektörü, Üniversitemizin eski Rektör danışmanlarından Prof. Dr. Reha Alkan hocamızın daveti üzerine 2012 Haziran ayında Çorum, Amasya yöresini gezdik. Yakın çevremize de geziler yapıyoruz.

Geçtiğimiz haftalarda bir pazar günü, bir otobüs dolusu arkadaşımız ve bir öğrencimizin annesi ile birlikte Kula'ya gittik.

Yine her yıl Ocak ayının 25 ya da 26'sında (öğrencilerin yarıyıl tatilinde) yaptığımız "İTÜ Balosu" var. Balolarımıza Rektörümüz, Üniversitemizden konuklarımız, mezunlarımız ve en güzeli 50-60 civarında öğrencimiz katılır. Baloda bir kızımız rektörümüzle ve bir oğlumuz rektörümüzün eşiyle dans eder. Rektörü, mezunu, öğrencisi ile 300-400 İTÜ'lü bir grubun gerçekleştirdiği balolarımız muhteşem geçmekte. Öğrencilerle ilişkilerimize gelince... Öncelikle bölgemizdeki lise öğrencilerine Üniversitemizi tanıtıcı çalışmalar yapıyoruz. Her yıl ilkbaharda İzmir, Aydın, Manisa, Denizli, Muğla illerindeki liselere İTÜ Tanıtım ziyaretleri düzenliyoruz.

Ziyaretlerimizde üniversitemizden yetkililer, mezunumuz, özellikle de gidilecek lise kökenli öğrencilerimizin ekibimizde bulunmasına gayret ediyoruz. Bu ziyaretlere ilave olarak dersane, tanıtım fuarı ve kariyer günlerine katılıyoruz. 2012 programında İzmir, Aydın, Manisa, Denizli, Muğla illerindeki 36 liseye gidip, 3 dersane, 6 fuar ve 3 de kariyer gününe katıldık.

Temmuz ayında LYS Sınav sonuçlarını öğrenen öğrencilere yönelik, mesleklerle ve İTÜ'yle ilgili bilgilendirme toplantısı düzenliyoruz. Bu toplantı için liselere, dershanelere afişlerimizi, broşürlerimizi asıyoruz, gazetelere ilan vererek tanıtım toplantısına davet ediyoruz.

Ağustos ayında İzmir, Aydın ve Manisa illerinden Üniversitemizi kazanan öğrencileri, telefonla

Soldan sağa: **Şenol Ayberk-İnşaat 1956**, **Seda Açıklın-Elektrik 1969**, **Şakir Ülkü-Elektrik 1959**, **Ceyla İnmeler-Gemi İnşaat 1998**, **Neşe Bozkır-Mimarlık 1981**, **Süreyya Karaman-Mimarlık 1973**, **Esin Ereğ-Tekstil 1990**, **Onur Öktem-İnşaat 2001**, **Sema Özey-Mimarlık 1973**, **Mehmet Cengiz-İnşaat 1962**, **Güngör Kaftancı-Mimarlık 1953**, **Hanife Akfesli**.

Sanat, Felsefe, Sosyoloji eğitimi vermeliyiz

Süreyya Karaman - Mimarlık 1973 (Başkan)

Teknik Üniversite öğrencilerinin felsefe, sosyoloji gibi beşeri dersler de almaları durumunda her yönleri ile daha da başarılı olacaklarına inanıyorum.

Cumhuriyet dönemine damgasını vurmuş Erbakan, Demirel, Özal gibi devlet adamları ile halen iş başında bulunan hükümetin Ulaştırma, Haberleşme, Enerji, Baraj, Savunma Sanayi gibi temel yatırımlarının yürütücüleri Teknik Üniversitelilerdir.

Belki biraz fazla iddialı gelebilir ama üniversitemiz ciddi teknik eğitime ilave olarak biraz da sosyal ağırlıklı eğitim verilebilseydi aynı mezunlarımızın yöneteceği ülkemizin çok daha iyi koşullarda olacağını düşünüyorum. Geleceğin Teknik Üniversiteleri başkalarına üretilmiş bilimi kullanan değil, kendi bilim üretip, ürettiğini ülkesi ve insanlık yararına kullanan ve yeterli sosyal donanıma sahip mühendis olmalıdır.

Sosyal bilimler de okutulmalı

Neşe Bozkır - Mimarlık 1981

İTÜ mezunlarına liderlik vasfını kazandırmak için teknik eğitimin üstüne sosyal eğitim verilmeli. Bizim zamanımızda da konferanslar paneller yoktu. Kendi sosyal çevremiz ve kendi maddi imkanlarımızla bunu yapmaya çalışıyorduk. Ana bilim dalının üstüne sosyoloji, felsefe ve sanat gibi dalların okutulmasının yararlı olacağını düşünüyorum.

Zorlu eğitim başarılı kılıyor

Seda Açıklın - Elektrik 1969

Teknik üniversite insana problem çözme kabiliyeti ve kendine güven veriyor. Bu, bence çok önemli bir özellik. Kendine güvenen ve neyin nerede olacağını bilen birisine bir parça da sosyal eğitim verildiğinde her şeyi yapabilecek konuma gelecektir. Çünkü çok zor bir eğitim sürecinden geçiyor. O süreçten sonra hangi dalda olursa olsun başarılı oluyorsunuz.

Mezunlar ile köprü sağlamlaştırılmalı

Şenol Ayberk - İnşaat 1956

Derneğimizin Başkanı Süreyya Bey sayesinde öğrencilerimizle çok güzel bir bağ kuruldu. Dernek sekreterimiz Hanife Hanım'ın da bu konudaki gayretlerine bir kez daha teşekkür ediyoruz. Ama ben bunu da yeterli bulmuyorum. Üniversitemiz ile mezunlar arasındaki köprü'nün de daha yoğun hale gelmesini istiyorum.

İnsanlık dersi de verilmeli

Ceyla İnmeler - Gemi İnşaat 1998

Ben de sosyal açıdan yeterli olmadığımız noktaların olduğunu düşünüyorum. Tam donanımlı çok iyi yetişmiş mühendis çıkarıyoruz ama, sosyal ve kültürel açıdan iyi yetişmiş, adab-ı muşeretle donatılmış, kendisinden başkasını da düşünebilen, nezih, saygı ve sevgi dolu insanları maalesef çok az çıkarabiliyoruz. Bence bu eksikimizi "insan olma dersi" olarak öğrencilerimize vermeliyiz. İnsan her konuda çok büyük gelişmeler gösteriyor ama bazen insan olmayı unutuyor. Bu, büyük eksiklerimizden biri.

Sosyal aktivitelerde artış var

Onur Öktem - İnşaat 2001

Ben 10 yılı geride bırakmış bir mezun olarak Gülsüm Hocamızın rektörlüğü ile birlikte okulumuzun sosyalleşmeye başladığını, bu konuda önemli adımlar atıldığını söyleyebilirim. Lisans eğitiminden sonra iki yıl yüksek lisans yaptım. Ardından iki-üç yıl daha kampüse gidip gelen ve yaşayan biri olarak eskiye nazaran sosyal aktivite sayısının arttığına tanık oldum.

Bir İTÜ politikamız olmalı

Esın Ereğ - Tekstil 1990

Her bölümü akredite edilmiş bir üniversite olarak gurur duyduğum üniversitemin Harvard, Oxford gibi isim yapabilmesi ve bunu tarihe kazınması için her daim devam ettirebileceği İTÜ Yönetim Yasaları olması gerektiğini düşünüyorum. Artık makro politikaları uygulamanın zamanıdır.

Yabancı hocalar tekrar getirilmeli

Güngör Kaftancı - Mimarlık 1953

Derneğimizin ve Mezunlar konseyinin çalışmalarını takdirle karşılıyorum. Özellikle yurt ve petek taşı projeleri çok hoşuma gitti. Benim mimarlık okuduğum yıllarda yabancı hocalarımız vardı. Emin Onat hocamız kendisi İsviçre'de eğitim almıştı. O günlerde yurtdışında mesleğinde zirveye çıkmış hocalar birer sömestrlik ders vermek için geliyorlardı.

Bunun şimdilerde çok azalmış olduğunu görüyoruz. Gülsüm Hanım Rektörlüğünde, 10 mimar arkadaşımızdan tekrar yabancı hoca için destek istedi. Çalışmalara da başlamıştı ancak bir süre sonra rektör değiştiği için bu proje orada kalmıştı. Ben özellikle bu konuda dernekten ve mezunlar konseyinden böyle bir girişimde bulunulmasını bekliyorum.

İTÜİZDER öğrencisi Bahar Gökmen

İTÜ öğrencilerini kanatları altına alan, bizler için sahip olduğu tüm olanaklarını sunan, maddi manevi varlığını her zaman yanımızda hissettiğimiz, İzmir'deki ikinci evimiz olarak bildiğimiz, "çocuklarım benim her şeyimdir" diyen İTÜİZDER... İTÜ Gönüllülük Kulübü 2006 yılında kurulmuş olup birbirinden güzel ve değerli sosyal sorumluluk projelerini içinde barındıran renkli bir kulüptür. Üye arkadaşlarımız ile yürüttüğümüz projeler ve gerçekleştirdiğimiz etkinlikler bizlere ortak bir şeyler yapmanın keyfini tattırıyor, sosyal sorumluluk çalışmalarının önemini kavratıp bu konuda çevremizde farkındalık yaratabilme şansını bizlere veriyor. Kulübümüzde gönüllü tüm arkadaşlarımız projelerinde ellerinden gelen özveriye göstererek toplum sorunlarına veya eksikliklerine değiniyorlar.

"Bir Başka Yol" kulübümüzün sosyal sorumluluk projelerinden biridir. Projemizin amacı maddi sıkıntılar sebebiyle dersaneye gidemeyen lise son sınıf öğrencilerine destek olmaktır. Proje işleyişinde yer alan yaklaşık 70 lise öğrencisi Cumartesi- Pazar günleri gönüllü arkadaşlarımızla birlikte ders işliyorlar. Ayrıca her öğrencimizin kulüple iletişimini sağlayan, onlara rehberlik eden, onlara abilik abalık etmeye çalışan danışman gönüllüleri var. Cumartesi- Pazar günleri öğle saatlerimizde öğrencilerimiz için öğle yemeklerinin temininde derneğimizin büyük katkısı oluyor. İTÜİZDER ailesine bizlere gösterdiği ilgi için çok teşekkür ediyoruz.

tek tek arayarak kutluyor, derneğimizde düzenlediğimiz "İTÜ'ye HOŞGELDİNİZ" toplantısına aileleri ile birlikte davet ediyoruz.

Üniversitemizin yetkilileri, mezunlarımız ve mevcut öğrencilerimiz, yeni kazanan öğrencilerimize ve ailelerine İstanbul, İTÜ, Yurtlar, Burslar hakkında bilgi vererek her yıl güncellediğimiz kılavuzları dağıtıyoruz.

Bu toplantılarda ailelere çocuklarının bizim de evladımız olduğu mesajını veriyoruz. Aileler ve çocuklar çok rahatlıyor.

Bu toplantıyı takip eden Ağustos ayı sonundaki Cumartesi günü eski ve yeni 300-400 arasında öğrencimizi otobüslerle Çeşmeye götürüp sadece bize ait olan bir teknede akşama kadar hocasıyla ve mezunuyla, öğrencilerinin bir arada kaynaşmalarını sağlıyoruz.

Bu çalışmalarımız 10 yıldır kesintisiz olarak devam etmekte olup geleneksel hale gelmiştir. Her yıl bölgemizden ortalama

360 öğrenci Üniversitemizi kazanır. Şu an için İzmir, Aydın, Manisa kökenli 2 bin 201 öğrencimizin kaydı var.

İşimiz bununla da bitmiyor. Okullar açıldıktan sonraki bir ay içinde Hanife abaları tüm öğrencilerimizi tek tek arar, derdi ya da problemi olup olmadığını öğrenir, her türlü sorunlarını öğrenci, mezun birlikte çözmeye gayret ederiz. Tüm öğrencilerimiz doğum günlerinde telefonla aranıp hal hatırı sorulur.

Şöyle bir örnek vereyim. Sabahın ikisinde bir öğrencimiz Taksim'de karakola düşmüş. Hanife ablasını arıyor. Haber alır almaz hemen, Gümüşsuyu'ndaki yurttaki kalan öğrencilerimize haber verdik. Hemen 4-5 öğrenci karakola giderek arkadaşlarına sahip çıktılar. Öğrencinin haklı ya da haksız olması ayrı konu. Ama biz her durumda öğrencimize arkasında olduğumuzu gösteriyoruz. Çocuklarımızı daha tercih yaptıkları andan itibaren yakından takip ederiz. İlk andan itibaren onlara özgür düşünceli olmalarını söylüyoruz. Siyasi görüşleri bizi ilgilendirmiyor. Biz

hepsine sahip çıkıyoruz.

Öğrencilerimiz de İTÜİZDER aracılığı ile, büyük bir ailenin parçası olduğunu biliyor ve bu da öğrencilerimizin üniversitemize olan aidiyet duygusunu geliştiriyor.

Biz çocuklarımızdan hiçbir zaman belge, kağıt istemeyiz. İTÜ'lü öğrencimizin sözü bizim için yeterlidir. Deriz ki “yarın imkanların el verdiğinde sana destek veren bu Derneği hatırla ve sen de bir çocuğun elinden tut.” Ne büyük gururdur ki hiçbir çocuğumuz bugüne kadar bizi incitmedi.

Kente dönük çalışmalarımız ise; Salonlarımızda Türk Sanat Müziği, Çok Sesli Batı Müziği, Tiyatro, Drama çalışmaları yapılmakta Resim sergileri açılmaktadır.

En yaşlı ve en genç üye

En eski üyelerimiz 1946 yılı mezunları olup en genç üyelerimiz ise 2012 mezunudur. İzmir'de İTÜ'lü genç mühendis sıkıntısı var. Birçok mezunumuz kendi işinde İTÜ'lü mühendis arıyor ama genç mezunlarımız ya İstanbul'da kalıyor ya da yurtdışını tercih ediyorlar. Örneğin sadece Umman'daki havaalanı şantiyesinde İTÜİZDER kökenli 6 genç mezunumuz çalışmakta.

Para meselesi

Aidat ve kira gelirlerimiz Derneğimizin genel giderlerini ancak karşılıyor. Mezunlarımızdan aldığımız destek ile 100 civarında öğrencimize maddi destek verdik ve olanaklarımızın el verdiği ölçüde vermeye de devam ediyoruz.

Teknik Üniversite mi, İTÜ mü?

1773 yılında kurulan ve Türkiye'nin teknik anlamdaki ilk üniversitesi olan Teknik Üniversite “çok önemli bir marka” değerine sahip. Ancak şimdi İTÜ deniliyor. Böyle köklü bir üniversite için bu kısaltma bizlere çok sıcak gelmiyor.

İstanbul İzmir'den her anlamda farklı!

İstanbul ulaşım, sanayi ve sosyal aktiviteler yönünden İzmir'den çok önde. Bu şehre ilk adımınızı attığınızda işlerin kolay olmayacağını farkına varıyorsunuz.

İTÜİZder beni İstanbul'da hiç yalnız bırakmadı. Konaklama, burs ve akademisyenlerle hızlı iletişim konusunda daima doğru adresleri sundu.

Başarılı gencin yanında bir mentor şart!

Gençler hep aydınlık fikirlerle dolu. Fikirlerin ayağını yere bastırarak iş ve bilimsel çalışmaya dönüştürecek olan ise sabırlı ve tecrübeli mentorlardır.

İTÜİZder, üniversitemizin laboratuvarının kalitesini, başarılı akademisyenlerini, İTÜ'nün üniversite sanayi işbirliğindeki yerini tüm Ege bölgesine tanıtıyor.

İTÜİZder aracılığı ile çok fazla İTÜ mezunu ile görüşüyorum, ufkum genişliyor, ticari anlamda iş yaptıklarım bile var.

Kaliteli kurumlardan başarılı öğrenciler çıkar!

Çok kısa bir zaman önce JCI (Junior Chamber International) Genç Girişimciler ve Mütteşebbisler Derneği'nin her yıl düzenlediği TOYP Türkiye'nin On Başarılı Genci yarışmasında “kişisel başarı” kategorisi Türkiye 1.si oldum. 2013 Dünya kongresinde (Rio'da yapılacak) ülkemizi temsil edeceğim. Bu ödülü almamda İTÜ'deki bütün kapıları hızla açmamı sağlayan İTÜ İzder'in büyük katkısı var.

Hedeflerimiz

Mezunlar olarak Teknik Üniversiteyi kazanan bir öğrencinin ekonomik ve barınma sorunlarını çözebilecek geniş bir planlama yapıp hemen hayata geçirmeliyiz. Öncelikle özellikle taşradan gelen öğrencilerimizi ilk üç yıl mutlaka yurtlarımızda barındırabilmeliyiz. Teknik Üniversite öğrencilerinin teknik eğitimlerine ilave olarak felsefe, sosyoloji gibi beşeri dersler de almaları durumunda her yönleri ile daha da başarılı olacaklarına inanıyoruz.

Derneğimizin uzun vadeli hedefi, İzmir'de özellikle bugünlerde “sakin şehir” olarak öne çıkan Seferihisar'da İTÜİZder Kampüsü'nün kurulmasını görmektir. Seferihisar Belediye Başkanı ile bu konuda üniversitemizin yetkililerinde bulunduğu bir heyetle bir görüşme yaptık. Sn. Başkan çok geniş bir araziye Üniversitemize tahsis edebileceğini söyledi. Bu kampüste yörenin ihtiyacı olan bölümler açılmasını ayrıca tüm ülkemizden Teknik Üniversitelerin yaz kış yararlanabileceği büyük bir İTÜ konaklama tesisleri ile yaşlılığımızı huzur içinde birlikte geçireceğimiz dinlenme evlerini gerçekleştirmeyi istiyoruz.

**Sefer
Yüksel**
HaberTürk Gazetesi
Finans Editörü

Tüketici kredisi faizlerinde düşüş komisyon engeline takıldı

Türkiye'nin kredi notunun yatırım yapılabilir seviyeye çıkmasının da etkisiyle Türkiye kelimenin tam anlamıyla 'rüyasında bile göremeyeceği' düşük faiz ortamını yaşıyor. Nitekim bankacılığın duayeni olarak bilinen Hüsnü Özyeğin'in faizlerin seviyesi ile ilgili geçtiğimiz günlerde yaptığı "Faizleri gördükçe bazen kendimi rüyada gibi hissediyorum" açıklaması da aslında durumu özetliyor.

Hazine tahvili faizleri yüzde 6'nın altına inerken, Türk Hazinesi dolar bazında 10 yıllık yüzde 3,47 gibi tarihi düşük seviyeden borçlandı. Bu oran ABD'den sadece 1,6 puan fazla. Hazine borçlanmalarında hal böyleyken, madalyonun diğer tarafına bakıldığında faiz düşüşünün özellikle tüketici kredilerinde yeterince kendini hissettirmediği göze çarpıyor. Nitekim BDDK Başkanı Mukim Öztekin de "Bireysel kredi faizleri gerçekten yüksek" diyerek bu duruma dikkat çekti. Bankalar reklamlarında aylık bazda ve masraf bindirilmemiş oranları duyurdukları için, faiz düşüşü kredilerde de kendini göstermiş gibi hissediliyor.

Ancak duyurulan bu oranlara masraf ve komisyonlar dahil edildiğinde ve yıllık bazda oranlara bakıldığında, Hazine ve Merkez Bankası faizlerindeki düşüşün kredi faizlerine yeterince yansımadağı görülüyor. Şöyle ki, tüketici kredilerine bakıldığında, ihtiyaç kredileri segmentinde yıllık faizler ortalama yüzde 16-17, otomobilde 13-14, konutta ise 12-13 seviyelerinde bulunuyor. Bu oranlar da tarihinin en düşük borçlanmasını yapan bir ülkeye göre hâlâ yüksek oranlar olarak göze çarpıyor.

Ücret ve komisyonlara sınırlama gelebilir

Peki bireysel kredilerde BDDK Başkanı'nın da dikkat çektiği bu oranlar daha da aşağıya gelecek mi? Bankacılar bu soruya çok net bir şekilde 'Hayır' yanıtını veriyor. Tüketici kredisi faizlerinin önündeki en büyük engelin ise son dönemde sık sık gündeme gelen ücret ve komisyon gelirlerinde yapılması düşünülen düzenlemeler.

Bankaların toplam gelirleri; faiz gelirleri ve faiz dışı gelirlerden oluşuyor. Ücret ve komisyonların içinde

bulunduğu faiz dışı gelirlerde kısıtlama gündemdeyken ve iç kaynak maliyetlerinin bir türlü ucuzlamadığı bir ortamda bireysel kredi faiz oranlarında herhangi bir düşüş beklenmiyor. Bankaların toplam gelirlerinin yüzde 13,8'ini oluşturan ücret ve komisyonlar, Eylül 2012 itibarıyla 11 milyar TL'ye ulaştı.

Maliyetler ve batık normale dönmeli

Aslında kredi faizleri enflasyona ve Merkez Bankası faizine göre yüksek. Ama bunun nedeni bankaların çok faiz kazanması değil, mevduat faizlerinin hâlâ yüksek olması. Mevduatın, munzam yüküyle birlikte bankalara yüzde 9'lar civarında maliyeti bulunuyor.

Bankalar, mevduatta vatandaşa enflasyon civarında net faiz verebilmek için stopaj yükünü de üzerlerine alıyor. Buna bir de küçülen bir ekonominin kredi batık yükünü hesapladığımızda, kredi faizleri de yüksek oluşuyor. Tüketici kredisi faizlerinin beklenen seviyelere düşmesi için iç kaynak maliyetinin ve batık oranının normale dönmesi gerekiyor.

ÇUKUROVA ISI SİSTEMLERİ

**ENDÜSTRİYEL ALAN
ISITMA SİSTEMLERİ**

**PROSES YAKMA
SİSTEMLERİ**

**KAFE, RESTORAN
ISITMA SİSTEMLERİ**

**STADYUM
ISITMA SİSTEMLERİ**

İTÜ Vakfı bugüne kadar 25 bin öğrenciye burs verdi

İTÜ Vakfı Genel Sekreteri Kenan Çolpan ile vakıf organizasyonlarını ve yeni projelerini konuştuk. Vakfın 2004-2012 tarihleri arasında İTÜ'ye parasal katkılarının toplamı, burslar dahil, 15 milyon lira.

İTÜ Vakfı'nın kuruluşu

İTÜ Vakfı, Üniversitemizi desteklemek amacıyla 1984 yılında, İTÜ'nün eski rektörlerinden Prof. Dr. Kemal Kafalı öncülüğünde, öğretim üyeleri ile mezunlardan oluşan bir grubun özverili çabaları ile kurulmuş öncü örgütlenmelerden biri. Vakıf yönetimi, kuruluş aşamasındaki gelişme, kaynak sağlama ve yatırım felsefesini belirlerken mensup, mezun ve öğrencilere hizmet verecek iktisadi işletmelerin oluşturulmasını ve ilk etapta tüm yatırımların

İTÜ yerleşkelerinde yapılmasını öncelikli hedefler olarak saptadı. Bu hedefler doğrultusunda kısa sürede önemli atılımlar gerçekleştirildi; üniversite tarafından kullanılmayan, değerlendirilemeyen birtakım yerleri (metruk bina, boş arsa) değerlendirerek yapı-şirket-devret modeli ile Sosyal Tesisler, Eğitim Tesisleri, Spor Tesisleri ve Kız Öğrenci Yurtları kuruldu ve bunların başta İTÜ camiası olmak üzere hedeflenen kitlelere hizmet vermeleri sağlandı. Üniversitemiz için prestij kaynağı olan ve sosyal

yapıyı güçlendiren bu tesisler için üniversite bütçesinden hiçbir harcama yapılmadı, tüm yatırımlar Vakfın olanakları ve bağışlarla gerçekleştirildi.

İTÜ Vakfı, bu tesislerin işletilmesi ile sağladığı gelirlerini İTÜ Rektörlüğü'ne ve bağlı birimlerine katkı, öğrencilere burs ve yurt imkanı olarak sunmakta; bu çerçevede her yıl ortalama 400 öğrenciye; karşılıksız eğitim bursu, barınma bursu, başarılı öğrencilere ve İTÜ'ye ön sırada giren öğrencilere ödülleri vermektedir.

Tesisler ve faaliyetler

İTÜ Rektörlüğü tarafından her biri 49 yıllığına İTÜ Vakfı'na tahsis edilmiş olup, İTÜ Vakfı tarafından yeniden inşa ve bakım-onarım-restorasyon çalışmaları ile mezun-mensup ve öğrencilere hizmet vermek üzere faaliyete geçirilen tesislerden Eğitim Tesisleri, Spor Tesisleri, Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu 2000'li yıllarda İTÜ'ye teslim edilmiştir. Maçka Sosyal Tesisleri, Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu ve Hisarüstü'ndeki Vakıftepe Restoran ise 2011 yılında 5072 sayılı kanun kapsamında, Mütevelliler Heyeti kararı ile İTÜ Rektörlüğü'ne devredildi. Bu tesislerden Maçka Sosyal Tesisleri, Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu, İTÜ Rektörlüğü'nce açılan ihale sonucu, İTÜ Vakfı iştiraki 3M ARGE A.Ş. tarafından 10 yıllığına kiralanarak işletilmeye başlandı. Ayazağa Kampüsü ve Maçka Kampüsü'ndeki otoparklar da yine 3M ARGE tarafından ihale ile alınmış olup, bu şirket tarafından işletiliyor.

Turizm-Otelcilik Sertifika

Eğitimi: 1991 yılında açılan İTÜ Vakfı Turizm Otelcilik Eğitimi faaliyetleri 2011 yılına kadar sürdü ve bu süreçte sektöre 900 civarında nitelikli turizm elemanı kazandırıldı.

Yayın Faaliyetleri: İTÜ Vakfı, kuruluş yılından itibaren yayın faaliyetlerinin içinde yer almıştır. İTÜ'nün eğitim-öğretim etkinliklerini desteklemek üzere inşaattan mimarlığa, elektronikten aerodinamiğe, matematikten müziğe, kimyadan fiziğe kadar pek çok disiplinde 50 civarında ders kitabı ile başvuru kaynağı niteliğindeki kitapların basımını gerçekleştirdi. Bilimsel-aktüel içerikli İTÜ Vakfı Dergisi ise periyodik olarak 1989'dan bu

İTÜ'ye yapılan katkılar

İTÜ Vakfı kuruluş yılından itibaren, Resmi Senedi'nde yer alan amaçlar doğrultusunda gelirlerinin %80'ini üniversiteye katkı olarak harcamakta. İTÜ Vakfı'nın 2004-2012 yıllarını kapsayan dönemde İTÜ'ye yaptığı parasal katkıların toplam değeri burslar dahil yaklaşık 15 milyon TL'dir. 2012 yılında İTÜ'ye yapılan katkı 2 milyon TL.

BURLAR VE ÖDÜLLER

Burslar: İTÜ Vakfı, en önemli amaçlarından biri olarak İTÜ öğrencilerinden maddi olanakları kısıtlı olanların eğitim giderlerine katkı sağlamak üzere karşılıksız eğitim bursu vermektedir. Kuruluş yılından bugüne kadar 25 bin civarında öğrenciye burs olanağı yaratılmış, 2012-2013 öğretim yılında 350'yi aşkın öğrenciye verilmekte olan burs miktarı 500 bin TL'yi aşmıştır.

Burslar her öğretim yılında 9 ay boyunca verilmekte olup, aylık burs miktarı minimum 175 TL'dir. Burs verilmek üzere şartlı bağış yapan mezun, mensup veya İTÜ dostları, dilerlerse burs miktarını kendileri belirlemekte, öğrenci seçimi veya fakültesi konusunda tercih yapabilmekte.

Barınma Bursu: İTÜ Vakfı ayrıca, her yıl, Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu'da kalmakta olan öğrencilerden maddi durumu yetersiz olanlara değişen oranlarda Yurt Bursu veriliyor. Bursiyer

öğrenci seçimi gerek İTÜ Rektörlüğü Burslar ve Yurtlar Ofisi gerekse İTÜ Vakfı'nca büyük titizlikle yapılıyor. Bu süreçte İTÜ Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Birimi'nden destek alınıyor.

İTÜ Vakfı son iki yılda, İTÜ öğrencilerinin büyük bölümünün yurt sorunuyla karşı karşıya kalması üzerine, Maçka Sosyal Tesisleri konaklama biriminin 16 odasını, gelirinin bir bölümünden feragat ederek, öğrencilerine tahsis etti.

Mezuniyet Ödülleri: Her öğretim yılı sonunda İTÜ'den mezun olan bölüm birincilerine geleneksel İTÜ Vakfı Ödülü olarak Cumhuriyet altını veriliyor. Başarı Ödülü: ÖSS sayısal yerleştirme puanına göre İTÜ'ye ön sırada giren öğrencilere verilen Rektörlük ödülleri İTÜ Vakfı tarafından destekleniyor. Ayrıca çeşitli spor dallarında İTÜ'yü temsil eden başarılı öğrencilere sporcu bursu veriliyor.

Bilim Ödülü: İTÜ Vakfı 1995 yılından bu yana, belirli aralıklarla bilimsel araştırmaları desteklemek amacıyla Bilim Ödülü veriyor.

En Başarılı Tez Ödülü: Yapı Malzemesi dalında yüksek lisansını yüksek başarı ile tamamlayan öğrencilere "Prof. Dr. Süheyl Akman Ödülü", yine bu dalda yüksek lisans ve doktora yapan öğrencilere "Prof. Dr. Ruhi Kafesçioğlu Burs ve Ödülü" veriliyor.

yana yayın hayatını sürdürüyor.

Hazırlık kitapları

İTÜ Vakfı şu günlerde yeni bir projeyi hayata geçiriyor. Üniversite hazırlık kitapları ve Lise 9-10-11. sınıf yardımcı ders kitaplarının basımı projesinde son aşamaya gelindi. İTÜ mezunları tarafından kurulmuş bir firma ile anlaşma sağlanarak, söz konusu kitapların İTÜ Vakfı Yayını olarak hedef kitleye ulaştırılması için imza atıldı.

Yeni bir uygulama olarak modüler sistemde yayımlanacak olan kitaplardan, ilk adımda tanıtım amacıyla 10 civarında modülün basımı gerçekleştirilerek 31. Uluslararası Kitap Fuarı'nda sergilendi ve büyük ilgi ile karşılandı. Müfredata uygun olarak hazırlanan ve 150 civarında modülden oluşan bu yayınların içerikleri, İTÜ öğretim üyelerinden oluşturulan

komisyonlar tarafından incelenmektedir. Her biri onay sürecinin ardından basıma veriliyor. Ocak ayında basım işlemi tamamlanarak tüm Türkiye çapında dağıtım yapılacak olan bu yayınlarımızın, büyük bir ulusal gazete ile hafta sonlarında dağıtım için de anlaşma sağlandı.

31. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'ndaki standımızda satışa sunduğumuz akademik yayınlarımız için gelen yoğun talep üzerine, bu yayınlarımızın daha geniş bir dağıtım ağı ile tüm illerimize ulaştırılmasını sağlayacak şekilde organizasyon çalışması yapılıyor.

Yayın konusunda hayata geçirmekte olduğumuz bu projeden sağlanacak gelirle, İTÜ'ye ve Burs Fonu'na daha fazla katkıda bulunulması,

akademik yayınlarımızın basımına daha fazla fon ayrılabilmesi hedefleniyor.

Kültürel Hizmetler Komitesi

İTÜ Vakfı Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi, mezun ve mensup eşleri ile öğretim üyelerinden oluşan bir grup öncü kadının girişimi ile 1989 yılında kuruldu. Kurulduğu yıldan bu yana gönüllülük esasıyla çalışan Komitenin küçük adımlarla başladığı etkinlikler zamanla büyük hedeflere dönüşerek İTÜ'ye kalıcı eserler kazandırmanın yanı sıra, camianın sosyal ve kültürel hayatına da yeni bir soluk getirdi. 1992 yılında yapımı tamamlanan Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu, Komite üyelerinin özverili çalışmalarının bir simgesi olarak bugün 50 kız öğrenciye barınma olanağı sağlıyor. Komite bugüne kadar düzenlediği sayısız klasik

Vakıf tesisleri

Arı Kovanı Restoran: Şık dekoru ve zengin mutfağı ile oturma düzeninde 200 kişi kapasiteli bir restoran. Bahar ve yaz aylarında bahçeye açılan terası ile birlikte kapasite 300 kişiye ulaşılıyor.

Çatı Café: Çatı katında panoramik İstanbul ve boğaz manzarasına hakim şık bir restoran. Oturma düzeninde 40 kişi kapasiteli. Bahar ve yaz aylarında terası ile birlikte kapasite 100 kişiye ulaşılıyor.

Konaklama: 3'ü süit olmak üzere 29 oda ve 57 yatak kapasiteli. Büyük bölümü Boğaz manzaralı odaların tümünde mini-bar, klima ve TV bulunuyor. Konaklama biriminden İTÜ mezunları ve birinci dereceden akrabaları, İTÜ Rektörlüğü ve İTÜ Vakfı konukları, İTÜ Vakfı Sosyal Kulüp üyeleri ve birinci dereceden akrabaları ile diğer üniversitelerin öğretim üyeleri öncelikli yararlanabiliyor.

Konferans salonu: 150 kişi oturma kapasiteli, bilimsel ve sosyal etkinliklere cevap veren bir salon. 117 m² ve 85 m²'lik (Kış Bahçesi) iki ayrı fuaye ile birlikte kullanılabilir.

Toplantı odaları: 15 ve 16 kişilik oturma kapasitesine sahip üç ayrı toplantı odası, paralel veya bağımsız mini toplantılar için alternatif sunuyor.

Yüzme havuzu: Sosyal Tesis bünyesindeki yarı olimpik yüzme havuzu, havuzbaşı restoran ve tenis kortu, Sosyal Kulüp üyesi İTÜ mezun ve mensuplarına sunduğu hizmetle önemli bir ihtiyaca cevap veriyor.

Kış Bahçesi: Konferans Salonu önünde yer alan 85 m² büyüklüğündeki Kış Bahçesi, fuaye olarak kullanımın yanı sıra, toplantılardan bağımsız olarak, mini sergiler ve kokteyller için de tercih ediliyor.

Ulaşım ve otopark: İTÜ Sosyal Tesisleri; Osmanbey, Taksim Metro İstasyonlarına, Beşiktaş, Kabataş Deniz Otobüsü İskelelerine ve Boğaz Köprüsü'ne 2-5 dakikalık mesafelerde bulunuyor. Tesise gelen konuklar, Kampüs içindeki tüm otoparklardan yararlanabiliyor.

müzik konserinde, İdil Biret'ten Suna Kan'a, Fazıl Say'dan Gülsin Onay'a, Cihat Aşkın'dan Burçin Büke'ye dünyaca ünlü pek çok sanatçımızı ve daha nice Türk ve yabancı sanatçıyı, müzik topluluklarını İTÜ camiası ile buluşturdu. "Burs Kampanyasına Destek" sloganı ile gerçekleştirilen bu konserlerin yanı sıra, gezi, sergi, tiyatro, panel, konferans, defile, yoga, briç dersi ve turnuvaları, resim kursları gibi etkinliklerden elde edilen gelirlerle İTÜ Vakfı Burs Fonu'na önemli bir destek sağlayan Komite, etkinliklerini halen aynı heyecanla sürdürüyor.

Komitenin birkaç yıldan beri sürdürmekte olduğu diğer hizmeti ise Ayazağa Kampüsü'ndeki Giysi Odası. Tekstil firmalarından temin edilen giysilerle, mezun ve mensuplardan temin edilen 2. el giysiler öğrencilere sembolik ücretlerle sunulurken, bu ihtiyaçlarına da katkıda bulunulmaya çalışılıyor.

Altın ve Gümüş Arı Ödülü

Bugüne kadar 25 bin civarında öğrenciye karşılıksız eğitim bursu sağlamış olan İTÜ Vakfı ile İTÜ Vakfı Sosyal ve Kültürel

Hizmetler Komitesi üniversiteye yaptıkları bu katkılar nedeniyle İTÜ Senatosu kararı ile 2011 yılında Altın Arı Ödülü'ne layık görüldü. Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi, 2010 yılında da Gümüş Arı Ödülü aldı.

İTÜ Vakfı Sosyal Kulübü

İTÜ Mezun ve mensuplarının İTÜ Vakfı Sosyal Tesislerinden yararlanmalarını sağlamak üzere kurulan İTÜ Vakfı Sosyal Kulübü'nün 4 bini aşkın üyesi bulunuyor. Sosyal Kulüp üyeleri, Sosyal Tesislerin tüm birimlerinden, Maçka'daki yarı olimpik yüzme havuzundan ve tenis kortundan öncelikli, restoranlardan ise indirimli olarak yararlanıyorlar.

Vakfın İştirakleri

3M ARGE A.Ş.: 2009 yılında kurulan ve İTÜ Vakfı'nın %48 hisse ile ortak olduğu 3M ARGE A.Ş., şirket tüzüğünde yer alan faaliyet alanlarında yeni projeler geliştirmek üzere çalışmalarını sürdürüyor. İTÜ Vakfı tarafından kurulmuş olan, ancak 5072 sayılı kanun gereğince İTÜ Rektörlüğü'ne devredilen Maçka Sosyal Tesisleri ve 100 kişilik Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu, İTÜ'nün açtığı ihale sonucu 3M ARGE

A.Ş. tarafından 10 yıllığına kiralanarak işletilmeye başlandı. ARGEM A.Ş.: 2005 yılında kurulan şirketin sermayesinin yüzde 48'i İTÜ Vakfı'na ait. 2005 yılından 2009 yılına kadar üniversiteye katkıda aktif rol alan şirket, yapısal düzeltmelerle çalışmalarını sürdürüyor.

OTAM A.Ş.: İTÜ Vakfı, 2007 yılında kurulan ve otomotiv teknolojileri alanında Ar-Ge çalışmaları yürüten OTAM A.Ş. (Otomotiv Teknolojileri Araştırma Geliştirme Sanayi ve Ticaret A.Ş.)'de %20 hisse ile kurucu ortak. İTÜ bünyesinde kurduğu milyon dolarlık yatırımlarla, sanayi ile işbirliği halinde otomotiv sektörüne yönelik yenilikçi çözümler üreten OTAM A.Ş. yürütmekte olduğu ulusal ve uluslararası projelerle İTÜ'ye gelir sağlamakta.

Projeler

İTÜ Vakfı, mevcut hizmetlerin dışında, Vakfı geliştirmek ve dolayısıyla üniversiteye daha fazla katkıda bulunmak amacıyla yeni projeler geliştiriyor. Bu çerçevede Gümüşsuyu Kampüsü'ndeki spor salonu bakım-onarım çalışmalarının ardından yeniden hizmete girmiş olup, Ayazağa Kampüsü'ndeki halı sahanın tekrar hizmet verecek duruma getirilmesi için çalışmalar sürüyor.

Yine Ayazağa Kampüsü içindeki stadyumun konser ve çeşitli organizasyonlarda kullanılabilmesi için çalışmalar yapılıyor. Bu kapsamda ilk operasyon tamamlanmış olup, 2013 yaz sezonunda, Pink Floyd'un efsanevi ismi Roger Waters konserinin İTÜ stadyumunda yapılması için anlaşma sağlandı. Bu konser için kapalı tribün dahil stadyum yeniden yapılandırılacak.

Hazırlayan: Timur SIRT

Türkiye'nin devleri veri merkezi rüyası

Veri merkezi konusunda dünya çapında projeye imza atacak Türkiye, rekabette öne çıkacak hamle için adım atmaya hazır. Geleceğin bilgi otobanı için telekom ve üniversitelerin devleri ortak proje için adım atmak zorunda.

Türkiye'yi bilişim sektöründe üst lige taşıyacak en önemli atılım Türk Telekom, Turkcell ve Vodafone Türkiye gibi devlerin işbirliğinden geçiyor. Ortak veri merkezi ve hukuksal serbest bölge projesi Türkiye'yi internetin yıldızı konumuna taşıyabilir. Ortak hayalin bir kaç dayanağı var elimde. Türk Telekom, Turkcell ve Vodafone'un bir araya geleceği ortak projede Türkiye'nin dev üniversiteleri de işbirliği yapsa nasıl olur? İTÜ, ODTÜ, Bilkent, Boğaziçi sosyal bölümleri ve mühendislikleri ile katkıda bulunsalar; Türkiye'nin uluslararası büyüklükte ilk 10'a gidecek veri merkezi için hep birlikte çalışsak.

Ayaklarımız yere basacak

Türkiye'yi 2023 hedefine taşıyacak gerçekçi projelere ihtiyaç var. Rekabetin yanında büyük işbirliği projelerinin

başarısı Türkiye'nin hedefine ulaşım ulaşmayacağını belirleyecek, Türkiye'yi bölgenin veri trafiği ve değişiminin merkezi haline getirecek ortak veri merkezi projesi gerek. Türk Telekom, Turkcell ve Vodafone Türkiye'nin ortak yatırımı ile kurulacak dünyanın sayılı veri merkezi projesinin hayata geçirilmesi en önemli iş. Bu 3 şirket bu projeye inanırsa diğer engeller rahatlıkla ortadan kalkar. Bu veri merkezinin ayağının yere basması için ilk olarak hukuksal altyapı, insan kaynağı ve internet servislerinin desteklenmesi büyük önem taşıyor. Şu sıralar çok sık adını duyduğumuz bulut teknoloji projeleri için de böyle bir veri merkezine ihtiyacı var.

Uluslararası hukuk bölgesi

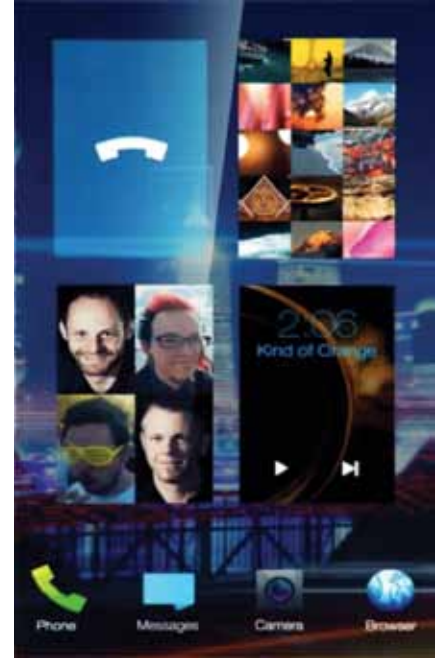
Belki yanlış terminoloji kullanmış olabiliriz ama serbest hukuk bölgesi veya uluslararası hukuk bölgesi olarak yurtdışından Google, Facebook gibi internet devlerinin yatırım yapması

ve Türk şirketlerinin de adil rekabet koşullarına kavuşması sağlanabilir. Sadece com.tr uzantılı internet siteleri Türk hukukuna dayalı olarak işlem görürken, diğer internet siteleri uluslararası hukuka göre karar alabilir. Ancak aradaki farkın büyümemesi için de hukukçuların eğitilmesi ve daha çok gayret göstermesi bekleniyor.

Enerji ve insan kaynağı

Ortak veri merkezinin bir numaralı ihtiyacı insan. Bunun için uzun vadeli eğitim çalışmaları ile yurtdışında ve yurt içinde veri merkezi standartları belirlenerek uzun vadeli eğitim stratejisinin saptanması gerekiyor. İnsan yatırımı üniversiteler olmadan olmaz. 4 üniversitenin katkıda bulunacağı ve test çalışmalarını, doktora ve yüksek lisans tezlerini koşturacakları bir veri merkezi olmalı. Bilgisayar mühendisliğinin karşılığını bulacağı bir proje olabilir.

Mobil dünyanın açık platformu uçmaya hazır

Cep telefonunda yeniliklere ve yeni fikirlere açıksanız, Nokia dışında Finlandiya'dan yeni bir yıldızı izlemeye hazırlanın. Android ve iPhone'un pazarda lider olduğu bu dönemde, iki telefonunun yerine geçebilecek bir telefon geliyor. Finlandiyalı şirketin ürettiği telefon Jolla, telefonlar arasında seçim yapılacaklar listesine, Windows Phone 8'den sonra girmeye en yakın aday. Microsoft'un etkin pazarlama ve kurumsal alandaki yaygınlığının kazandırdığı güç bir yana Jolla şimdilik derinden geliyor.

Finlandiya dediğimizde aklımıza artık sadece Nokia gelmeyecek. Jolla şirketi Finlandiya'nın ikinci büyük telefon markası olma yolunda emin adımlarla ilerliyor. Şirket adıyla özdeş ilk telefonu Jolla'yı tanıttı. Jolla'nın işletim sisteminin adı Sailfish. Gösterilen demoda işletim sisteminin oldukça kullanışlı olduğu görülüyor. Şirket, telefonunun, akıllı telefon platformlarının Coca Cola ile Pepsi Cola'sı olan Android ve iPhone'un yerini alabileceğini iddia ediyor. Aynı şekilde Microsoft'un da bu konuda iki dev şirketin arasına girmeye çalıştığı da bir gerçek. Ancak henüz daha çok taze olan Windows 8'in piyasayı çok da değiştirebilmesi mümkün gözüküyor. Jolla'nın da piyasadaki var olan pazar paylarını değiştirmek için henüz vakti var.

Jolla CEO'su Marc Dillion, iOS ve Android'in inovasyon düzeylerini tamamladıklarını, teknoloji olarak sıkıcı bir noktaya ulaştıklarını söylüyor.

Kota şerbetlisi olmadan video izlenmez

İnternet kotasını zorlayan uygulamaların başında video geliyor. Her gün bir arkadaşınız Facebook, Youtube ve benzeri ağlardan video paylaşıyor. Üstelik her dizi ve televizyon kanalının kendi internet sitesi de var. Bu videoları korkusuzca izlemenin yolu kotasız veya ortak kotalı internetten geçiyor. Limitsiz olunca şerbetli gibi istediğiniz kadar video izleme şansına sahip oluyorsunuz. Eğer ortak kota kullanıyorsanız, TNET Ortak Kota paketleri ile evdeki internetiniz dışarıya sizinle beraber geliyor. Turkcell de benzer şekilde ne kadar cihazınız varsa ortak kotadan kullanabiliyorsunuz.

SUDAN

**Siyahlar ülkesi, Arap ve
Afrika kültürünün kesişimi**

Prof. Dr. Orhan KURAL
Türkiye Gezinler Kulübü Kurucu Başkanı
E-posta: kural@itu.edu.tr

Afrika Kıtası'nın en geniş ülkesi olan Sudan, Yukarı Nil'in bulunduğu çanakta yer almaktadır. Türkiye'nin yüzölçümünü olarak hemen hemen iki katı olan Sudan'ın Arapça adı "Bilâdü's - Sudan", yani "siyahlar ülkesi" Sudan, dokuz Afrika ülkesi ve Kızıldeniz ile çevrili. Bir tarafını Kızıldeniz'e yaslamış, içinden geçen Nil'in ferahlığını yaşayan dev bir düzlük Sudan.

Sudan'ın nüfusunun yüzde 20'si başkent Hartum'da toplanmış. Daha önce kuzeyde Mısır'la ve güneyde iç savaş yüzünden yaşanan sorunlar neticesinde başkent çok göç almış. Bu ülkede yaşanan açlık ve susuzluk zaman zaman dünya gündemini meşgul ediyor. Eski bir İngiliz sömürgesi olan Sudan, yüzlerce kabilenin yaşadığı, 100'e yakın dilin konuşulduğu bir ülke. Kabile üyelerinin kimlerden oldukları, yüzlerinin değişik yerlerine

keskin bıçakla yaptıkları çizgiler, iğne oyası gibi desenler ve noktalarla belli oluyor. Örneğin, otelimizin güvenlik memuru Dinka'nın kafasında paralel üç çizgi vardı. Elbette bu oldukça tehlikeli bir işlem. Çocuğa ehli tarafından uygulanmaz ise ölümle bile sonuçlanabilir.

Kısa Bir Tarihçe

Sudan'ın kuzey bölümü, eskiden Nübye sınırları içinde yer alıyordu. Hristiyanlığın yayıldığı yıllarda Mısır'ın elinde bulunan bu yöredeki halk, o zamanki Mısırlılar gibi Kıpti Hristiyan olur. Tarih bilgilerinden hatırladığımız Mısır valisi Kavalalı Mehmed Ali Paşa, Hartum'u Sudan'ın başkenti yapar. Paşa'nın amacı, altın ve köle ticaretini denetim altına almaktır. 1826'da Sudan valiliğine getirilen Ali Hurşid Ağa, vatandaşların vergi yükünü hafifletir. Millî kahramanları Mehdi, elinde siyah bayrağı ile 1881-1885 yılları arasında Osmanlılara ve daha sonra İngilizlere karşı ayaklanır; ancak sonunda İngiliz-Mısır ortak ordusuna yenilir.

Nihayet, 1956 yılında Sudan bağımsız bir ülke olur. Sudan'ın tarihsel gelişiminde, Mısır kültürünün izleri oldukça derin. Daha sonraları misyonerler tarafından Hristiyanlık yayılsa

olduğu söyleniyor. Seyit Ali'nin ölümünden sonra oğlu bu tarikatın başına geçmiş. Her tarikat haftada bir gün 1,5 saat süren renkli sahnelere şahitlik eden bir zikir töreni yapar. Oluşturulan koca bir halka içinde, tempolu müzikler eşliğinde "Lâ ilâhe illâllah" sözcükleri ile ilahiler söyleyip, dans etmeye başlarlar. Çıplak ayaklı müritlerin sayısı gittikçe artar, halka genişler. Bir köşede kadın ve çocuklar da bu ilginç ve hareketli törene tempo tutarak katılırlar. Kimileri ise transa geçer, yani eski tabirle "vecde" gelir.

Töreni seyretmeye gelen biz yabancıları el üstünde tuttular. Güler yüzle "Hoş geldiniz" dediler. Engelli bir genç, en ortada dönüp duruyordu ve çok mutlu görünüyordu. Fotoğraf çekmemize, hatta bir ara törenlerini bozmamıza bile ses çıkarmadılar. "Acaba turistlere aynı hoşgörüyü, örneğin Aczimediler, toplantıları sırasında gösterir miydi?" diye kendimize sormadan edemedik doğrusu!

da, çok önceden bölgeye yerleşen Araplar, zaman içinde bu topraklarda daha etkin olmuş ve Müslümanlık halk arasında hızla kabul görmüştür. 2011 yılında ise gerçekleşen bir referandum ile Güney Sudan, Sudan'dan ayrılıp bağımsız bir ülke oldu.

Tarikatlar

Tarikatlar, Sudan'daki sosyal hayatta önemli rol oynuyor. Bazılarının 10 bin ile 500 bin arası müridi var. En önemli tarikatların isimleri ise şöyle: Şazliye, Kadiriye, İsmailiye, Ahmediye, Burhaniye, Ahmet Bedeviye, Ahmet İdrisiye, Nakşiye, Rufaiye ve Gardiye. Sadece Seyit Ali tarikatının ülkede 2-3 milyon inananı

Sudanlı kadınlar, dünyanın en güzel kadınları olarak kabul ediliyorlar. Özellikle güneyliler ve Mısır sınırına yakın bir kesimin genç kadınlarına bakılırsa, bu genel kaniya hak vermemek mümkün değil. 180 santimlik boyları, uzun bacakları, ince vücutları ve ilginç ve sert yüz hatlarıyla gerçekten çok güzeller. Şehir merkezinde akşamüstleri

yürüyüşe çıkan birçok İman Abdülmecid ve Naomi Campbel'a rastlamak mümkün. Ancak birkaç doğumdan sonra Türk kadınları gibi kilo almaktan kurtulamıyorlar. Özellikle, kocalarının kazancı ortalamasının üzerindeyse...

Sudan, tarıma dayalı bir ekonomiye sahip. Ancak, elindeki münbit toprakların büyük bölümü kullanılmamakta. Mavi Nil, yağmur mevsiminde taşarak, çok bereketli topraklar

İşte Sudan gezimiz ile ilgili bazı kısa notlarım

- ABD, 1998 yılının Ağustos ayının bir perşembe akşamı, yani fabrikanın tatilde olduğu gece 3 adet Tom Hawk füzesi ile Shifaa İlaç Fabrikası'nı yerle bir eder. Gereğesi ise, burada kimyasal silâh üretildiği iddiasıdır. Ancak, fabrika sahibine yüklü bir tazminat ödemek zorunda kalan ABD bu kez de yanılmıştır.
- Osmanlı'nın buradaki valileri Ahmed ile Musa Hamdi Paşa'nın Hartum'un merkezindeki mezarları bakımsızdı. Herhâlde bu paşaların kemikleri sızlıyordur.
- Millî Müze'de (National Museum) ilk çağdan günümüze uzanan tarihi bulguları gördük. Baraj gölü altında kalan Halfa Vadisi'nden buraya taşınan Mısır mabetlerini maalesef bu müzede birer çirkin demir konstrüksiyon içine yerleştirmişler.
- Üniversiteye bağlı Doğal Tarih Müzesi'ni (Natural History Museum) keşke gezmeseydik. Çimento ıslak zeminli, ufacık ve pis bölmelere kapatılan o masum zavallı hayvanları görmek, beni çok mutsuz etti. Hele zavallı bir kertenkele başından bir iple bağlanmıştı.
- Hartum'un Omdutman Çarşısı'nın bayram kalabalığına daldık.
- Sudan'ın aslında daha görülecek çok yeri var. Çendi şehri, piramitler, Sinnar ve Port Sudan'da mercanlardan yapılan Türk yerleşimi Sevakul ilk akla gelenler...
- Türk yatırımcılarının Sudan'da en başarılı oldukları dal "fırıncılık". Namı meşhur Türk fırınları tüm Hartum'u kaplamış.

oluşturuyor. En çok nüfusu barındıran yer Gezire Ovası. En önemli gelir kaynakları şeker kamışı, pamuk, yer fıstığı, susam, Arap zamkı ve hayvancılık olarak sıralanabilir. Ayrıca, ülke dışında çalışan işçilerin Sudan'a sağladıkları döviz getirisi de azımsanmayacak ölçüde büyük bir gelir kaynağı bu ülke için.

Sudan'ın dış dünyaya açılan penceresi Bür Sudan limanıdır. Denize çıkışı olmayan Etiyopya da bu limanı kullanmakta.

Başkent Hartum'da Biz Ne Yaptık?

Hartum, Bahr-el-Gazel'de, yani Beyaz Nil ile Mavi Nil'in buluşma noktasında kurulmuştur. İki gün içinde yaptığımız turlarda kenti iyice arşınladık. Seyit Ali Camisi, modern ve büyük Nil Camisi, Kral Faruk Camisi, tarihî tren istasyonu, Hartum Üniversitesi, İngiliz mezarlığı, millî kahramanları Mehdî'nin anıt mezarı, geleneksel kayıkların yapıldığı renkli aktüel yaşantının izini sürdürdüğümüz sahil, bu şehir turunun ardından ilk aklıma gelenler!

Radikal İslâm örgütlerine yardım ettiği gerekçesiyle ABD tarafından bir dönem terörizmi destekleyen ülkeler arasında gösterilen Sudan, bu imajdan

Sudan'da Sosyal Yaşamdan İzlenimler

- "Koşan Sudanlı olmazmış!" Sudan'da telaş, acele ve saat kavramı yok. Randevularına 4-5 saat geç kalmaları ise gayet normal!
- Aylık ücretler 20 ilâ 400 Amerikan doları arasında değişiyor. Hayat pahalı; ancak, basit bir işçiye ödenen günlük yevmiye ortalama sadece "bir dolar". Diğer yandan toplam nüfusun yüzde 20'sini oluşturan zengin bir kesim, bu ülkede gayet rahat bir yaşam sürdürmekte.
- Sigara ve elektrik pahalı olduğu için bunları kullanan sınırlı. Bundan dolayı akşamları evlerde elektrik kullanılmıyor.
- Alkol yasak, içene verilen ceza ise "kırbaçlama".
- Her toplum için ibadet serbestliği var ve hatta camiden fazla kilise olduğu söyleniyor.
- Kıyafetler parlak taşlar ve rengârenk kumaşlar ile göz alıcı.
- Halkı, fakir olmasına rağmen samimi ve gayet güler yüzlü.
- Bir tüketim toplumu değiller. "Bir lokma, bir hırka" deyimine uygun olarak yaşıyorlar.
- "Sıpa" denilen ve fildişinden ya da kemikten yapılan bölgeye has tespih ve kolyeleri, Sudan'dan alınabilecek ilginç hediyelerin başında geliyor.

kurtulup kabuk değiştirmek için kolları sıvamış.

Bu sıcak ülkeden ayrılırken geride, bunaltıcı çöl sıcağında zaman zaman toz fırtınalarında hüznü dans eden palmye ve hindistancevizi ağaçlarının silüetleri ve görkemli Nil Nehri kalıyor insanın aklında. Siyahî

tenleri, ince uzun bedenleri ve kapkara gözleriyle kadınlar ve erkekler...

Bir de göremeyip hayal ettiklerim var; kara büyü ayinleri, beyaz insanın acımasız aç gözlülüğünden dolayı atılan siyah isyan çığlıkları... Afrika'nın tempolu, sıcak, inanılmaz öyküler anlatan dansı...

Hazırlayan: Prof. Dr. Orhan KURAL
Türkiye Gezginciler Kulübü Kurucu Başkanı
E-posta: kural@itu.edu.tr

İTÜ Mezunları Derneği'nden butik bir kariyer merkezi hizmeti

Eğitimi Türkiye'nin en iyi üniversitelerinden birinden alan mezunların oluşturduğu bir CV havuzuna sahip olan İTÜ Kariyer Merkezi, firmalara seçkin İTÜ mezunlarından oluşan bir kariyer merkezi hizmeti sunuyor.

İTÜ Kariyer Merkezi'nin amacı tüm işverenlere, aradıkları yüksek nitelikteki İTÜ'lü mühendis ve mimarlar için güvenerek başvurabilecekleri bir platform oluşturmak ve İTÜ mezunlarına, niteliklerine ve beklentilerine uygun iş imkanlarını sağlamaktır.

İTÜ Kariyer Merkezi yönetim kurulu şirket yöneticileri, üst düzey profesyoneller, büyük uluslararası firmalarda İnsan Kaynakları yöneticiliği yapmış ve Türk İş Dünyasına yön veren değerli İTÜ mezunlarını içeren çok değerli bir kadrodan oluşuyor.

Mühendislik-Mimarlık bölümlerinin yanı sıra, Konservatuarından Denizcilik Fakültesine ve Temel Bilimlere kadar on üç fakülte ve kırkın üzerinde bölümden her yıl üç bin civarında lisans mezununu memleket hizmetine sunan ve sadece İTÜ mezunlarının yer aldığı İTÜ Kariyer Merkezi istisnasız tüm firmaların başvurusuna açıktır.

Türkiye İş Kurumu'ndan Özel İstihdam Bürosu lisansı almış olan İTÜ Kariyer Merkezi'nin ilanlarından elde edilen gelir, İTÜ Mezunları Derneği'nin burs fonuna aktarılmaktadır.

İTÜ Mezunları Derneği Kariyer Merkezi Türkiye İş Kurumu 11.01.2010 tarih ve 06 numaralı izin belgesi ile faaliyetlerini sürdürmektedir. 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu gereğince iş arayanlardan ücret alınması yasaktır.

<http://www.itumdik.com>

0212 328 34 54

İTÜ24 herkes her şeyi bilsin fikriyle ortaya çıktı

Öğrenci girişimi itu24.com başlangıçta günde 100-200 kişi tarafından izlenirken bugün bu sayı 4-5 binlere çıkmış. İTÜ24'ün kurucularından Gökçe Sezgin sitenin kuruluşundan bugüne yaşadıklarını anlattı.

itu24.com fikrinin çıkışı

2009 yılında Onur Güzel adlı arkadaşına İTÜ için bir farkındalık projesi yaratalım, daha çok sahiplenme olsun, İTÜ'de herkes her şeyden haberdar olsun diye konuşuyorduk. Fikir böylece ortaya çıktı.

Dışarıda İTÜ'nün asosyal olduğu konusunda bir algı var. Ama aslında biz öyle

olmadığımızı biliyoruz. Sadece biz bilmeyelim, herkes bilsin diye başladık. Başlangıçta bu kadar ilgi çekeceğini tahmin etmemiştik. Çok kısa süre içinde oldukça büyük ilgi gördü. Sayfamızın tıklanma rakamlarına baktığımızda da bu açıkça görülüyor zaten.

Uygulama aşaması

Onur da ben de yazılımcı olduğumuz için uygulama

kısmı bizim için zor olmadı. Çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonra yapı oluşmaya başladı. Başlangıçta Onur ve ben vardık. Sonra ekibimiz büyümeye başladı. Bugün İbrahim Gezmiş'in yönettiği yazı ekibimize arkadaşlarımız katıldı. Daha sonra yazılım ekibimize bir arkadaşımız geldi. Biz de yazılım kısmını Mehmet Yatkı'ya pas edip başka şeylerle ilgilenmeye başladık. Şu anda

yine çok kalabalık değiliz. Sürekli itu24.com ile uğraşan 5-6 kişilik bir ekibiz.

Güncellemeler

Başlangıcından bu yana sürekli güncelleme yapıyoruz. Başlangıçta sadece İTÜ haberleri varken daha sonra İTÜ kulüplerine ağırlık verme kararı aldık. Çünkü kulüplerden bize çok güzel geri dönüşler oluyordu. Şimdi sitemizde kulüplerin de ayrı yerleri oldu. Kulüpler etkinliklerini sitemize kendileri giriyorlar. Bütün öğrenciler İTÜ'de neler olup bitmiş görüyorlar. Kampüsün içinde bu hafta neler var, hangi kulüp ne yapıyor herkes anında görebiliyor. İsteyen herkes İTÜ hakkında, eğitim sistemi hakkında yazılarını bizimle paylaşabiliyor.

Alınan tepkiler

Yönetim ilk aşamada önemsemedi. Çok ciddi bir oluşum olarak görmediler herhalde. Herhangi basit bir girişim olarak görüldü. Öğrencilere erişimimiz arttıkça, yönetim tarafından fark edilmeye başladık. Baktılar iyi ya da kötü bir kamuoyu yaratılabiliyor, onlardan da geri dönüşler gelmeye başladı.

Okulun bazı birimleri mailler atmaya başladı: "Böyle bir şey var, mail gönderiyoruz kimse okumuyor, siz de duyurun daha fazla kişiye ulaşsın" demeye başlandı. Kimse ile resmi veya organik bir bağımız yok. İTÜ öğrencileri tarafından dışarıda oluşturulmuş bir yapımız var. Ama İTÜ24 o kadar çok sahiplenildi ki, resmi olarak bağlantısı olmayan ama İTÜ bünyesinde tamamen İTÜ kurumlarıyla hareket eden bir yapı haline geldi.

itu24.com kadrosu

Sürekli site için çalışan 6

“

İTÜ24, resmi olarak bağlantısı olmayan ama İTÜ bünyesinde tamamen İTÜ kurumlarıyla hareket eden bir yapı haline geldi.

”

kişiyiz. Dersleri yoğun olan gidiyor. Ama 6 kişi sabit. Siteyi kurduğumuzdan beri yükselen bir trend içerisindeyiz. Gördüğümüz ilgi her geçen gün artıyor.

Başlangıçta günde 100-200 kişiye ulaşırken, şimdi 4-5 bin kişiye ulaşıyoruz. İTÜ'nün 20 bin lisans öğrencisi olduğunu göz önüne alırsak, her gün yüzde 25'ine ulaşmış oluyoruz. Toplamda ise yüzde 70'ine ulaşıyoruz.

Öğrenci dönüşleri

Aslında İTÜ yönetimine bağlı bir yayın organı olduğunu düşünmeye başladılar. İlk gelenler kurgunun nasıl olduğuna şahit oldukları için biliyorlar. İTÜ'ye yeni kayıt olan öğrenciler, "İTÜ'nün sitesi değil mi, İTÜ ile ilgili her şeyi oradan öğreniyoruz" diyorlar. Öğrenci girişimi olduğumuzu öğrenince şaşırıyorlar.

Bazen öğrenciler arasında garip durumlar olabiliyor. Herkes aynı fikirde olmayabiliyor. Bazen farklı siyasi gruplar kulüp etkinliklerinde farklı düşüncelerini şiddet göstererek ortaya koyuyorlar. Biz site olarak İTÜ kulübünün yanında yer alıyoruz; İTÜ öğrencisinin, İTÜ kulübünün yanındayız. Bu yüzden öteki taraflardan tepkiler alıyoruz. Bazen tehdit aldığımız da oluyor. Bir kez böyle bir durumda kampüse bir hafta

gelememiştik. Fakültelerde lafla sataşmalar, köşeye sıkıştırmalar falan olunca ortalık durulana kadar gelmeyelim demiştik.

Yönetimin tutumu

Yönetim başlangıçta bizi çok da ciddiye almadı ama şimdi önemsemeye başladılar. Bazen biz bir haber yaptığımızda "öyle değil" ya da "bu olmuyor" diye telefonla geri dönüşler de geliyor. Bazen de biz bu problemi çözdük hadi onu da yazın diyorlar. Bu tavır öğrencilerin de hoşuna gidiyor.

Öğrencilerin problemleri biz yazınca daha hızlı çözülüyor. Bir anlamda öğrencilerin sesi olduk. Ama tavrımız, "öğrencinin sesi olduk, buna da itiraz ediyoruz" değil. Yönetim tarafını da biliyoruz.

Bağımsız mı?

Evet bağımsız, şu anda kimse bize haber yaptırıp kaldırtmıyor. O konuda dik duruyoruz, taviz vermiyoruz. Bazen şöyle bir şey oluyor yönetimde; bize haberi kaldırın demiyorlar ama rahatsız oldukları bir şey varsa "hani siz İTÜ'nün iyiliğini düşünüyordunuz, böyle şeyler yapmayın" diye telefonlar geliyor. Biz de, "olması gerekeni yapın, biz de iyisini yapalım" diyoruz.

Ele alınan konular

Belli başlıklar altında işlemiyoruz. İTÜ öğrencilerinin çoğunu

İlgilendiren her şey bizim haber konumuza giriyor diyoruz net olarak. İTÜ öğrencileri ilgilendiriyorsa bizi de ilgilendiriyor. Onların sorunları olabilir, İTÜ'nün uluslararası başarıları, üniversitenin genelini ilgilendiren her şey haber konumuza giriyor.

Rektörlüğün haber portalı yok. Haber yapsa bile sadece resmi sitede duyuru şeklinde oluyor. Çok kısa kalıyor. Atama duyurusu gibi. Onlar bazen bizim haber skalamıza bile girmiyor. Öğrenciyi çok ilgilendiren şeyler olmuyor.

En çok ilgi çekenler

İlk zamanlarda bir, bir buçuk yıl kadar sadece sorun haberleriyle ilgileniliyorduk. Sorunlarla ilgili yaptığımız haberler çok paylaşıyor, çok ilgi görüyordu.

Problem çözücü

Yurtlar açılıyor, rektörlük 1 sene gaz bağlayamıyor, öğrenciler başka yurda gidip yıkanmak zorunda kalıyor gibi. Bazen bu durumdan rektörlüğün bile haberi olmuyor, biz yazdıktan sonra oluyordu. Okul içi servis ihalesi yapılmıyor, 3 ay servissiz kalınıyor gibi. Ama daha sonra sahiplenme bilinci başladı.

Şimdi son bir yılın rakamlarına baktığımızda en çok İTÜ'nün başarıları okunuyor. Uzaya uydur gönderen takımımız birinci oldu. Güneş tekneimiz dünya birincisi oldu. İTÜ dünyanın en iyi 133'üncü teknik üniversitesi oldu gibi.

Son yıllarda olumsuzdan olumluya geçildi. İTÜ'yü sahiplenme arttı. Ben okula girdiğimde herkes İTÜ dışarıdan görüldüğü gibi değil, çok kötü yönetiliyor gibi şeyler konuşuluyordu. Şimdi sorunları daha çok kendi içimizde paylaşıyoruz.

Kurucuların bölümü

Ben Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya bölümündeyim. Arkadaşım Onur Fizik Mühendisliği'nde okuyor. Yazı işlerinden sorumlu arkadaşımız İbrahim Jeofizik Mühendisliği öğrencisi. Sitemizi programlayan Mehmet Yatkı arkadaşımız ise Elektronik Mühendisliği'nde. Karma bir yapıyız yani.

Fakülteler arası denge

İTÜ'de havuz sistemi olduğu için Ayazağa'da olmuyor. Öğrencilerin arkadaş çevreleri genelde kendi bölümlerinden değil. Ortak payda Ayazağa,

bu kampüs. Ama diğer kampüslerde de benzer şeyler oluyor.

Sadece Ayazağa mı?

Hayır, hepsini işliyoruz. Geçenlerde bir mail aldık. Taşkılla'dan. "Hep o tarafı haber yapıyorsunuz, biz üvey evlat mıyız" diye. Biz de, "bize ulaşan şeylere yer veriyoruz. Siz katılımcı olun daha çok yer verelim" dedik.

Okur profili

Onu ölçemiyoruz. Yaş aralıkları değişiyor. Üyelik sistemi değil, direk okuma sistemi olduğu için. Ama şöyle bir şey var; mezunlarımız çok fazla okuyorlar. Yüzde 70 öğrenci ama yüzde 30 mezun olmuş öğrenci çok iyi bir oran. Genellikle yeni mezun olmuş kişiler. Biz daha çok İTÜ'den haberdar olmak isteyenlere hitap ediyoruz. Kampüsün içinden hala kopmak istemeyenlere.

Sitenin geleceği

Devam etsin istiyoruz. Bayrağı teslim ederiz, sonuçta devam etmezse hiçbir anlamı yok. Biz mezun olunca biterse hiçbir anlamı olmaz. Ben kurucu olarak genel yayın yönetmenliği yapıyorum şu anda. Mesela benim okulum önümüzdeki yıldan sonra bitecek ama benim İTÜ24'te son senem. Devamlılık olması için böyle bir karar aldık. Ben seneye görevimi 1 yıldır bizimle olan yazı işlerine bakan arkadaşımıza devredeceğim. Aşağıdan gelenlere yerimizi bırakmamız lazım. Bize de danışılırsa fikrimizi söyleriz ondan sonra sadece.

Görevde bayrak değişimi

İTÜ24 yaşarsa güzel olur. Tabii bizim ekibimizde yetişen birine devretmiş olacağız. Mezun olduktan sonra ne kadar uğraşırsak uğraşalım kampüsün içinde yaşamak çok başka

bir şey. Kampüsün içindeki o kokuyu almak lazım. Her öğle tatilinde burada olmak lazım. Olay çıktığında burada olmak lazım.

İTÜ24'ün örnekleri var mı?

Başlangıçta baktık. Türkiye'de 1-2 üniversitede böyle bir şey var. Ama büyük boyutlarda ve güzel örnekler değildi. Biz de kendimize hedef olarak Harvard, MIT'yi örnek aldık. Onların 40 yıllık yayın organları var. Önce gazete olarak çıkmışlar daha sonra internete dönmüşler. Onların neleri haber yaptığına bakıyoruz. Sürekli gözlemliyoruz.

Hocaların tepkileri

Mezunlarımızdan İTÜ'yü sahiplenenlerin sayısının gittikçe arttığını görüyoruz. İTÜ bilinci yüksek. Öğrencilerimiz ise İTÜ'yü sahipleniyorlar. Öğretim görevlilerimizin de aynı derecede sahiplendiğini görmek istiyoruz.

Birçok öğretim üyesi kendi fakültesinin, kendi koridorunun dışına daha fazla bakmalı! O yüzden öğretim görevlilerinin de İTÜ'ye sahip çıkması lazım diğer bütün sac ayakları gibi. Öğrenciler, mezunlar, yönetim bir sac ayağıysa, öğretim görevlileri de bir sac ayağı. Ama bir şeylerle uğraşan, bir şeyler üreten öğretim görevlileriyle biz de röportajlar yapıyoruz. İyi karşılanıyoruz. Önce kim bunlar diye bakıyorlar. Ondan sonra geri dönüş yapıyorlar, bizi güzel ağırlıyorlar. Güzel röportajlar yapıyoruz. Onlar için de iyi oluyor. Kendi projelerini İTÜ'yle paylaşabilmiş oluyorlar.

Öğrencinin en büyük sorunu

İTÜ'nün en büyük sorunu öğrencilerle yönetim arasında her zaman bir duvarın olması. Çözmek de istiyorlar. Yönetim gerçekten emek vererek birçok şeyle uğraşıyor. Biz öğrenci

“

Biz de şu an istesek kulüp olmak için adım atabiliriz. Ama o zaman özerkliğimizi kaybederiz.

”

ile yönetim arasındaki açığı kapatmak için elimizden geleni yapıyoruz. Yönetimin kampüsü daha iyi bilmesi, öğrenciyi daha iyi tanınması gerekiyor. O zaman daha fazla sorun daha kısa sürede çözülebilir.

İTÜ'de öğrenci profili çok farklı. Sadece dersine girip, projesiyle uğraşan öğrenciler var. İTÜ'nün içinde kulüplerde aktif görevler alan, gerçekten sırtına yük almış insanlar tanıyorlar. Onun dışındakiler tanınmasa da olur. Meşhur olmaya niyetimiz yok. Önemli olan İTÜ24 bizim için. İTÜ24'ü kampüste bilmiyorum diyen yüzde 10'dur belki.

İTÜ'de kulüplerin bağlı olduğu birimler var. Biz de şu an istesek kulüp olmak için adım atabiliriz. Ama o zaman özerkliğimizi kaybederiz. Bir yere bağlı olursak bizim haberlerimiz de denetimden geçecek. Şu anda bağımsız, her şeyi yazabiliyoruz.

Ama yine de üniversitelerin tercih dönemlerinde 1-1,5 ay hiç kötü haber yapmıyoruz. Kendimize oto sansür uyguluyoruz. "Olumsuzlukları yazmayı tercih döneminden sonraya bırakalım" diyoruz. Belki kötü bir şey ama bunu yapıyoruz.

İTÜ nasıl bir üniversite?

Dışarıdaki İTÜ algısı hâlâ sadece mühendislik okulu olduğu ve asosyal olduğu yönünde.

Eski mezunlarımızdan dinlediğimizde 80'lerde böyleymiş. Ondan sonraki süreçte, rektörümüzün güzel bir lafı var; "Köşeli mühendis, köşeleri yuvarlak mühendis" diye. Şu anda köşeleri yuvarlak mühendis olmak daha güzel.

Biraz sanatla uğraşan, biraz sporla uğraşan, sosyal aktivitelerde bulunan. Çünkü dünya artık buraya doğru gidiyor. İTÜ de aslında yakalıyor bu trendi. Ve artık İTÜ'lüler de anlamaya başladı ki iyi bir mühendis olmak için sadece derslere girip çıkmaktan fazlası gerekiyor.

İTÜ ve Arı Teknokent kendi işini kuracak, inovatif projesini hayata geçirecek genç girişimcileri arıyor!

İstanbul Teknik Üniversitesi ve ARI Teknokent'in inovatif fikirlere sahip, kendi işini kurmak isteyen genç girişimcilere desteği yeni dönemde de devam ediyor.

Amaç: ARI Çekirdek Projesi aracılığıyla rekabetçi üstünlüğe sahip ve bağımsız bir Türkiye için 'kendi teknolojisini geliştirme yetisini ve alışkanlığını edinmiş' girişimci nesiller yetiştirmek. "ARI Çekirdek: İnovasyon Atölyesi"nde başarılı bulunan girişimcilere toplamda 185.000 liralık çekirdek sermayenin yanı sıra bir yıl süreyle kullanabilecekleri birer kuluçka ofis ve projelerini geliştirebilecekleri ekosistem tamamen ücretsiz olarak, bir sosyal sorumluluk bilinciyle sunuluyor.

İTÜ ve ARI Teknokent'in, Elginkan Vakfı, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı, Türk Telekom gibi birçok değerli kurumun desteğiyle gerçekleştirdiği girişimcilerden hiçbir ücret veya hisse talep etmeksizin, toplumsal sosyal sorumluluk projesi olarak hayat bulan "ARI Çekirdek: İnovasyon Atölyesi"ne, lisans 3. sınıftan başlamak üzere tüm üniversite öğrencileri ve 40 yaşını doldurmamış üniversite mezunları başvurabilecek.

15 Mart 2013 tarihine kadar www.aricekirdek.com.tr adresinden başvuruda bulunan ve ön değerlendirme sonucu İTÜ ARI3 binasında projeye özel olarak kurulan 800 metrekarelik Çekirdek MERKEZ'e girmeye hak kazanan tüm girişimci gruplar; "Ortak Çalışma Alanları, Laboratuvar imkânları, İnovasyon odası, Ön Kuluçka ve Kuluçka ofisleri" imkânlarından

faydalanabilecek. Fikirden projeye giden süreçte Çekirdek KAMP aracılığıyla; genç girişimcilere eğitim, danışmanlık, akıl hocalığı ve koçluk imkânları sağlanacak. Kamp sonrası yapılacak olan Çekirdek yarışmada ise, girişimci gruplar projelerini sunacak ve başarılı projeler toplamda 185.000 TL ve 7 adet kuluçka ofisleri ile ödüllendirilecekler.

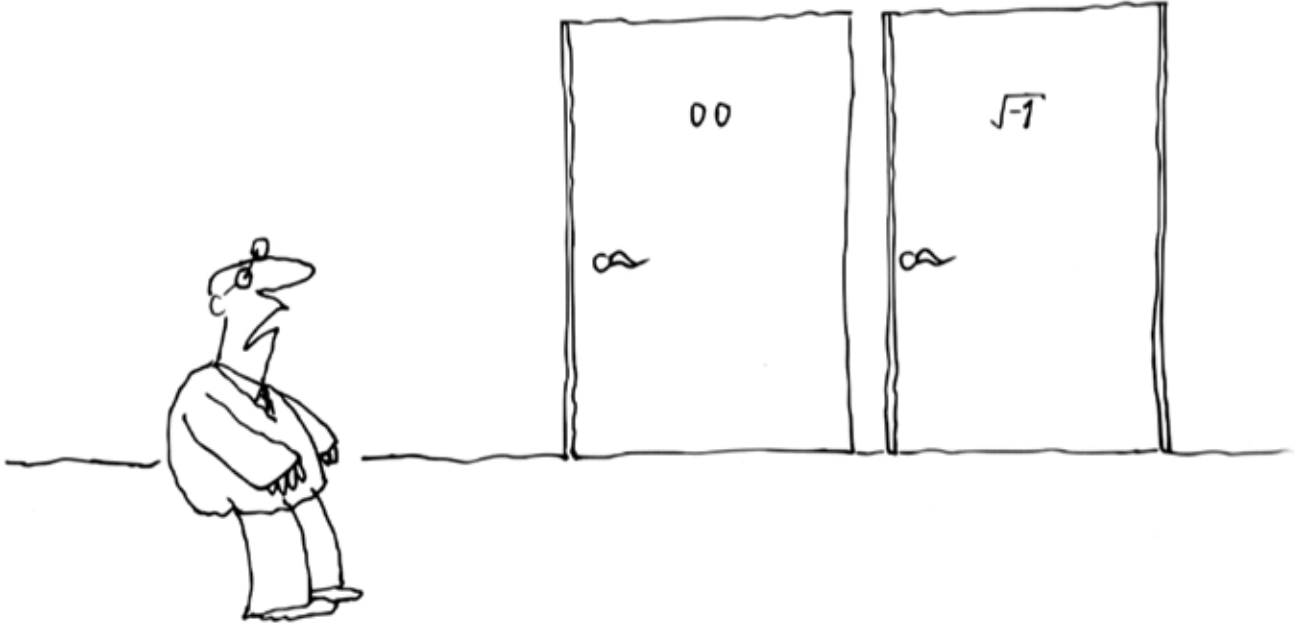
Katılım şartları ve ayrıntılı bilgi için: www.aricekirdek.com.tr

İTÜ'lü Aylin Öner Güven'e Londra'da yılın çalışanı ödülü

İTÜ Fizik Mühendisliği mezunlarından Aylin Öner Güven, Ocak 2011 tarihinden beri Londra'da çalıştığı Sony Global Treasury Services Plc'de yılın çalışanı olarak ödüllendirildi. Türkiye'de bankacılık sektöründeki deneyimlerinin ardından İngiltere'ye giden Aylin Öner Güven, burada Londra merkezli Sony Global Treasury

Services Plc'de çalışmaya başladı. 10 farklı ülkeden 100'e yakın çalışanı bulunan Sony Global Treasury Services Plc her yılsonunda başarılı çalışanlarını ödüllendiriyor. Aylin Öner Güven, Sony Global Treasury Services Plc'de Managing Director tarafından, sorumlu olduğu alanlarda şirkete kattığı değer ve sorunlar karşısında geliştirdiği çözüme dayalı başarılarından dolayı yılın çalışanı ödülüne layık bulundu.

İTÜ MEZUNLAR MEYDANINDA ADINIZ, YURT YAPIMINDA KATKINIZ OLSUN

239 yıllık bir geçmişe sahip olan üniversitemizin mezunları olarak, Türkiye’de üniversiteler arasında bir ilk olan “İTÜ Mezunlar Meydanı” projemizi başlattık. Bu projenin amacı, İTÜ’lü mezunlarımız ve İTÜ gönüllülerimizin, isimlerini sonsuza kadar Üniversite’imizde yaşatırken, yaptıkları bağışlar ile İTÜ’lü yeni nesillere barınma imkânı sağlamaktır.

Ağustos 2011’de başlayan “İTÜ Mezunlar Meydanı” projesinde ilk petek taşlarımız yerleştirilmiş olup, İTÜ Mezunlar Meydanımızın açılışı 24 Aralık 2011 tarihinde gerçekleştirilmiştir. İTÜ Mezunlar Yurdu’nun inşaatı devam etmektedir. 2013-2014 öğretim yılı öncesi açılması planlanmaktadır.

TÜM İTÜ’LÜ MEZUNLARIMIZ VE İTÜ GÖNÜLLÜLERİNİ “İTÜ MEZUNLAR MEYDANI”NDA YER ALMAYA DAVET EDİYORUZ.

EYLÜL 2012 SONRASI MEZUNLAR MEYDANINDA YER ALANLAR

TAŞ NO İSİM SOYAD

2459 GÜLÇİN TURGUT SAYGI (TURGUT)
2460 ONUR SAYGI
2461 HASAN ÖZDEMİR
2462 MEHMET ÜMİT ÖZCAN
2463 KAAAN ULUOCAK
2464 CESUR ONUR ULUOCAK
2465 İLHAN OYAL
2466 TOLGA TOGAN DÜZ
2467 HALİT OTÇU
2468 L. ATİKE GÜNEŞ BİLGİN (GÜNEŞ)
2469 MEHASİN GÜNEŞ (GÜNEŞ)
2470 ŞÜKRAN SEZER
2471 M. SERDAR AKMANSAYAR
2472 TUFAN SEVİM
2473 BERKAY BOZBEK
2474 ERDEM GÜLER
2475 İZGİ ŞENDAĞ
2476 MURAT CENK KIVILCIM

2477 SERMET ÜNEL
2478 ERDOĞAN OKAY
2479 CELAL KUDRET ERDEM
2480 KADİR ULUDAĞ
2481 A. YÜCEL ODABAŞI
2482 MUHİTTİN SÖYLEMEZ
2483 BELGİN ARAL
2484 MUSTAFA GEDİKTAŞ
2485 CAN CENGİZ
2486 SERKAN BOYNUKALIN
2487 CEMALETTİN ERİŞEN
2488 METİN ÜLGÜRAY
2489 YAVUZ ÖZTÜRK

GÖNÜLLÜLERİMİZ

25020 ITUMD-ABD 2012 YONETİM KURULU

BU ŞEHİR YÜZYILLARDIR SİZİ BEKLİYOR

Roma İmparatorluğu'nun en görkemli kentlerinden biridir Sagalassos...

Burdur'un Ağlasun ilçesinin 7 kilometre kuzeyinde yükselerek Toroslarla buluşur.

Antik kentin merkezine, restorasyonunu kısa süre önce tamamladığımız Antoninler Çeşmesi hayat verir.

Çeşmenin de bulunduğu Yukarı Agora, kentin kalbinin attığı ve hayatın da aktığı bir anıtsal meydandır.

Aygaz olarak, Antoninler Çeşmesi restorasyonunun ardından şimdi, yaklaşık 1400 yıllık bir aradan sonra,

Anadolu'nun en eski çarşılarından birini, Yukarı Agora'yı geleceğe kazandırmak için çalışıyoruz.

Hedefimiz, Anadolu'nun gizli kalmış bir hazinesini daha ortaya çıkarmak,

sizi yüzyıllardır bekleyen bir Anadolu şehrinde tarihle yeniden buluşturmak...

Açık Akademi Uygulama Yarışması

Uygulamayı geliştir, kendini göster, ödülleri kazan!

Windows 8 için kabul edilen her 10 uygulamaya 1 bilgisayar,
kategori birincilerine büyük ödül.

Katılmak için: www.acikakademi.com

